

CƠ QUAN HỢP TÁC PHÁT TRIỂN HOA KỲ (USAID)

VIỆN KHOA HỌC GIÁO DỤC VIỆT NAM

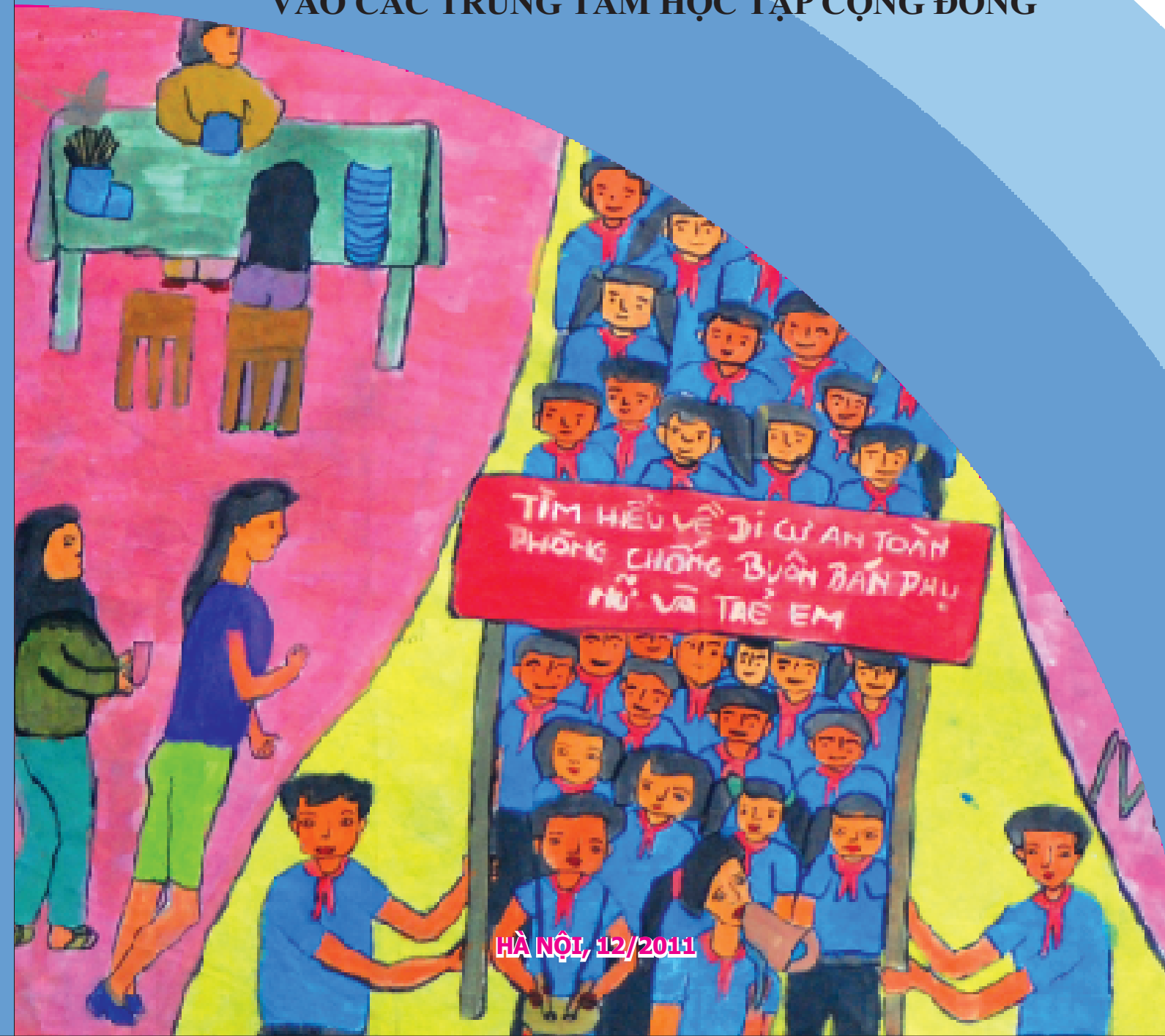

The Asia Foundation

QUỸ CHÂU Á

HƯỚNG DẪN

ĐƯA NỘI DUNG GIÁO DỤC DI CƯ AN TOÀN
VÀ PHÒNG CHỐNG BUÔN BÁN NGƯỜI
VÀO CÁC TRUNG TÂM HỌC TẬP CỘNG ĐỒNG

USAID
TỪ NHÂN DÂN MỸ

CƠ QUAN HỢP TÁC PHÁT TRIỂN HOA KỲ (USAID)

VNIES
VIỆN KHOA HỌC GIÁO DỤC VIỆT NAM

VIỆN KHOA HỌC GIÁO DỤC VIỆT NAM

The Asia Foundation

QUỸ CHÂU Á

ĐƯA NỘI DUNG GIÁO DỤC DI CƯ AN TOÀN
VÀ PHÒNG CHỐNG BUÔN BÁN NGƯỜI
VÀO CÁC TRUNG TÂM HỌC TẬP CỘNG ĐỒNG

Mọi thông tin chi tiết tham khảo tại trang web: <http://dicuantoan.org>

HÀ NỘI, 12/2011

CƠ QUAN HỢP TÁC PHÁT TRIỂN HOA KỲ (USAID)

VIỆN KHOA HỌC GIÁO DỤC VIỆT NAM

The Asia Foundation

QUỸ CHÂU Á

HƯỚNG DẪN

ĐƯA NỘI DUNG GIÁO DỤC DI CƯ AN TOÀN
VÀ PHÒNG CHỐNG BUÔN BÁN NGƯỜI
VÀO CÁC TRUNG TÂM HỌC TẬP CỘNG ĐỒNG

LỜINÓIĐẦU

Mua bán người đã và đang trở thành một vấn đề và là hiện tượng ngày càng phổ biến ở Việt Nam. Mặc dù thông tin và thống kê chính xác về quy mô, nguyên nhân và phương thức của nạn mua bán người đến nay vẫn chưa đầy đủ và chính xác, nhưng các bằng chứng qua các vụ việc được phát hiện đến nay cho thấy hiện tượng mua bán người cả trong nước và qua biên giới chủ yếu nhằm mục đích mại dâm, bóc lột sức lao động, hôn nhân ép buộc, lấy nội tạng và làm người giúp việc. Hầu hết nạn nhân bị mua bán là phụ nữ và trẻ em, trong đó phần lớn là từ các tỉnh phía Nam bị bán sang Campuchia (và trung chuyển tới các nước khác) và từ phía Bắc thì bị bán sang Trung Quốc.

Qua các vụ án bị phát hiện cho thấy nạn nhân đa số là phụ nữ và trẻ em, nhiều nạn nhân bị lừa gạt trong quá trình di cư tìm kiếm việc làm. Di cư tìm việc làm và tìm kiếm các cơ hội để nâng cao điều kiện sống ngày càng phổ biến ở Việt Nam và đa số những người di cư tìm việc làm là thanh niên dưới 25 tuổi. Chính vì vậy, việc tăng cường kiến thức và kỹ năng giúp các em quyết định đúng đắn trước khi di cư, biết tìm kiếm và kiểm chứng thông tin trước và trong quá trình di cư, các kỹ năng để tự bảo vệ bản thân và tìm kiếm sự trợ giúp khi cần là việc làm hết sức cần thiết.

Tài liệu hướng dẫn tổ chức hoạt động giáo dục di cư an toàn và phòng chống buôn bán người cho cán bộ các Trung tâm học tập cộng đồng được biên soạn trong khuôn khổ Dự án “Phòng chống nạn buôn người và hỗ trợ nạn nhân ở Đồng bằng sông Cửu Long”, do Cơ quan Hợp tác Phát triển Quốc tế Hoa Kỳ tài trợ, Quỹ Châu Á tại Việt Nam và Viện Khoa học giáo dục Việt Nam phối hợp triển khai trong giai đoạn từ năm 2009 đến năm 2011. Tài liệu biên soạn dựa trên sự đóng góp và thực tiễn hoạt động của 44 Trung tâm học tập cộng đồng thuộc tỉnh An Giang và thành phố Cần Thơ tham gia dự án. Cuốn tài liệu này sẽ là cẩm nang cho cán bộ Trung tâm học tập cộng đồng trong việc triển khai các hoạt động giáo dục di cư an toàn và phòng chống buôn bán phụ nữ, trẻ em tại địa phương mình một cách có hiệu quả, góp phần ngăn chặn nạn buôn người ở Việt Nam.

Tài liệu gồm hai phần chính:

1. Phần hướng dẫn chung cung cấp các khái niệm cơ bản về buôn bán người, di cư và di cư an toàn. Phần này cũng gợi ý một số hoạt động và hình thức mà trung tâm học tập cộng đồng tham gia dự án đã tổ chức có hiệu quả và được các cộng đồng đánh giá cao. Một số thông điệp chính cũng được gợi ý trong Phần hướng dẫn chung để các hoạt động truyền thông có thể sử dụng với mục đích tập trung nhấn mạnh và truyền tải đến cộng đồng.
2. Phần một số mẫu tham khảo cung cấp các thiết kế hoạt động, các tiểu phẩm cụ thể để các trung tâm học tập cộng đồng có thể tham khảo và tiếp tục tổ chức các hoạt động cho cộng đồng và đặc biệt là cho thanh thiếu niên. Các TTHTCD có thể tham khảo thêm các thông tin và hướng dẫn cụ thể tại trang web: <http://dicuantoan.org/>.

**TẬP THỂ TÁC GIẢ THAM GIA BIÊN SOẠN
VÀ HƯỚNG DẪN CHỈ ĐẠO THỰC HIỆN**

Chỉ đạo và cố vấn khoa học:
PGS.TS. Lê Văn Anh
TS. Lê Văn Hồng
ThS. Tô Kim Liên

Nhóm tác giả biên soạn tài liệu và các mô đun:

ThS. Nguyễn Thị Kim Dung
ThS. Phạm Diệp Huệ Hương
ThS. Nguyễn Thị Chi
ThS. Nguyễn Đăng Tùng
ThS. Trương Xuân Cảnh
ThS. Hồ Thị Hồng Vân

Các đơn vị TTHTCĐ An Giang:

Trung tâm HTCĐ An Phú
Trung tâm HTCĐ Tân Lập
Trung tâm HTCĐ Tân Thành
Trung tâm HTCĐ Bình Thủy
Trung tâm HTCĐ Châu Phong
Trung tâm HTCĐ Phú Lộc

Các đơn vị TTHTCĐ Cần Thơ:

Trung tâm HTCĐ Trung Hưng
Trung tâm HTCĐ Hưng Phú
Trung tâm HTCĐ Tân Lộc
Trung tâm HTCĐ Tân Phú

MỤC LỤC

PHẦN 1: MỘT SỐ KIẾN THỨC CHUNG	9
1. Các khái niệm cơ bản	9
1.1. Khái niệm mua bán người	9
1.2. Khái niệm di cư và các hình thức di cư	9
1.3. Thế nào là di cư an toàn? Di cư không an toàn?	9
2. Hướng dẫn chung về tổ chức các hoạt động tại các trung tâm học tập cộng đồng	10
2.1. Mục tiêu	10
2.2. Các hình thức tổ chức	10
3. Các thông điệp chính sử dụng trong khi tổ chức các hoạt động giáo dục DCAT và PCBBN	10
3.1. Một số thông điệp chung	11
3.2. Xuất khẩu lao động/đi ra nước ngoài	11
3.3. Phòng chống buôn người	11
3.4. Di cư trong nước	11
PHẦN 2: MỘT SỐ MẪU THAM KHẢO	12
TỔ CHỨC CHIẾN DỊCH	12
TỔ CHỨC CÁC HOẠT ĐỘNG VUI CHƠI	14
TỔ CHỨC LÒNG GHÉP NỘI DUNG DCAT VÀ PCBBN NHÂN KỶ NIỆM CÁC NGÀY LỄ LỚN	30
CÁC TIÊU PHẨM	36

DANH MỤC CHỮ VIẾT TẮT

- DCAT : Di cư an toàn
- PCBBN : Phòng chống buôn bán người
- XKLD : Xuất khẩu lao động
- BTC : Ban tổ chức
- VD : Ví dụ
- CLB : Câu lạc bộ
- KHGD : Khoa học giáo dục
- BCH : Ban chấp hành
- HTCĐ : Học tập cộng đồng
- DCT : Dẫn chương trình
- BGD : Ban giám đốc
- TTTVGD : Trung tâm tư vấn giáo dục

PHẦN 1: MỘT SỐ KIẾN THỨC CHUNG

1. CÁC KHÁI NIỆM CƠ BẢN

1.1. Khái niệm mua bán người

Mặc dù đã có rất nhiều trao đổi và thảo luận về thuật ngữ này trong bối cảnh Việt Nam nhưng đến nay vẫn chưa có quan niệm chính thống về khái niệm “mua bán người” trong hệ thống luật pháp Việt Nam.

Trong khuôn khổ pháp luật hiện nay, khái niệm có thể được hiểu như dưới đây:
Mua bán người là hành vi chuyển giao hoặc tiếp nhận người để bóc lột tình dục, cưỡng bức lao động, lấy các bộ phận cơ thể hoặc vì mục đích vô nhân đạo khác.

Hành vi mua bán người được cấu thành 3 yếu tố là phương thức, thủ đoạn và mục đích
* **Phương thức:** Tuyển dụng, vận chuyển, chuyển giao, tiếp nhận người Thủ đoạn đe dọa hay sử dụng các hình thức ép buộc, bắt cóc, lừa lọc, dối trá, lạm dụng quyền lực hay vị thế bị thương tổn hay cho nhận tiền hay lợi ích để đạt được sự chấp thuận của một người đóng vai trò kiểm soát người khác
* **Mục đích:** Kiểm soát lợi nhuận bằng tài chính hay hiện vật thông qua hình thức bóc lột (cụ thể với mục đích mại dâm, lấy bộ phận cơ thể, để đưa ra nước ngoài)

Đối với hành vi mua bán trẻ em chỉ cần hai yếu tố là phương thức và mục đích.

Các hành vi nếu có thêm các yếu tố tăng nặng hình phạt: có tổ chức, đối với nhiều người, và phạm tội nhiều lần.

Nghị định thư bổ sung cho Công ước của Liên hợp quốc về tội phạm có tổ chức liên quốc gia về việc ngăn ngừa, phòng chống và trừng trị việc buôn bán người, đặc biệt là phụ nữ và trẻ em định nghĩa việc buôn bán người như sau: “Buôn bán người có nghĩa là tuyển chọn, vận chuyển, chuyển giao, chứa chấp hay nhận người bằng cách đe dọa hoặc sử dụng bạo lực hay các hình thức ép buộc, bắt cóc, lừa gạt, man trá, lạm dụng quyền lực hay vị thế để bị tổn thương hoặc bằng việc cho hoặc nhận tiền hay những lợi ích khác để đạt được sự đồng ý của một người kiểm soát đối với người khác vì mục đích bóc lột”.

Đây là định nghĩa về buôn bán người được cộng đồng quốc tế hiện nay chấp nhận làm khuôn khổ cho việc đấu tranh chống tệ nạn buôn bán người trên cơ sở song phương và đa phương. Nghị định thư cũng quy định cho trẻ em dưới 18 tuổi. Nghị định thư được Liên hợp quốc thông qua trong bối cảnh vấn đề buôn bán người, đặc biệt là phụ nữ và trẻ em đang gia tăng ở nhiều nơi trên toàn thế giới. Nó tạo ra những cơ sở ngôn ngữ và pháp luật cho việc xác định thế nào là buôn bán người, đặc biệt là phụ nữ và trẻ em, trợ giúp nạn nhân của tệ buôn bán người và phòng ngừa tội phạm buôn bán người.

1.2. Khái niệm di cư và các hình thức di cư

Di cư là hiện tượng cá nhân hay một nhóm người (hoặc cộng đồng) di chuyển nơi cư trú từ đơn vị hành chính, lãnh thổ này tới một đơn vị hành chính, lãnh thổ khác thông thường trong một khoảng thời gian tương đối dài, gắn liền với việc tìm kiếm một điều kiện sống, công việc làm ăn tốt hơn.

Có hai hình thức di cư:

Một là: Di cư có tổ chức là dạng di cư tiến hành theo chương trình, kế hoạch của nhà nước như: Xuất khẩu lao động, xây dựng khu kinh tế mới, di cư để xây dựng công trình công cộng quy mô lớn...
Hai là: Di cư tự do là hình thức di cư tự phát, tự nguyện di chuyển đến nơi cư trú mới của người dân và không bị coi là phạm pháp. Đối tượng của dạng di cư này rất đa dạng: Người lớn tuổi, phụ nữ, trẻ em. Nam giới, học vấn cao, học vấn thấp, người có tay nghề, người không có nghề nghiệp...Có người đến định cư lâu dài, có người chỉ đến nhằm mục tiêu kiếm sống một thời gian nhân thời điểm nông nhàn, nhiều học sinh di cư để học nâng cao, ôn thi vào các trường chuyên nghiệp dạy nghề, cao đẳng và đại học.
Tuy nhiên đối tượng tham gia di cư tự do nhiều nhất và có tỷ lệ rủi ro cao hiện nay vẫn là người dân lao động nghèo ở nông thôn, vùng sâu vùng xa có trình độ văn hóa thấp, ít được tiếp cận với những thông tin về việc làm nên dễ bị lừa gạt, dụ dỗ và trở thành nạn nhân trong đường dây buôn bán người.

Ba tiêu chí để xác định cuộc di chuyển của con người là di cư:
- Một là: Di chuyển ra khỏi đơn vị hành chính, lãnh thổ nay sang một đơn vị hành chính, lãnh thổ khác (xã, huyện, tỉnh, thành phố hoặc quốc gia khác).
- Hai là: Cư trú ở nơi đến trong khoảng thời gian tương đối dài (vài ba tháng trở lên).
- Ba là: Tới chỗ ở mới với mục đích rõ ràng nhằm nâng cao chất lượng cuộc sống của bản thân và gia đình.

1.3. Thế nào là di cư an toàn? Di cư không an toàn?

- Di cư an toàn là những chuyến di cư trong đó người tham gia di cư phải được tư vấn về những điều kiện cần thiết, thậm chí bắt buộc phải có trước khi tiến hành di cư:
- Được cung cấp những địa chỉ tin cậy để xin tư vấn về di cư để tránh bị lừa đảo.
- Hiểu biết về những thủ tục hành chính và các loại hồ sơ giấy tờ cần thiết của người muốn di cư.
- Nắm được những thông tin cơ bản về nơi cư trú mới.
- Được đào tạo về chuyên môn nghề nghiệp hoặc ngoại ngữ...
- Được thông tin về những nguy cơ, cạm bẫy, tình huống... có thể xảy ra, gặp phải trên con đường di cư, tại nơi cư trú mới...
- Được trang bị một số kỹ năng sống để phòng ngừa và xử lý các tình huống bất ngờ xảy ra trong cuộc sống để họ có thể tự bảo vệ bản thân trước khi nhờ đến các cơ quan luật pháp.

Di cư không an toàn là những chuyến di cư trong đó người tham gia di cư không được thực hiện những yêu cầu tối thiểu nêu trên. Vì vậy nguy cơ gặp rủi ro khá cao và chính hiện tượng này đã tạo điều kiện cho nạn buôn người ngày càng phát triển. Thực tế cho thấy nhiều người di cư đã biết rõ con đường của mình không an toàn nhưng vẫn quyết định dấn thân và kết quả là thất bại, rơi vào đường dây buôn bán người. Đối tượng này phần lớn là phụ nữ và trẻ em.

2. Hướng dẫn chung về tổ chức các hoạt động tại các trung tâm học tập cộng đồng

2.1. Mục tiêu

Giáo dục di cư an toàn và phòng chống mua bán người trong cộng đồng nhằm cung cấp cho thanh thiếu niên nói riêng, cộng đồng dân cư nói chung những kiến thức về di cư tìm việc làm ở thành phố và xuất khẩu lao động, những kỹ năng sống cần thiết khi lao động xa nhà, từ đó định hướng được nghề nghiệp ổn định, tránh được các cạm bẫy buôn người và có cuộc sống an toàn khi rời quê hương đi học hoặc làm ăn xa.

2.2. Các hình thức tổ chức

Gọi ý một số hoạt động tuyên truyền giáo dục nâng cao nhận thức ở cộng đồng:

1. Tổ chức chiến dịch: Hình thức chiến dịch không chỉ tác động đến thanh thiếu niên mà tới cả cộng đồng vì vậy nó mang lại hiệu quả tuyên truyền sâu rộng. Chiến dịch thi viết, vẽ, sáng tác, sưu tầm tranh ảnh có nội dung về di cư an toàn vừa khuyến khích năng khiếu nghệ thuật của thanh thiếu niên, vừa giáo dục được kiến thức làm việc xa nhà cho các em.

2. Tổ chức các hoạt động vui chơi: Hoạt động này nhằm kích thích hoạt động tâm lý tích cực của thanh thiếu niên vì họ rất muốn có cơ hội khẳng định mình trong các hoạt động. Phần thưởng hay lời động viên trong mỗi cuộc chơi cũng góp phần giúp các em tham gia tích cực hơn vào các hoạt động. Các cuộc thi tìm hiểu có thể khai thác theo nhiều chủ đề khác nhau, các trò chơi vừa có tác dụng giải trí, vừa nâng cao hiểu biết và kỹ năng sống.

3. Tổ chức các buổi phát thanh: Các xã phường đều có hệ thống loa truyền thanh tới thôn ấp. Địa phương nên tận dụng cơ sở vật chất này để tuyên truyền về di cư an toàn và phòng chống mua bán người. Việc tuyên truyền qua hệ thống loa truyền thanh cho phép tiếp cận đông đảo các tầng lớp người dân cộng đồng. Tuyên truyền trên hệ thống loa truyền thanh cũng là cách đơn giản để cập nhật các thông tin về thủ đoạn, hậu quả của nạn mua bán người và giúp người dân phòng tránh.

4. Tổ chức các Câu lạc bộ: Tạo cơ hội để các thành viên CLB tham gia các hoạt động vui chơi, tìm hiểu và thảo luận về luật pháp, về định hướng nghề nghiệp, về kỹ năng sống có liên quan đến nội dung DCAT và PCBBN.

5. Tổ chức các cuộc thi kiến thức, hái hoa dân chủ: Tổ chức các cuộc thi nhằm kích thích tính tích cực của thanh thiếu niên. Thanh thiếu niên sẽ có cơ hội khẳng định mình qua các cuộc thi. Điều này sẽ khích lệ các bạn trẻ tham gia tích cực hơn vào các hoạt động mang nội dung DCAT và PCBBN.

6. Tổ chức giao lưu về chủ đề DCAT và PCBBN: Giao lưu là một hình thức tổ chức giáo dục nhằm tạo ra các điều kiện cần thiết để cho cộng đồng được tiếp xúc, trò chuyện và trao đổi thông tin với những người đã có những chuyến di cư điển hình (an toàn hoặc không an toàn) để chia sẻ kinh nghiệm, giao lưu về hướng nghiệp với các trung tâm giới thiệu việc làm hoặc các công ty, doanh nghiệp có nhu cầu sử dụng người lao động.... Qua đó, giúp cho cộng đồng có được những nhận thức, tình cảm và thái độ phù hợp, có được những lời khuyên đúng đắn để rút kinh nghiệm cho chính bản thân và những người thân trong gia đình mình.

7. Tổ chức lồng ghép nội dung DCAT và PCBBN vào chương trình của các ngày lễ: Ngày Quốc tế phụ nữ 8/3; Ngày quốc tế người cao tuổi; Ngày người cao tuổi Việt Nam; ngày Quốc tế lao động 01/5; ngày Phụ nữ VN 20/10, ...: Đối với các ngày lễ lớn trên, có thể lồng ghép qua các hoạt động như tọa đàm, thi xử lý tình huống, thi tìm hiểu kiến thức về nội dung buôn bán phụ nữ trẻ em và cách phòng tránh, ... để học viên có hiểu biết về nạn buôn bán phụ nữ trẻ em và các nguy cơ rủi ro khi bị buôn bán.

8. Tổ chức các hoạt động nghệ thuật: Các hình thức ca, múa, nhạc, kịch, mang nội dung giáo dục di cư an toàn là hình thức có sức hút lớn với cộng đồng vì vậy sẽ mang lại hiệu quả cao hơn nếu tổ chức tốt. Thông qua các hoạt động nghệ thuật có lồng ghép nội dung và thông điệp di cư an toàn và phòng chống mua bán người, người dân dễ dàng tiếp thu và thay đổi hành vi.

3. Các thông điệp chính sử dụng trong khi tổ chức các hoạt động giáo dục DCAT và PCBBN

3.1. Một số thông điệp chung

- Trước khi đi làm ăn xa, hãy trao đổi và xin ý kiến cha mẹ hoặc người lớn trong gia đình.
- Nếu gia đình khó khăn phải nghỉ học để đi làm thì hãy nói chuyện với thầy cô giáo để có những lời khuyên bổ ích.
- Nên tìm hiểu kỹ thông tin và việc làm khi nhận được lời mời làm việc hấp dẫn
- Nên nghỉ ngơi bất cứ ai, kể cả người thân quen nếu hứa hẹn việc làm nhân hạ với mức lương cao.
- Cần tìm hiểu kỹ về người môi giới nếu được giới thiệu thông qua bạn bè hoặc người quen.
- Thường xuyên giữ liên lạc với gia đình khi đi xa.
- Trước khi đi làm việc ở nơi khác hãy xem mình có thể tìm được việc làm ở ngay quê hương mình không.
- Quyết định đúng đắn, chuẩn bị kỹ lưỡng trước khi đi xa để giảm nguy cơ trở thành nạn nhân của mua bán người.
- Nên xin địa chỉ liên hệ của bạn bè hoặc người quen tin cậy ở nơi sẽ đến để được giúp đỡ khi cần.
- Cần tìm hiểu thêm thông tin về lối sống, sinh hoạt và văn hóa ở nơi bạn đến để lường trước các khó khăn, chủ động vượt qua.
- Các bạn gái nên học kỹ năng từ chối, kỹ năng thương lượng trước khi rời quê hương tìm việc làm.
- Cần tìm hiểu về luật lao động Việt Nam để tự bảo vệ mình.
- Tìm hiểu thông tin càng nhiều càng tốt về nơi bạn sẽ đến.
- Tìm và giữ các số điện thoại cần thiết để liên hệ khi cần trợ giúp.

3.2. Xuất khẩu lao động/đi ra nước ngoài

- Cần tham khảo ý kiến và kinh nghiệm của người đi trước và tính toán thật kỹ trước khi đi XKLD
- Không nên nghe theo lời của người nào hứa giúp bạn vượt biên để tìm việc ở nước khác vì như vậy là vi phạm pháp luật
- Tìm hiểu kỹ những quảng cáo tuyển lao động. Kiểm tra thông tin kỹ càng trước khi đăng ký và nộp tiền
- Bạn phải đọc kỹ và hiểu rõ nội dung trong hợp đồng lao động trước khi đặt bút ký
- Cần có giấy phép lao động để được phép làm việc hợp pháp ở nước ngoài
- Bạn có quyền giữa tất cả giấy tờ tùy thân của mình khi đi xa nhà.
- Cần mang theo số điện thoại và địa chỉ của người đại diện cơ quan XKLD và đại sứ quán của Việt Nam tại nước đó để được trợ giúp khi cần thiết
- Không ai có thể ngăn cản bạn liên hệ với gia đình hay bạn bè

3.3. Phòng chống buôn người

- Bạn gái cần phải biết cách tự bảo vệ mình tránh bị lạm dụng tình dục và cần ghi nhớ các thông tin liên hệ khi cần trợ giúp
- Hãy hỗ trợ những người bị lừa gạt trở về tái hòa nhập cộng đồng
- Tạo điều kiện để con cái học hành vì tương lai tốt đẹp hơn và để tránh con em mình bị lừa gạt

3.4. Di cư trong nước

- Nên tạo quan hệ đúng mực với những người cùng nghề và khách hàng
- Nên tuân thủ các quy định về giao thông và an toàn lao động
- Cảnh giác tránh bị lôi kéo vào các tệ nạn xã hội
- Cần học hỏi và tự trang bị cho mình một số kỹ năng cơ bản như: kỹ năng thuyết phục/ từ chối, kỹ năng giao tiếp, kỹ năng làm việc nhóm, kỹ năng giải quyết vấn đề
- Nên lưu giữ số điện thoại của người thân, gia đình và thường xuyên giữ liên hệ với gia đình
- Nên giữ một số số điện thoại của các cơ quan như công an, hội phụ nữ, UBND phường xã nơi cư trú khi cần trợ giúp

PHẦN 2: MỘT SỐ MẪU THAM KHẢO

TỔ CHỨC CHIẾN DỊCH

Phạm Huệ Hương - Viện KHGD Việt Nam

Hướng dẫn tổ chức chiến dịch “Thi viết, vẽ, sưu tầm, sáng tác tranh ảnh có nội dung về DCAT và PCBBN” trong Trung tâm học tập cộng đồng

Mục tiêu:

- Nâng cao nhận thức và hiểu biết về Di cư an toàn và phòng chống buôn bán phụ nữ, trẻ em cho thanh, thiếu niên.
- Góp phần giáo dục kỹ năng sống cho thanh thiếu niên khi đi tìm việc và làm việc xa nhà cũng như có những hiểu biết, kỹ năng vượt qua những thách thức nếu bị buôn bán và rơi vào những tình huống xấu.
- Vận động và thu hút mọi người trong cộng đồng (sinh hoạt tại Hội phụ nữ, Hội cựu chiến binh, Hội nông dân, Hội người cao tuổi, Nhóm văn nghệ cộng đồng, ...) cùng tham gia chiến dịch để góp phần nâng cao hiểu biết về DCAT và PCBBN.

Đối tượng tham gia:

- Đối tượng nòng cốt: Thanh thiếu niên. Ngoài ra, có thể huy động các đối tượng khác đang sinh hoạt trong cộng đồng như: thành viên các nhóm văn nghệ cộng đồng; hội viên Hội phụ nữ, Hội cựu chiến binh, Hội nông dân, Hội người cao tuổi, ...

Thời gian:

- Thời gian thực hiện sản phẩm: Khoảng 1 tháng

Hình thức tổ chức:

- Chiến dịch

Kết quả cần đạt được:

Trong chiến dịch:

- Các loại hình hoạt động, kênh truyền thông được sử dụng như tuyên truyền, cô đọng, thi viết (Viết các đoạn ca vọng cổ, viết bài cảm nhận, viết tiểu phẩm, sáng tác thơ, viết các câu chuyện của những người làm việc hoặc tìm việc xa nhà hoặc bị rơi vào cạm bẫy của bọn buôn người nhưng đã được cứu thoát ở địa phương, ...), , vẽ, sưu tầm tranh, ảnh, ...
- Đội ngũ thanh thiếu niên sinh hoạt tại các trung tâm chủ động và tích cực tham gia các hoạt động của Chiến dịch.
- Các thành viên khác trong cộng đồng ủng hộ và cùng tham gia hoạt động của Chiến dịch.

Sau chiến dịch:

- Nhận thức về DCAT và PCBBN của thanh thiếu niên và các đối tượng khác trong cộng đồng được nâng cao.
- Các hoạt động như tuyên truyền, vận động, nâng cao nhận thức về DCAT và PCBBN được duy trì và tiếp tục phát triển.

Chuẩn bị:

Trước khi tổ chức Chiến dịch từ 10 - 15 ngày:

- Thành lập Ban tổ chức Chiến dịch gồm: Giám đốc trung tâm/Phó giám đốc trung tâm, Phó chủ tịch xã/phường; Thư ký thường trực; Bí thư Đoàn; Hội trưởng/Hội phó Hội phụ nữ.
- Nhiệm vụ của BTC:
- Xây dựng kế hoạch, chương trình, phân công trách nhiệm và các phần việc cụ thể cho từng thành viên trong BTC.
- Chuẩn bị cơ sở vật chất: Các văn bản chỉ đạo, giấy mời, các tài liệu, tờ rơi về nội dung DCAT và PCBBN để các đối tượng tham gia Chiến dịch được tham khảo. Trang trí sân khấu, loa đài để tổ chức phát động Chiến dịch. Có thể sử dụng nguồn kinh phí được cấp từ Quỹ Châu Á để hỗ trợ Chiến dịch, nếu có thể huy động thêm nguồn kinh phí từ các đối tượng khác trong cộng đồng địa phương.
- Tổ chức điều hành Chiến dịch, kiểm tra, giám sát.
- Chăm sản phẩm Chiến dịch.
- Tổng kết Chiến dịch, đánh giá việc thực hiện, rút kinh nghiệm.

Các bước tiến hành:

- Tổ chức lễ phát động Chiến dịch:
- Tuyên bố lý do, giới thiệu đại biểu
- Khai mạc, nêu ý nghĩa của Chiến dịch
- Lãnh đạo Trung tâm chính thức tuyên bố phát động Chiến dịch

- Bí thư Đoàn (hoặc đại diện BTC) hướng dẫn thể lệ chiến dịch (Hình thức tổ chức, thời gian, hình thức sản phẩm, ...)
- Tổ chức các hoạt động của Chiến dịch:
- Thi viết (Viết các đoạn ca vọng cổ, viết bài cảm nhận, viết tiểu phẩm, sáng tác thơ, viết các câu chuyện của những người làm việc hoặc tìm việc xa nhà hoặc bị rơi vào cạm bẫy của bọn buôn người nhưng đã được cứu thoát ở địa phương, ...)
- Thi vẽ: Vẽ tranh có nội dung DCAT và PCBBN
- Sưu tầm tranh, ảnh, ảnh chụp có nội dung DCAT và PCBBN
- Thi biểu diễn văn nghệ, đóng kịch, ngâm thơ, ca vọng cổ, ... có nội dung DCAT và PCBBN
- Giám sát, đánh giá, kiểm tra tình hình hoạt động trong quá trình thực hiện Chiến dịch.
- Nộp sản phẩm cho BTC Chiến dịch
- BTC chấm, chọn sản phẩm
- Phát huy ảnh hưởng của Chiến dịch nhằm tiếp tục nâng cao nhận thức của mọi người về DCAT và PCBBN.
- Tổ chức tổng kết, đánh giá tình hình triển khai và kết quả thu được.

Gợi ý cho người sử dụng:

- Có thể tổ chức cho thanh thiếu niên và các đối tượng khác sinh hoạt trong trung tâm nhận thức về các nội dung của DCAT và PCBBN dưới các hình thức nói chuyện, trao đổi, thảo luận về các tình huống giả định hoặc tham khảo tài liệu của Quỹ Châu Á, Trung tâm Nghiên cứu Công nghệ giáo dục hoặc các tài liệu và các nguồn thông tin khác có liên quan.
- Nên tạo mối quan hệ chặt chẽ với các Ban/Ngành tại địa phương để tạo được sự ủng hộ về nhân lực và nguồn lực.

Tác phẩm: Hãy dành những gì tốt đẹp nhất cho trẻ em để chấp cánh ước mơ
Trung tâm HTCTĐ Phường Núi Sam, TX Châu Đốc, Tỉnh An Giang

TỔ CHỨC CÁC HOẠT ĐỘNG VUI CHƠI

CON ĐƯỜNG MAY MẮN
Nguyễn Đăng Tùng - Viện KHGD Việt Nam

Mục tiêu:	Giúp thanh thiếu niên và cộng đồng: - Thấy được những khó khăn, vất vả, nguy cơ và điều kiện sống bất lợi, nguy hiểm khi không may bị lôi kéo vào đường dây buôn người; - Có ý thức đoàn kết, giúp đỡ những người bị hại cũng như tự mình có những quyết định hợp lý để tránh gặp rủi ro cũng như tìm kiếm cơ hội thoát khỏi khó khăn.
Thời gian:	- 30 phút
Chuẩn bị:	- 01 giá vẽ hoặc 01 bảng - 02 tờ giấy Ao trắng - 50 mảnh giấy trắng nhỏ kích thước 5x15 cm cho mỗi người chơi. - 02 bút dạ bảng khác màu - 02 khăn bịt mắt - Băng dính và kéo

Các bước tiến hành

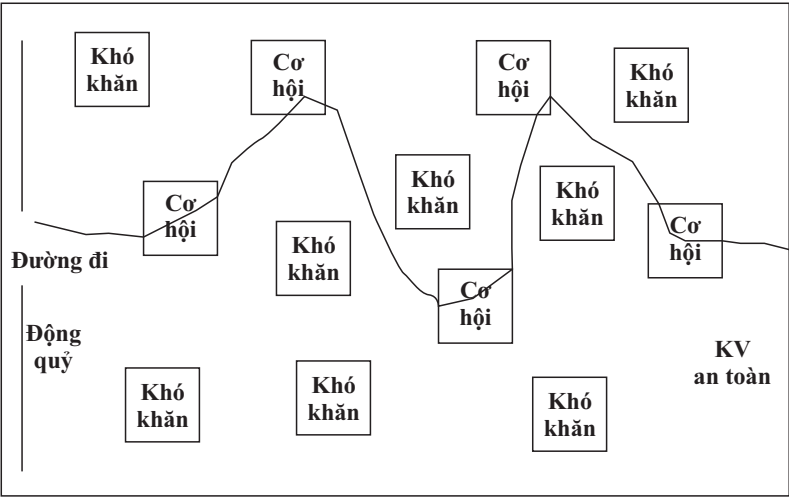
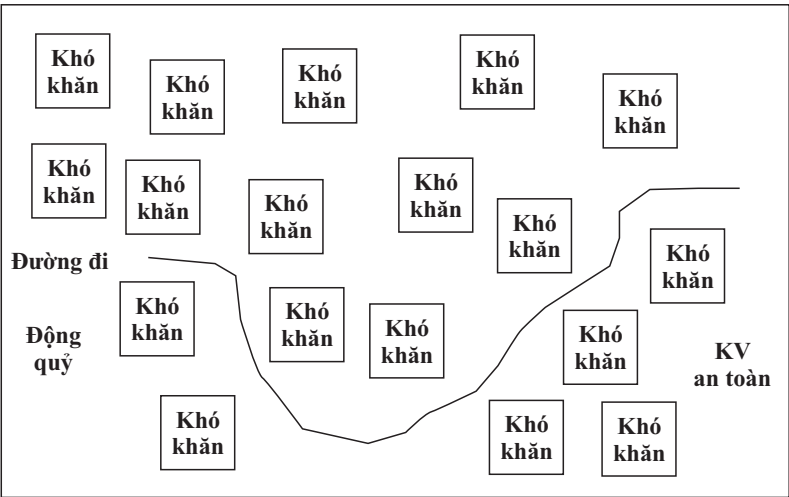
Bước 1: Tập trung người chơi, chia người chơi thành 2 đội chơi và phát giấy trắng nhỏ cho mỗi người chơi.

Bước 2: Mỗi đội, mỗi cá nhân thảo luận câu hỏi: “Những khó khăn, trở ngại, nguy cơ, hiểm họa nào có thể gặp phải khi rơi vào đường dây buôn người?”
Sau khi thảo luận, mỗi học sinh phải ghi được một khó khăn, trở ngại lên mảnh giấy trắng nhỏ được phát (Ghi nét in hoa, to để sau khi dán lên giấy Ao, các bạn khác dễ quan sát).

Bước 3: Người phụ trách dán các mảnh giấy người chơi đã ghi lên trên tờ giấy Ao của từng đội đã dán sẵn trên khung vẽ hoặc bảng (Chú ý để các khoảng trống nhỏ giữa các mảnh giấy để tạo thành các đường đi. Tùy theo yêu cầu mức độ khó dễ mà có thể người phụ trách dán các mảnh giấy tạo các khe nhỏ, hẹp hay rộng khác nhau. Trên giấy Ao đã ghi sẵn khu vực “Động quỷ” và “Khu vực an toàn” ở hai đầu tờ giấy.
- Mỗi đội cử 02 người chơi lên tham gia phần thi tiếp theo. Mỗi người chơi sẽ bị bịt kín mắt, tay cầm bút dạ. Người chơi còn lại có nhiệm vụ “chỉ đường” cho bạn đi từ vùng “Động quỷ” đến khu “Khu vực an toàn”. Người chơi bị bịt mắt theo chỉ dẫn bằng lời của học sinh kia (đi thẳng, rẽ phải, rẽ trái, lên trên, sang ngang, ...) để di chuyển bút theo các khe hẹp, tránh không chạm các “khó khăn, trở ngại” để đến khu “Khu vực an toàn”
- Sau đó, đổi vị trí 2 người chơi cho nhau, người chơi bị bịt mắt thành người dẫn đường và ngược lại. Lượt chơi của đội được lặp lại. Trên hai đoạn đường, học sinh dùng hai bút màu khác nhau để thấy rõ đường đi và đường về
- Hai đội sẽ chơi lần lượt
- Đội thắng cuộc là đội đi và về một cách an toàn (không chạm phải hoặc ít chạm phải các “khó khăn, trở ngại” hơn).

Bước 4: Người phụ trách tổng kết lại theo 2 vấn đề:
- Những nguy cơ và điều kiện sống bất lợi, nguy hiểm khi không may bị lôi kéo vào đường dây buôn người.
- Tinh thần đoàn kết, giúp đỡ lẫn nhau trong khi gặp khó khăn, hoạn nạn, đồng thời phải biết tìm cơ hội để thoát khỏi động quỷ.

Gợi ý cho người sử dụng
Một số sân chơi minh họa:

Mục tiêu:	Giúp thanh thiếu niên và cộng đồng: - Được tham gia các hoạt động vui chơi lành mạnh trong thời gian sinh hoạt hè tại Trung tâm học tập cộng đồng; - Bổ sung thông tin, kiến thức, hướng tới sự quan tâm của thanh thiếu niên về các vấn đề liên quan đến Di cư an toàn.
Thời gian:	- 30 - 40 phút
Chuẩn bị:	- 3 tấm bảng viết (hoặc ghim giấy); - 5 cây bút, giấy trắng; - 1 đồng hồ bấm giây. - Tài liệu tham khảo về Di cư an toàn - Câu hỏi cho các đội chơi.

Các bước tiến hành

Bước 1: Giới thiệu sơ lược về khái niệm Di cư an toàn

- Khái niệm Di cư an toàn.
- Những đối tượng thuộc diện Di cư an toàn.

Bước 2: Chọn đội chơi Giới thiệu trò chơi

- Chọn đội chơi:
- Chọn 2 đội chơi, mỗi đội có từ 3 đến 5 thành viên.
- Mỗi đội sẽ được giao bút viết, bảng (hoặc giấy trắng) và đứng ở 2 phía Trái, Phải của người quản trò. Chiếc bảng thứ 3 sẽ được đặt ngay phía sau người quản trò được sử dụng để tổng hợp lại các đáp án đúng và những điều cần ghi nhớ.

-Giới thiệu trò chơi:

- Trò chơi gồm 2 lượt chơi tương ứng với 2 mục câu hỏi và diễn ra trong 30 phút. Mỗi đáp án đúng sẽ được tính 10 điểm. Sau ca 2 lượt chơi, đội nào có tổng số điểm lớn hơn đội đó thắng.
- Lượt chơi 1 (10 phút): người quản trò đọc to, rõ ràng câu hỏi 1 cùng các đáp án cho cả 2 đội nghe (đọc 2 lần). Mỗi đội sẽ có 300 giây (5 phút) để vừa thảo luận nhóm vừa nhớ và viết lên bảng (hoặc giấy trắng) những đáp án mà cả đội cho là đúng. Sau 300 giây (5 phút), người quản trò sẽ quay kết quả ghi trên tấm bảng của 2 đội xuống phía khán giả (hoặc đọc kết quả 2 đội ghi trong giấy rồi viết lên bảng của người quản trò), nhận xét kết quả đúng, sai của từng đội và chấm điểm (gạch các kết quả sai). Mỗi đáp án đúng sẽ được tính 10 điểm.
- Lượt chơi 2 sẽ diễn ra trong 20 phút và gồm có 2 phần:

Phần thứ nhất: người quản trò đọc to, rõ ràng câu hỏi 2 cho cả 2 đội nghe (2 lần). Mỗi đội sẽ có 180 giây (3 phút) để vừa thảo luận nhóm vừa viết lên bảng (hoặc giấy trắng) những đáp án mà cả đội cho là đúng. Sau 180 giây (3 phút), người quản trò sẽ quay kết quả ghi trên tấm bảng của 2 đội xuống phía khán giả (hoặc đọc kết quả 2 đội ghi trong giấy rồi viết lên bảng của người quản trò), nhận xét kết quả đúng, sai của từng đội và chấm điểm (gạch các kết quả sai). Mỗi đáp án đúng sẽ được tính 10 điểm.

Phần thứ hai: 2 đội sẽ được người quản trò cung cấp 2 tài liệu trong đó có liệt kê khá đầy đủ và chi tiết các đối tượng ngành nghề có thể liên quan đến Di cư an toàn. Ví dụ: Sinh viên, Thợ xây, Đánh giấy, Người giúp việc, Công nhân khu công nghiệp, Thợ mò, Xuất khẩu lao động, Khuân vác, Bán báo, Phục vụ nhà hàng,... Sau đó các thành viên của mỗi đội sẽ thảo luận, chọn ra 1 đối tượng trong danh sách, tìm ra hành động để diễn tả đối tượng đó (không sử dụng ngôn ngữ) và cử thành viên đại diện cho đội ra diễn tả bằng hành động để đội bạn trả lời: đó là đối tượng nào? Mỗi đội sẽ thay phiên diễn tả và trả lời cho 3 hành động. Mỗi câu trả lời đúng được 10 điểm.

Chú ý: Đội đặt tình huống sẽ có 90 giây để thảo luận lựa chọn đối tượng và cách diễn tả đối tượng đó, có tối đa 30 giây để diễn tả cho đội bạn đoán. Đội còn lại sẽ có tối đa 30 giây để đưa ra đáp án.

Bước 3: Thực hiện trò chơi.

Bước 4: Nhận xét - Tổng kết.

Gợi ý cho người sử dụng

Ví dụ các câu hỏi cho các đội chơi:

Câu 1: Người đi học tập, lao động xa nhà (ra khỏi địa phương nơi đang sinh sống) cần làm những thủ tục và mang theo những loại giấy tờ nào?

- + Đăng ký tạm vắng (tại địa phương nơi đang sinh sống)
- + Sổ hộ khẩu
- + Chứng minh thư nhân dân
- + Đăng ký tạm trú (tại địa phương nơi ở trọ, học tập và làm việc)
- + Giấy đăng ký kết hôn
- + Hồ sơ lý lịch
- + Bảo hiểm lao động
- + Hộ chiếu, Visa
- + Giấy khen học sinh tiên tiến
- + Giấy chứng nhận sức khỏe
- + Bản đồ
- + Hợp đồng lao động
- + Giấy gọi nhập học

Chú ý: Những đáp án in nghiêng là đáp án đúng

Câu 2: Kể tên các đối tượng ngành nghề nào (có thể) thuộc diện Di cư an toàn (ngành nghề có nhiều khả năng phải xa nhà, ra khỏi địa phương nơi đang cư trú)?

Tác phẩm: Xin việc làm
Trung tâm HTCD Trung Hưng, huyện Vĩnh Thạnh, TP Cần Thơ

ĐƯỜNG ĐẾN THÀNH CÔNG
Trung tâm HTCD An Phú, An Giang

Mục tiêu:	Giúp thanh thiếu niên và cộng đồng: - Thấy được những khó khăn, vất vả, nguy cơ và điều kiện sống bất lợi, nguy hiểm khi không mai bị lôi kéo vào đường dây buôn người. - Từ đó có ý thức đoàn kết, giúp đỡ những người bị hại cũng như tự mình có những quyết định hợp lý để tránh gặp rủi ro cũng như tìm kiếm cơ hội thoát khỏi khó khăn
Thời gian:	- 45 phút
Chuẩn bị:	 - 2 cây tre phi 120 cm dài 3m : Làm cầu khi. - 6 gậy tầm vông dài 60cm. - 1kg dây dù buộc nạn cầu khi. - Dây ni lông 1kg . - Giấy A4 cắt làm đôi 100 tờ . - Viết thanh thiếu niên tự chuẩn bị. - 4 bàn học sinh. - 4 quả bóng nhỏ.

Các bước tiến hành

Bước 1: Chia các đội chơi, mỗi đội chọn 10 người chơi 5 nam, 5 nữ, chia thành 5 cặp, mỗi cặp là một nam và một nữ (Mỗi người một tay buộc lại với nhau thành cặp).

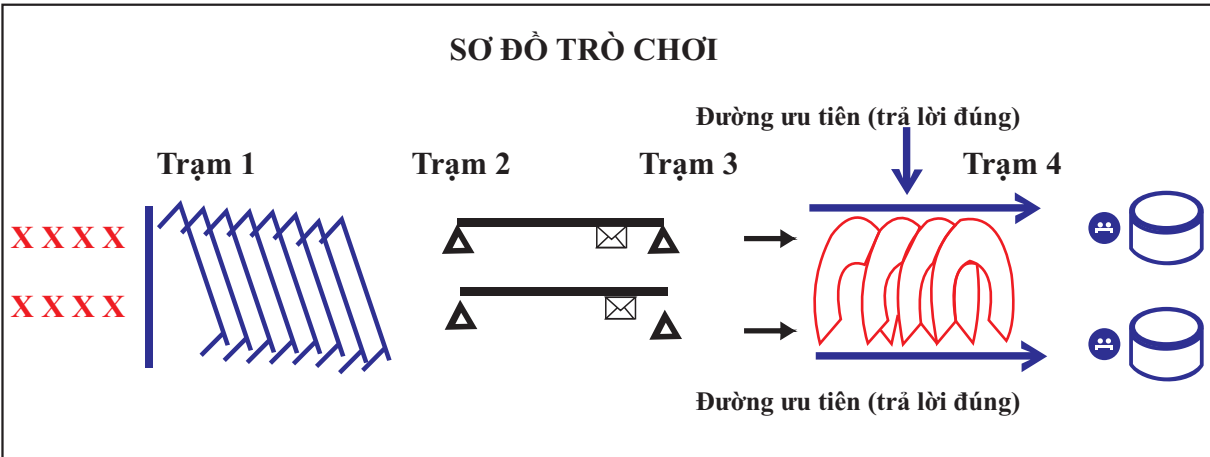
Bước 2: Mỗi đội, mỗi cá nhân thảo luận và đặc câu hỏi xung quanh vấn đề nghề nghiệp, việc làm, những khó khăn, trở ngại, nguy cơ hiểm họa nào có thể gặp phải mắc phải đường dây mua bán người?
- Sau khi thảo luận, mỗi thành viên của từng đội chơi phải ghi được một câu hỏi dưới dạng đúng, sai.
+ VD: Công việc bán cà phê kiếm rất nhiều tiền ?
a/ Đúng b/ Sai
- Tiếp theo ban tổ chức chọn lại những câu hỏi hay, đúng với nội dung sinh hoạt để làm chương ngại cho người chơi ở trạm 3.

Bước 3: Tiến hành trò chơi:
- Trạm 1: Khi nghe lệnh xuất phát, Cặp đầu tiên của mỗi đội nhanh chóng chui qua chương ngại đầu tiên được làm bằng dây ni lông quăng đường dài 2m.
- Trạm 2: Tiếp theo vượt cầu khi dài 3m.
- Trạm 3: Khi qua được cầu khi thì người chơi bốc thăm những câu hỏi thảo luận được chọn ra, lúc này người chơi phải thực hiện những yêu cầu trong thư (Trả lời câu hỏi dưới dạng trắc nghiệm đúng, sai). Người chơi trả lời đúng câu hỏi thì được đi tiếp, nếu sai thì người chơi phải chung qua động được làm bằng 4 cái bàn ghép lại.
- Trạm 4: Tiếp theo người chơi nhanh chóng đến chặn thứ 4 nhặt quả bóng lên sau đó hai người (mỗi người một tay buộc với nhau) sẽ tung bóng vào sọt (tung không vào sọt thì tung lại đến khi vào sọt), nếu tung vào sẽ chạy về chạm tay cho cặp thứ hai và lúc này cặp thứ hai vẫn thực hiện như cặp đầu tiên. Cứ thế đội nào thực hiện nhanh hơn, Ít phạm vi hơn là thắng cuộc.

Chú ý:
- Khi vượt chương ngại vật trạm 1 người chơi không được để người chạm dây phía trên, nếu để chạm xem như là đội đó có một lần phạm vi.
- Khi vượt cầu khi mà rơi khỏi cầu thì người chơi quay lại điểm xuất phát trước đó.

Trên đây là mô đun: Đường đến thành công (trò chơi) thực hiện vào ngày Thành lập Đoàn TNCS Hồ Chí Minh 26/3/2011. Thực hiện theo kế hoạch Di cư an toàn và PCBBN của TTHTCD xã An Phú.

Gợi ý cho người sử dụng

Mục tiêu:	Giúp các em thanh thiếu niên: - Góp phần giáo dục kỹ năng sống cho thanh thiếu niên khi đi tìm việc và làm việc xa nhà cũng như có những hiểu biết, kỹ năng vượt qua những thách thức nếu bị mua bán và rơi vào những tình huống xấu. - Nâng cao nhận thức và hiểu biết về Di cư an toàn và phòng chống mua bán phụ nữ, trẻ em.
Thời gian:	- 15 - 20 phút
Chuẩn bị:	- Nội dung, thể lệ trò chơi. - Âm thanh, bàn ghế. - Gạch tàu có dán chữ. - Quà cho người chơi - 2 sọt để làm vật đựng bóng ở trạm số 4

Các bước tiến hành:

Chia làm 2 đội chơi. Mỗi đội 10 bạn Nam tham gia trò chơi.

Hướng dẫn luật chơi như sau: Trò chơi này dành cho các bạn nam, các bạn nữ hò reo, cổ vũ. Hai đội chơi xếp thành hàng dọc hai bên. Cử 01 bạn nữ làm Mỹ Nương đứng giữa. Hai đội trưởng “oản tù tì” để một bên làm Sơn Tinh, một bên làm Thủy Tinh.
Phía đối diện với hai đội chơi đặt hai bàn để mười dụng cụ học tập như : sách, vở, cặp, bút, thước, tẩy, ...

Trên đoạn đường đi của hai đội chơi, đặt 10 miếng gạch tàu. Trên mỗi miếng gạch tàu dán chữ : công ty ma, cơ hội, khó khăn, khu vực an toàn, mua bán người, ngoại ngữ, hợp đồng lao động, di cư an toàn, di cư không an toàn, ...

Các miếng gạch có chữ mà người chơi được bước lên gồm : cơ hội, khu vực an toàn, ngoại ngữ, hợp đồng lao động, di cư an toàn ...

Các miếng gạch có chữ mà người chơi không được bước lên gồm : công ty ma, di cư không an toàn, khó khăn, mua bán người, ...

Các miếng gạch được bước lên và không được bước lên được đặt liên tiếp nhau hoặc xen kẽ.
Khi gặp các miếng gạch công ty ma, di cư không an toàn, khó khăn, mua bán người, ... người chơi phải nhảy qua.

Chỉ được di chuyển trên các miếng gạch không được di chuyển dưới mặt đất.
Phía hai bên có 2 trọng tài để kiểm tra đường đi của hai đội. Phía “Mỹ Nương” có trọng tài để xác định đội nào về trước.

Khi “Mỹ Nương” hô : Sách! Hai đội cử người chạy đến lấy sách đưa cho Mỹ Nương. Nếu trên đường đi bị chạm đất hoặc bước vào các miếng gạch không được bước lên thì phải quay lại từ đầu.

Tiếp theo là các dụng cụ khác. Qua 10 lượt đội nào về trước nhiều hơn thì đội đó thắng. Nếu bằng nhau thì thi đấu thêm 1 lượt.

Gợi ý cho người sử dụng

- Khoảng cách giữa các miếng gạch tàu không quá xa để người chơi có thể nhảy từ miếng gạch này sang miếng gạch kia bỏ qua miếng gạch trung gian.
- Các từ dán lên miếng gạch tàu có thể thay đổi tùy người tổ chức trò chơi.

Tác phẩm: Nổi vất vả của trẻ em đường phố
Trung tâm HTCD Phú Hữu, huyện An Phú, Tỉnh An Giang

TỔ CHỨC CÁC CÂU LẠC BỘ
Hướng dẫn tổ chức câu lạc bộ DCAT và PCBBN
ThS. Nguyễn Thị Kim Dung - Viện KHGD Việt Nam

Mục tiêu:	- Tổ chức và hoạt động có hiệu quả các Câu lạc bộ. - Tạo cơ hội để các thành viên CLB tham gia các hoạt động vui chơi, tìm hiểu và thảo luận về luật pháp, về định hướng nghề nghiệp, về kỹ năng sống, ... - Là nơi để các thanh viên có thể chia sẻ thông tin, kiến thức đồng thời giúp đỡ nhau trong học tập và trong cuộc sống.
Thời gian:	- CLB sinh hoạt vào cuối tuần (Thứ Bảy hoặc Chủ nhật) tại nhà văn hóa xã/phường.
Chuẩn bị:	- Nhân sự - Cơ sở vật chất

Các bước tiến hành

- Buổi sinh hoạt diễn ra theo đúng thời gian, địa điểm và theo nội dung đã có trong kế hoạch.
- Điềm danh, hô khẩu hiệu hoặc bài hát của CLB.
- Đánh giá kết quả của buổi sinh hoạt trước và thông báo kế hoạch hoạt động cho buổi sinh hoạt sau.
- Thực hiện các nội dung hoạt động của buổi sinh hoạt.

Gợi ý cho người sử dụng

a. Tổng kết đánh giá

- Đánh giá hoạt động CLB:
- Dựa vào số lượng thành viên tham gia các CLB thành viên.
- Dựa vào ý kiến, phản ứng của các thành viên về thời gian (dài hay ngắn), về nội dung (phong phú, thú vị, phù hợp, không phù hợp, ...)
- Dựa vào ý thức, thái độ của các thành viên trong và ngoài buổi sinh hoạt.
- Dựa vào ý kiến của các bậc phụ huynh và các đối tượng khác trong cộng đồng.
- Tổng kết
- Sau 6 tháng hoạt động, tổng kết dựa vào các đánh giá đã có: So với mục tiêu ban đầu, để xây dựng kế hoạch tiếp theo.
- Động viên, khen thưởng những cá nhân, CLB có hoạt động xuất sắc.

b. Hình thức tổ chức

- Mỗi Ấp sẽ có một CLB gọi là CLB thành viên. Chọn ra 1 chủ nhiệm và 1 phó chủ nhiệm (đại diện của Đoàn Thanh niên, Hội phụ nữ, Hội người cao tuổi); sinh hoạt 1 lần/1 tuần (Chuẩn bị nội dung, chương trình tham gia CLB xã/phường; giúp đỡ nhau học tập, ...).
- CLB xã/phường bao gồm các CLB thành viên và sẽ do đại diện của Đoàn Thanh niên, Hội phụ nữ, Hội người cao tuổi phụ trách. Sinh hoạt ít nhất 1 lần/1 tháng với thời gian không ảnh hưởng công việc của các thành viên.

c. Quy định chung

- Đặt tên cho CLB cấp xã/phường.
- Tên của các CLB thành viên sẽ do cơ sở tự chọn và đăng ký.
- Cần có quy định chung của CLB cấp xã/phường và các CLB thành viên, phải có bản cam kết (có chữ ký của các thành viên cũng như người phụ trách) tự nguyện tham gia và chấp hành nghiêm chỉnh các quy định.
- Nên có khẩu hiệu hoặc bài hát riêng cho CLB.

d. Kế hoạch hoạt động

- CLB cấp xã/phường sẽ lên kế hoạch hoạt động cho cả 6 tháng với thời gian, địa điểm và nội dung cụ thể. Đặc biệt kế hoạch phải được lãnh đạo các cấp thẩm định và phê duyệt.
- Hàng tháng, các CLB thành viên sẽ nhận được thông báo, chỉ dẫn và tài liệu tìm hiểu (nếu cần).

e. Nội dung hoạt động

- Giao lưu văn nghệ: Hát, múa, diễn kịch, biểu diễn thời trang, ...
- Thi vẽ tranh, sáng tác truyện, sưu tầm tranh ảnh có nội dung DCAT và PCBBN.
- Tổ chức trò chơi, tìm hiểu về luật pháp, ...
- Tọa đàm, thảo luận về kỹ năng xử lý các tình huống.
- Tham gia các hoạt động tình nguyện về công tác truyền thông.
- Tìm hiểu các ngành nghề truyền thống tại địa phương.
- Chia sẻ thông tin, kiến thức, ...

- + Các buổi sinh hoạt nên diễn ra cởi mở, không máy móc để tạo cho các thành viên cảm giác thoải mái và hứng thú.
- + Khuyến khích các thành viên CLB chủ động đưa ra ý kiến hay chủ đề thảo luận, chia sẻ thông tin, kiến thức.
- + Nên đưa ra một số chủ đề khó nhưng phù hợp với lứa tuổi để tạo cho các thành viên thể hiện được bản thân hay hoạt động theo nhóm có hiệu quả.
- + Sau một buổi sinh hoạt nên có hình thức cho điểm để đánh giá ý thức tham gia của các thành viên.
- + Cần có đường dây nóng để người dân góp ý: Hòm thư, số điện thoại

SINH HOẠT CLB VỚI CHỦ ĐỀ: LAO ĐỘNG XANH VÀ NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT
ThS. Hồ Thị Hồng Vân - Viện KHGD Việt Nam

Mục tiêu:	- Giúp thanh thiếu niên có những hiểu biết về điều kiện sống và làm việc ở thành phố. - Giúp thanh thiếu niên tự bảo vệ mình và có ý thức rèn luyện kỹ năng sống cần thiết để tránh rủi ro khi lao động xa nhà.
Thời gian:	- 60 phút
Chuẩn bị:	- Bảng phụ kẻ ô chữ hoặc trình bày trên máy vi tính - Băng đĩa có bài hát về một ngành nghề nào đó - Giấy thủ công đủ màu - Bộ câu hỏi, câu chuyện để thảo luận, xử lý tình huống - Người dẫn chương trình, thư ký và các đội chơi. - Phần thưởng - 2 đội chơi, mỗi đội 4 người - Ban thư ký, ban chủ nhiệm câu lạc bộ điều hành buổi sinh hoạt - 2 sọt để làm vật đựng bóng ở trạm số 4

Các bước tiến hành

Phần 1: Mở đầu (10 phút)

- Các thành viên CLB cùng hát 1 bài hát về nghề (Ví dụ: Bài ca xây dựng, ...)

- Giới thiệu đại biểu tham dự

- Tuyên bố lý do: Di cư là hiện tượng cá nhân hay một cộng đồng người di chuyển nơi cư trú từ đơn vị hành chính này đến một đơn vị hành chính khác trong một khoảng thời gian tương đối dài, gắn liền với việc tìm kiếm một điều kiện sống, một công việc làm ăn tốt hơn. Trong mỗi chúng ta ai cũng mong muốn sẽ được học nghề rồi tìm một công việc ổn định ở thành phố hoặc các khu công nghiệp. Để chuẩn bị, chúng ta cần phải trang bị cho mình những kỹ năng cần năg cần thiết để được an toàn trong quá trình chúng ta di cư. Hôm nay, chúng ta sẽ sinh hoạt với chủ đề “Lao động xa nhà Những điều cần biết”.

Phần 2: Phần thi (45 phút)

Bước 1: Thi tìm hiểu kiến thức (10 phút)

Ngay sau khi người dẫn chương trình đọc xong câu hỏi, 2 đội có quyền phát cờ làm tín hiệu xin trả lời, đội nào đưa ra tín hiệu trước thì được quyền trả lời. Thời gian suy nghĩ tối đa cho mỗi câu là 10 giây. Nếu đội nào trả lời sai, đội còn lại được quyền trả lời, nếu cả hai đội không trả lời được thì quyền trả lời cho khán giả.

Câu 1: Hợp đồng lao động là gì?

- a. Là sự thỏa thuận giữa người lao động và người sử dụng lao động.
- b. Là sự thỏa thuận về việc làm, điều kiện làm việc và tiền công
- c. Là sự thỏa thuận về quyền lợi và nghĩa vụ của người lao động và người sử dụng lao động
- d. Cả a, b, c

Đáp án: d

Câu 2: Hợp đồng lao động xác định thời hạn là hợp đồng áp dụng trong khoảng thời gian nào?

- a. Từ 6 tháng đến 12 tháng
- b. Từ 12 tháng đến 36 tháng
- c. Từ 36 tháng đến 48 tháng
- d. Từ 48 tháng đến 60 tháng

Đáp án: b

Câu 3: Một đơn vị tổ chức doanh nghiệp được phép tuyển dụng lao động xuất khẩu hợp pháp phải có:

- a. Giấy giới thiệu tuyển dụng lao động
- b. Giấy phép xuất khẩu lao động
- c. Vốn hoạt động nhiều
- d. Có cơ sở đặt tại khu dân cư tuyển chọn

Đáp án: b

Câu 4: Người bảo lãnh cho người đi xuất khẩu lao động phải:

- a. Là bố, mẹ hoặc người thân của người đi xuất khẩu lao động
- b. Có khả năng đáp ứng điều kiện trong hợp đồng lao động
- c. Có khả năng thuyết phục người lao động thực hiện tốt hợp đồng lao động
- d. Cả a, b, c

Đáp án: b

Câu 5: Người sử dụng lao động có quyền chấm dứt hợp đồng lao động khi nào?

- a. Người lao động bị ốm đau không đi làm
- b. Muốn ký hợp đồng với người khác
- c. Theo sở thích của mình
- d. Do người lao động không hoàn thành nhiệm vụ theo hợp đồng mà lỗi do người lao động gây ra

Đáp án: d

Câu 6: Các hình thức trả lương cho người lao động

- a. Theo tháng, tuần, ngày, giờ
- b. Theo sản phẩm làm ra
- c. Tiền lương khoán
- d. Cả 3 hình thức trên

Đáp án: d

Câu 7: Thời gian ít nhất hợp đồng lao động phải kí trước khi người lao động xuất cảnh?

- a. 3 ngày
- b. 5 ngày
- c. 7 ngày
- d. 10 ngày

Đáp án: c

Câu 8: Những nguyên nhân người lao động di cư lên thành phố là:

(Có thể chọn nhiều phương án)

- a. Do nông thôn thiếu việc làm
- b. Thu nhập ở nông thôn thấp
- c. Muốn hưởng thụ cuộc sống thành thị
- d. Muốn thoát khỏi cuộc sống lao động vất vả ở nông thôn

Đáp án: a, b, d

Bước 2: Thi xử lý tình huống (20 phút)

- Một thành viên của đội chơi biểu diễn các tình huống dưới dạng các tiểu phẩm, các nhóm theo dõi, thảo luận và đưa ra phương án trả lời trong 2 phút.

- Tình huống 1: Một cô gái lên thành phố, trình độ học vấn thấp, không có tiền vốn nhiều, bản khoán chưa biết nên chọn nghề gì? Bạn hãy tư vấn giúp bạn gái này.

- Tình huống 2: Một thanh niên bạn ngày đi học, buổi tối tranh thủ chạy xe ôm. Một hôm, đang bắt khách thì bị hai tên côn đồ đuổi đánh vì chúng cho rằng đây là địa bàn của chúng. Bạn thanh niên này nên làm gì trong hoàn cảnh này?

- Tình huống 3: Chị A gánh hàng rong bị bọn cướp giật hết tiền, A bối rối vì không có tiền trả nhà trọ, tiền hàng. Chị A phải làm sao?

- Ban thư ký tổng hợp ý kiến, đánh giá.

Bước 3: Thi giải ô chữ (10 phút)

- Các đội lần lượt chọn câu hàng ngang, trả lời. Trả lời đúng đáp án từ hàng ngang được 10 điểm, trả lời đúng đáp án từ hàng dọc được 40 điểm.
- Ô chữ được treo trên bảng, thư ký điền đáp án đúng hoặc trình chiếu bằng máy tính và máy chiếu.
- Câu hỏi hàng ngang:

- Câu 1: 9 chữ cái, nói về điều kiện ăn ở của những người lao động di cư mang tính chất nhất thời (Sống tạm bợ)
Câu 2: 9 chữ cái, miêu tả về cuộc sống của đa số người lao động tự do? (Thiếu thốn)
Câu 3: 7 chữ cái, diễn tả trình độ lao động của người lao động? (Tay nghề)
Câu 4: 6 chữ cái, hiểu biết do học tập mà có (học vấn)
Câu 5: 6 chữ cái, một loại tệ nạn xã hội có liên quan đến phụ nữ (Mại dâm)
Câu 6: 5 chữ cái, tên gọi của một loại chất gây nghiện (ma túy)
Câu 7: 7 chữ cái, vấn đề được xã hội quan tâm dành cho thanh niên? (Việc làm)
Câu 8: 3 chữ cái, yếu tố cần thiết để kinh doanh (vốn)
Câu 9: 10 chữ cái, điều kiện cần thiết để đi lại giao dịch, kinh doanh đạt hiệu quả (Phương tiện)
Câu 10: 5 chữ cái, chỉ sự cho biết trước những điều không hay, tai họa có thể xảy ra? (đe dọa)

1				S	O	N	G	T	A	M	B	O	
2				T	H	I	E	U	T	H	O	N	
3					T	A	Y	N	G	H	E		
4				H	O	C	V	A	N				
5			M	A	I	D	A	M					
6				M	A	T	U	Y					
7	V	I	E	C	L	A	M						
8				V	O	N							
9				P	H	U	O	N	G	T	I	E	N
10			D	E	D	O	A						

Bước 4: Trò chơi đoán ý đồng đội (5 phút)

- Trò chơi tìm hiểu một số nghề trong xã hội dưới hình thức nhìn tranh và biểu diễn động tác hình thể về nghề nghiệp đó, người kia quan sát động và tìm ra bức tranh tương ứng. Các bức tranh vẽ có 2 bản giống nhau để đối chiếu.
- Kết thúc trò chơi, treo tranh lên bảng để các thành viên CLB cùng xem. Một số bức tranh về nghề: Bán hàng rong, Công nhân xây dựng, nhân viên nhà hàng, lái xe ôm, đánh giấy, ...
- Ban giám khảo nhận xét và đánh giá các đội tham gia chơi

Bước 5: Trò chơi xé dán “Bức tranh mơ ước” (10 phút)

- Thư ký phát giấy màu cho người chơi ghi những ước mơ của mình về cuộc sống tương lai, sau đó dán, trang trí thành bức tranh trên bảng.
- Ban giám khảo nhận xét, đánh giá về tính thẩm mỹ, ý nghĩa, ý tưởng của bức tranh, lời bình tranh trên bảng.

Bước 6: Tổng kết, trao phần thưởng quà (5 phút)

Phần 3: Tổng kết buổi sinh hoạt

- Ban chủ nhiệm CLB nhận xét về buổi sinh hoạt và dự kiến chủ đề sinh hoạt sau.
- Gợi ý cho người sử dụng
- Ban chủ nhiệm CLB có thể chọn các hình thức sinh hoạt khác nhau cho thêm phần sinh động: diễn kịch, thi ca hát, thi tìm hiểu kiến thức, tọa đàm, ...
 - Mỗi buổi sinh hoạt nên tập trung vào một chủ đề chính, ví dụ: Lao động xa nhà, kỹ năng ứng xử khi gặp rủi ro, bạn cần làm gì để phòng chống nạn buôn bán người, ...
 - Sau các buổi sinh hoạt nên có sự đánh giá mức độ nhận thức của các thành viên CLB về vấn đề sinh hoạt.

Tác phẩm: Buôn bán phụ nữ, trẻ em
Trung tâm HTCD Bình Mỹ, huyện Châu Phú, Tỉnh An Giang

NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT CỦA THANH NIÊN KHI RA THÀNH PHỐ LÀM VIỆC
Trung tâm HTCD Trung Hưng Cần Thơ

Mục tiêu:	Giúp các em thanh thiếu niên: - Có những kỹ năng cần thiết trước khi đi lao động hoặc đi tìm việc làm tại các công ty, xí nghiệp ở các thành phố lớn trong nước hay ra nước ngoài xuất khẩu lao động. - Có các phản ứng tích cực và chủ động được các biện pháp mang tính chất hữu hiệu nhất để tự bảo vệ mình khi đi lao động xa nhà.
Thời gian:	- 90 phút
Chuẩn bị:	- Chuẩn bị các câu hỏi, đáp án. - Phần thưởng. - Thành lập ban thư ký, người dẫn chương trình

Các bước tiến hành:

Bước 1: Tổ chức chương trình văn nghệ

Biểu diễn văn nghệ khoảng 2 - 3 tiết mục. Thông qua các thông tin về việc làm mà BCH Đoàn phường cập nhật, sau đó cho các bạn thanh thiếu niên tìm hiểu về những công việc mà người lao động thường làm ở các công ty, xí nghiệp hay ở Thành phố.
Người dẫn chương trình khai mạc và giới thiệu mục đích của buổi sinh hoạt, giới thiệu thành phần Đại biểu dự buổi sinh hoạt.

Bước 2: Phần thi “Đối mặt các kiến thức về DCAT và PCBBN”

Giới thiệu luật chơi và tham gia chơi vòng 1: Tìm hiểu nghề
Chọn 12 bạn thanh thiếu niên đứng thành 1 vòng tròn và mỗi bạn có đeo thẻ có ghi tên người chơi và số thứ tự từ 1 đến 12, sau đó người dẫn chương trình sẽ nêu luật chơi như sau: Người dẫn chương trình sẽ đặt ra câu hỏi cho 12 người chơi trả lời theo thứ tự như sau:
- Người số 1 trả lời đến người số 7;
- Người số 2 đến người số 8;
- Người số 3 đến người số 9, ... Cứ như vậy cho đến hết lượt chơi thứ nhất, lượt chơi sau quay lại như lượt chơi trước, nếu người chơi sau trả lời trùng với ý người chơi trước hoặc trả lời sai sẽ bị loại (Trong phần thi này sẽ loại 4 người chơi, ban thư ký sẽ hỗ trợ người dẫn chương trình theo dõi phần trả lời của người chơi trong vòng chơi này).
- 8 người thắng trong vòng chơi này sẽ được chơi tiếp trong phần chơi ở vòng tiếp theo

Câu hỏi ở vòng chơi thứ nhất: Ra thành phố người lao động thường làm những công việc gì?
Đáp án gợi ý: Bán quán cà phê, làm phụ hồ, giúp việc gia đình, bán vé số, làm công nhân, ...

Vòng 2: Tìm hiểu những khó khăn khi đi lao động, làm việc xa nhà
Ban thư ký sẽ ghi lại tên và số thứ tự cho 8 người chơi ở vòng chơi này. Cũng giống như phần chơi thứ nhất, người dẫn chương trình đặt 1 câu hỏi cho 8 người chơi và thứ tự trả lời cũng giống như ở phần chơi thứ nhất:
- Người số 1 trả lời sau đó đến người số 5,
- Người số 2 đến người số 6,
- Người số 3 đến người số 7, ... Cứ như vậy cho đến hết lượt chơi thứ nhất, lượt chơi sau trả lời trùng với lượt chơi của người trước hoặc sai sẽ bị loại (Trong phần thi này sẽ loại 6 người chơi. Ban thư ký sẽ giúp người dẫn chương trình trong việc theo dõi người chơi trả lời câu hỏi)
- 2 người trả lời đúng ở vòng chơi này sẽ tiếp tục được tham gia vào vòng chơi thứ 3

Câu hỏi ở vòng chơi thứ hai: Người lao động từ nông thôn lên thành phố làm việc gặp phải những khó khăn gì?
Đáp án gợi ý: Thiếu vốn, thiếu tay nghề, học vấn thấp, chưa được đào tạo, thu nhập không ổn định, không an toàn, ...

Vòng 3: Tìm hiểu về hợp đồng lao động
Người dẫn chương trình sẽ nêu luật chơi trong vòng chơi này: Hai người chơi sẽ phải cược phần trả lời của mình, ai cược nhiều hơn là người dành được quyền trả lời, nếu trả lời đúng với phần đặt cược thì sẽ dành phần thắng còn ngược lại trả lời sau hoặc thiếu so với phần cược sẽ bị thua.

Câu hỏi ở vòng chơi thứ ba: Hợp đồng lao động thường gồm những nội dung gì?
Đáp án gợi ý: Hợp đồng lao động thường gồm các nội dung: Các công việc phải làm; Thời gian làm việc, thời gian nghỉ ngơi; Tiền lương, tiền công, phụ cấp (nếu có); Địa điểm làm việc; Thời hạn hợp đồng; Điều kiện an toàn lao động, vệ sinh lao động; Bảo hiểm y tế và bảo hiểm xã hội mà người lao động được hưởng theo pháp luật.

Ban thư ký sẽ công bố kết quả người thắng cuộc và giới thiệu người lên trao phần thưởng cho người thắng cuộc và kết thúc buổi sinh hoạt.

Giới thiệu thời gian và nội dung của buổi sinh hoạt tiếp theo.

Gợi ý cho người sử dụng:

Từ hình thức trò chơi này, các đơn vị khác có thể thay bằng các nội dung và kiến thức khác về lao động, việc làm; Luật lao động hay phòng chống mua bán phụ nữ, trẻ em.

Ảnh minh họa của Bùi Thị Ngọc Chuyên - 7A2 - Nguyễn Huệ - Long Xuyên

TỔ CHỨC LÒNG GHÉP NỘI DUNG DCAT VÀ PCBBN NHÂN KỶ NIỆM CÁC NGÀY LỄ LỚN
Ngày Quốc Tế Phụ Nữ 8/3

Thi tìm hiểu về nạn mua bán người và cách phòng tránh
Trung tâm HTCD Tân Thạnh An Giang

Mục tiêu:	Giúp cộng đồng: - Có hiểu biết thêm về di cư an toàn và phòng chống mua bán người. - Được tham gia vào các hoạt động vui chơi, giải trí lành mạnh.
Thời gian:	- 60 phút
Chuẩn bị:	- Phong màn, băng rôn tuyên truyền về chủ đề DCAT, âm thành, bàn ghế,... - Nội dung đoán chữ, câu hỏi, bài báo liên quan đến nạn mua bán phụ nữ. - Quà phát thưởng.

Các bước tiến hành

1. Hoạt động 1: Tìm hiểu đoán chữ về di cư an toàn (DCAT) và phòng chống mua bán người (PCBBN).

Câu 1: Có 9 chữ cái: Đây là một trong những nguyên nhân mà người lao động phải di cư, mang tính chất nhất thời, chưa ổn định?

Đó là nguyên nhân sống tạm bợ, do điều kiện và hoàn cảnh khó khăn của cuộc sống mà người dân chưa có cuộc sống ổn định, đây cũng là một trong những nguyên nhân dẫn đến di cư trong cuộc sống.

Câu 2: 9 chữ cái: Đây là từ miêu tả về cuộc sống của đa số người dân lao động trong xã hội, mà họ thường gặp và đáp lại nó là cần có lao động?

Đó là sự thiếu thốn, trong cuộc sống chúng ta luôn thiếu thốn, có người thiếu thốn tiền bạc, có người lại thiếu thốn về tinh cảm, do đó chúng ta cần yêu thương, giúp đỡ lẫn nhau vượt qua sự thiếu thốn đó.

Câu 3: Có 7 chữ cái: Đây là từ diễn tả trình độ lao động của người công nhân mà có nó mới có việc làm ổn định, lương cao?

Đó là từ tay nghề, trong cuộc sống ngày nay, do nhu cầu hội nhập kinh tế quốc tế, để sản xuất ra những hàn hóa có mẫu mã đẹp, chất lượng cao đòi hỏi người công nhân phải có tay nghề cao, do vậy ngoài việc học tập chuyên môn bên cạnh chúng ta cần học nghề là cần thiết.

Câu 4: Có 6 chữ cái, đây là từ song song với tay nghề, chỉ hiểu biết do học tập mà có? Nó song song với trình độ của người mà người ta gọi cách khác?

Đây là từ học vấn, học vấn là vấn đề quan trọng, mà mỗi người cần có, khi đi tìm kiếm việc làm, hay nhận xét vấn đề cần có hiểu biết.

Câu 5: Có 6 chữ cái, đây là một thủ đoạn mà bọn buôn người lợi dụng bắt buộc người phụ nữ phải làm, là một loại tệ nạn xã hội cần được triệt phá?

Đây là từ mại dâm, bọn buôn người dùng đủ mọi cách để dụ dỗ, lừa gạt các phụ nữ với những lời ngon ngọt là hứa cho ta một việc làm ổn định việc nhệ lương cao, thật chất chúng lợi dụng bắt ta hành nghề mại dâm, do đó chị em phụ nữ phải đề cao cảnh giác khi có kẻ lạ đến địa phương lừa gạt.

Câu 6: Có 5 chữ cái, đây cũng là một loại tệ nạn, mà nó có thể dẫn ta vào con đường của căn bệnh thế kỉ đó là HIV/AIDS. Đây cũng là từ chỉ tên gọi của một loại chất gây nghiện?

Đó là ma túy, trong cuộc hành trình di cư con người luôn đối đầu với những thử thách, khó khăn. Tuy nhiên mỗi chúng ta cần có những kỹ năng đối phó, ứng xử để không bị kẻ xấu lừa gạt vào con đường tệ nạn xã hội.

Câu 7: Có 7 chữ cái, Đây là một vấn đề mà mỗi người mẹ nào cũng quan tâm cho con em mình, vấn đề được xã hội đặc biệt chú trọng, nhất là năm nay là năm 2011 là năm thanh niên?

Đó là việc làm, ngày nay Đảng và Nhà nước ta rất chú trọng đến việc dạy nghề, việc làm cho thanh niên, mà mỗi gia đình điều muốn con mình có một việc làm ổn định.

Câu 8: Có 7 chữ cái, đây là từ chỉ trong cuộc sống mọi người điều phải tham gia, có nó mới có cuộc sống ấm no, hạnh phúc, người ta nói nó là vinh quang?

Đó là lao động, có lao động mới tạo ra vật chất, đảm bảo cuộc sống cho bản thân, gia đình và làm giàu cho xã hội.

Câu 9: Có 5 chữ cái, đây là từ chỉ một hành động khi gặp hoàn cảnh khó khăn? Nó bao gồm cách giao tiếp với những người xung quanh, bạn bè, người thân... Là cái liên quan đến tình huống trong cuộc sống có thể xảy ra mà ta cần có cách đối phó?

Đó là ứng xử, khi giao tiếp trong công việc và cuộc sông ta cần có cách ứng xử, kỹ năng giao tiếp nhất định tránh những lời nói hoặc cách ứng xử không phải làm cuộc sống mất đoàn kết...

Câu 10: Có 5 chữ cái, đây là từ mà bọn mô giới, buôn người làm nạn nhân phải sợ thực hiện theo hành động của chúng, cho biết trước những điều không hay, tai họa có thể xảy ra?

Đó là đe dọa, bọn buôn người thường đe dọa, đánh đập, hành hạ nếu nạn nhân không nghe theo lời và hành động của chúng thì chúng dùng mọi cách để nạn nhân phải làm theo. Đây là hành động hết sức dã man mà xã hội cần lên án.

Vừa rồi các dì các cô vừa tìm hiểu một số kiến thức có liên quan trong cuộc sống chúng ta, vậy nguyên nhân nào trong ô chữ hình hành này nói lên điều đó, gồm có 10 chữ cái, đây là mục đích mà Đảng và chính quyền Nhà nước ta luôn quan tâm đến, là một trong những hình thức trong cuộc hành trình của cuộc sống? là nơi ta đến cho cuộc sống ấm no hạnh phúc, là hành trình tốt đẹp nhất mà ta chọn? Đó là công việc của người cán bộ phải làm, lo cho nhân dân.

Vâng đó là di cư an toàn, là hình thức di cư mà nơi đến đảm bảo cho ta cuộc sống tốt đẹp hơn, tạo ra việc làm, sống có ích cho xã hội, an cư lạc nghiệp.

2. Hoạt động 2: Câu hỏi tìm hiểu kiến thức về DCAT và PCBBN

Câu 1. Hợp đồng lao động là gì?

- a) Là sự thỏa thuận người lao động và người sử dụng lao động.
- b) Là sự thỏa thuận về việc làm, điều kiện làm việc và tiền công.
- c) Là sự thỏa thuận về quyền lợi và nghĩa vụ của người lao động và người sử dụng lao động.
- d) Cả a, b, c

Câu 2. Hợp đồng lao động phải được ký kết trước khi lao động xuất khẩu là bao nhiêu ngày?

- a) 3 ngày
- b) 5 ngày
- c) 7 ngày
- d) 10 ngày

Câu 3. Một đơn vị, tổ chức doanh nghiệp được tuyển lao động xuất khẩu hợp pháp phải có điều kiện gì?

- a) Giấy giới thiệu tuyển lao động
- b) Giấy phép xuất khẩu lao động
- c) Số vốn hoạt động lớn
- d) Có cơ sở đặt tại khu dân cư tuyển chọn.

Câu 4. Cơ quan đại diện cho người lao động là?

- a) Tổ chức Hội phụ nữ
- b) Tổ chức Đoàn thanh niên
- c) Tổ chức công đoàn

Câu 5. Người bảo lãnh cho người đi xuất khẩu:

- a) Là bố mẹ hoặc người thân của người đi xuất khẩu lao động
- b) Là người có khả năng đáp ứng điều kiện trong hợp đồng lao động
- c) Là người có tiếng nói trong làng (xã)
- d) Là người có khả năng thuyết phục người lao động thực hiện tốt hợp đồng lao động

Câu 6. Người lao động có thể chấm dứt hợp đồng lao động khi nào?

- a) Do người lao động bị ốm đau, không đi làm.
- b) Do người lao động không hoàn thành nhiệm vụ theo hợp đồng mà lỗi do người lao động gây ra, ...
- c) Do người sử dụng lao động muốn chấm dứt hợp đồng lao động.

Câu 7. Các hình thức trả lương cho người lao động?

- a) Tùy theo người chủ lao động quyết định.
- b) Tùy theo sản phẩm làm ra, theo thời gian làm việc hoặc khoán tiền lương.
- c) Tùy theo ngành nghề lao động.

Câu 8. Thời gian làm việc bình thường được quy định trong luật lao động là?

- a) 6 giờ trong ngày hoặc 46 giờ trong tuần
- b) 7 giờ trong ngày hoặc 48 giờ trong tuần
- c) 8 giờ trong ngày hoặc 47 giờ trong tuần
- d) 8 giờ trong ngày hoặc 48 giờ trong tuần

Câu 9. Điều người lao động còn thiếu và lo lắng khi đi lao động xuất khẩu?

- a) Ngôn ngữ, tiền lương và điều kiện sống ở nơi làm việc.
- b) Địa điểm làm việc và thu nhập
- c) Quyền lợi của người lao động

Câu 10. An toàn lao động là trách nhiệm của?

- a) Trách nhiệm mọi người trong đơn vị sản xuất.
- b) Trách nhiệm của người lao động trực tiếp.
- c) Trách nhiệm của người bảo dưỡng máy móc, thiết bị.
- d) Trách nhiệm của người chủ đơn vị, sản xuất.

Câu 11. Những biểu hiện cụ thể trong thủ đoạn của bọn mua bán người là:

- a) Đưa người, trẻ em đến nơi khác (Ở trong nước hoặc ngoài nước)
- b) Bẫy thủ đoạn: Lừa gạt, đe dọa, ép buộc, bắt cóc.
- c) Mục đích: Kiếm lợi, bóc lột thân thể, sức lao động, lợi dụng và chiếm đoạt các em.
- d) Cả 3 yếu tố trên.

Câu 12. Tệ nạn mua bán người thường trá hình dưới những hình thức nào?

- a) Dịch vụ cho, nhận con nuôi với người nước ngoài.
- b) Dịch vụ du lịch, lao động và việc làm: hứa hẹn, mô tả viễn cảnh tìm được việc làm với thu nhập cao, nhân nhà hoặc giúp học nghề.
- c) Dịch vụ hôn nhân với người nước ngoài.
- d) Cả 3 hình thức trên.

Câu 13: Những thủ đoạn của bọn mua bán người là:

- a) Nhờ giới thiệu, lợi dụng sự quen biết để tạo lòng tin.
- b) Cho gia đình các em vai tiền để lấy có ép buộc
- c) Giấu không cho người khác biết việc các em chuẩn bị đi xa, không thông báo thời gian và địa điểm đến.
- d) Giữ quần áo, tiền bạc, giấy tờ để các em hoàn toàn bị phụ thuộc vào chúng.
- e) Tất cả thủ đoạn trên.

Câu 14. Tội mua bán, đánh tráo hoặc chiếm đoạt trẻ em dưới bất kỳ hình thức nào sẽ bị án phạt bao nhiêu năm?

- a) 1 - 5 năm tù.
- b) 3 - 10 năm tù.
- c) 5 - 10 năm tù.
- d) Tù chung thân.

Câu 15. Nếu phạm tội mua bán, chiếm đoạt nhiều trẻ em hoặc một cách có tổ chức hoặc có tính chuyên nghiệp, hoặc đưa ra nước ngoài, hoặc để sử dụng với mục đích mại dâm, hoặc tái phạm nguy hiểm, gây hậu quả nghiêm trọng thì sẽ bị pháp luật xử lý ra sau?

- a) Phạt tù từ 10 - 20 năm.
- b) Tù chung thân.
- c) Phạt tù từ 10 - 20 năm hoặc tù chung thân
- d) Tù 20 - 30 năm hoặc chung thân.

Câu 16. Các bạn nữ cần phải làm gì để có cuộc hôn nhân hạnh phúc với người nước ngoài?

- a) Phải tìm hiểu kỹ lai lịch của mình định kết hôn
- b) Cả hai bên kết hôn phải tự nguyện kết hôn cũng như có sự hiểu biết về nhau
- c) Mỗi bên đều phải biết tiếng của bên kia
- d) Người chuẩn bị lết hụ nhất thiết phải qua một lớp học ngắn hạn về luật pháp, văn hóa, phong tục của đất nước mà người phụ nữ đến làm dâu
- e) Cả 4 việc làm trên

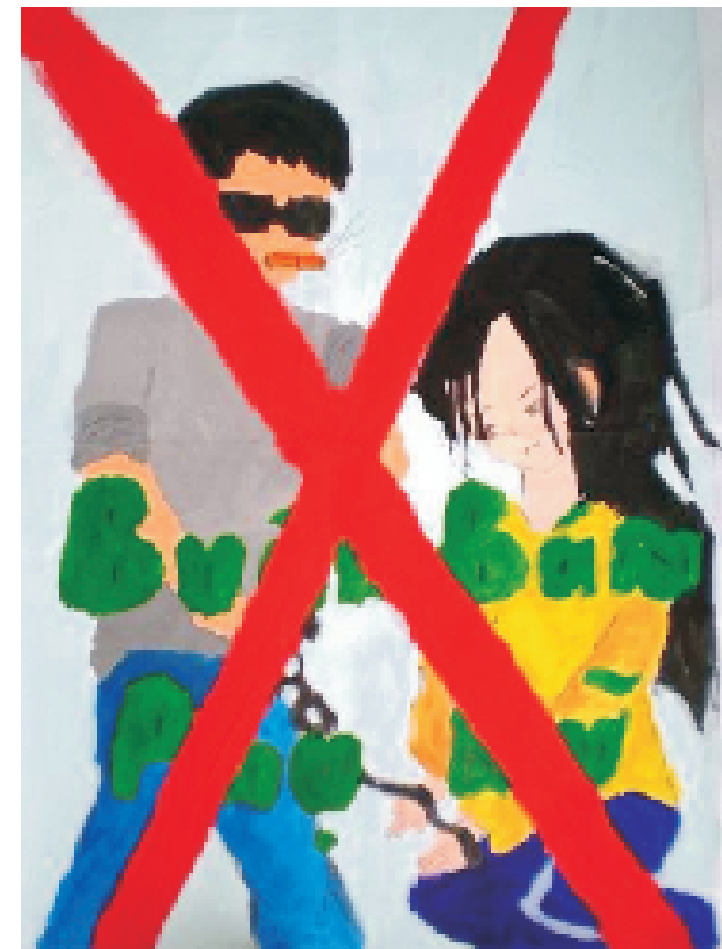
Câu 17. Bạn cần làm điều gì để lường trước những khó khăn để chủ động vượt qua và dễ thích nghi hơn với môi trường mới?

- a) Tìm hiểu về cuộc sống của người bạn rữ mình cùng đi làm việc ở chỗ họ qua lời kể của họ
- b) Tìm hiểu về cuộc sống và việc làm nơi mình sắp đến
- c) Tìm hiểu cuộc sống và việc làm của công nhân và người lao động nói chung

Câu 18. Điều người lao động nên làm để bảo vệ mình khi xuất khẩu lao động xa nhà.

- a) Học tập và rèn luyện tay nghề vững vàng
- b) Kết bạn với mọi người bạn để tạo mạng lưới bạn bè rộng rãi, khi cần họ có thể giúp bạn
- c) Thường xuyên liên lạc với người thân, bạn bè để trao đổi thông tin, kinh nghiệm, hỗ trợ nhau khi khó khăn

Kính thưa: Quý đại biểu, quý khách mời phản tuyên truyền về DCAT và PCBBN của Trung tâm học tập cộng đồng (HTCĐ) xã Tân Thạnh đến đây kết thúc, rất chân thành cảm ơn Hội phụ nữ xã đã tạo điều kiện cho bài tuyên truyền được đảm bảo, nhân ngày Quốc tế phụ nữ 08/03 thay mặt BGĐ Trung tâm HTCĐ xã gửi lời chúc các chị em phụ nữ nhiều sức khỏe và thành công trên mọi lãnh vực.

**Tác phẩm: Chống nạn buôn bán phụ nữ, trẻ em
Trung tâm HTCĐ Phường Ba Láng, Q. Cái Răng, TP Cần Thơ**

Những rủi ro và bất hạnh có thể gặp khi làm việc ở xa hoặc trong hôn nhân với người nước ngoài
Trung tâm HTCD Bình Thủy An Giang

Mục tiêu:	Giúp thanh thiếu niên và cộng đồng: - Có hiểu biết thêm về nạn mua bán phụ nữ và trẻ em. - Biết được các nguy cơ rủi ro khi bị mua bán hoặc gặp bất hạnh trong hôn nhân với người nước ngoài, từ đó biết cách đối phó vượt qua những tình huống đó. - Giúp rèn luyện các kỹ năng sống.
Thời gian:	- 90 phút
Chuẩn bị:	- Phong màn, băng rôn tuyên truyền về chủ đề DCAT, âm thành, bàn ghế, ... - Thành lập BGD, Ban thư ký, các tiết mục văn nghệ, ... - Nội dung tổ chức, Đội dự thi - Quà phát thưởng.

Các bước tiến hành:

Bước 1: Khởi động

Người DCT có nhiệm vụ:

- Hát tập thể “Trẻ em hôm nay thế giới ngày mai”
- Tuyên bố lý do, giới thiệu đại biểu
- Giới thiệu 2 đội chơi, ban giám khảo, thư ký.

Thông qua đây là nội dung của hoạt động: chương trình hội thi gồm 3 phần:

- Phần 1: Phần thi tìm hiểu kiến thức (trắc nghiệm) (60đ)

-Phần 2: Thi năng khiếu (40đ)

Bước 2: Thi tìm hiểu kiến thức

- Phần thi này gồm có 6 câu hỏi
- Khi người dẫn chương trình đọc câu hỏi các đội suy nghĩ với thời gian là 30 giây.
- Sau đó, các đội chọn phương án trả lời (a,b,c,d) và giơ bảng trả lời.
- Mỗi câu trả lời đúng 10 điểm, tổng số điểm cho phần thi này là 60 điểm.

Câu 1:Hành động nào sau đây không bị pháp luật cấm đoán?

- a. Các nhà hàng khách sạn cho thuê địa điểm, tổ chức xem mặt cô dâu
- b. Kết hôn với người nước ngoài trên cơ sở đảm bảo nguyên tắc tự nguyện, tiến bộ, hạnh phúc.
- c. Các tổ chức, cá nhân môi giới bất hợp pháp.
- d. Môi giới mại dâm, tổ chức coi mặt lựa chọn phụ nữ bán ra nước ngoài làm nô lệ.

Câu 2: Các yếu tố hợp thành của tệ nạn mua bán phụ nữ và trẻ em là?

- a. Đưa người, trẻ em đến nơi khác (ở trong nước hoặc ở ngoài nước)
- b. Bàng thủ đoạn: lừa gạt, đe dọa, ép buộc, bắt cóc.
- c. Mục đích: kiếm lợi, bóc lột thân thể, sức lao động, lợi dụng và chiếm đoạt các em.
- d. Cả 3 hình thức trên.

Câu 3: Thủ đoạn của bọn buôn người là?

- a. Nhờ giới thiệu, lợi dụng sự quen biết để tạo lòng tin. Cho gia đình các em vay tiền để lấy có ép buộc.
- b. Giấu không cho người khác biết việc các em đi xa, không thông báo thời gian và địa điểm đến cụ thể.
- c. Giữ quần áo, tiền bạc, giấy tờ để các em hoàn toàn lệ thuộc vào chúng.
- d. Cả 3 hình thức trên

Câu 4: Các bạn nữ cần phải làm gì để có cuộc hôn nhân hạnh phúc với người nước ngoài?

- a. Phải tìm hiểu kỹ lai lịch của người mình định kết hôn, hai bên phải biết ngôn ngữ của nhau.
- b. Cả hai bên kết hôn phải tự nguyện kết hôn cũng như có sự hiểu biết về nhau.
- c. Người chẵn bị kết hôn nhất thiết phải qua một lớp học ngắn hạn về pháp luật, văn hoá, phong tục của đất nước mà người phụ nữ đến làm dâu.
- d. Cả 3 hình thức trên

Câu 5: Tệ nạn mua bán người thường trá hình dưới các hình thức?

- a. Dịch vụ cho, nhận con nuôi với người nước ngoài.
- b. Dịch vụ du lịch, lao động và việc làm: hứa hẹn, mô tả viễn cảnh tìm được việc làm với thu nhập cao, nhân nhả hoặc giúp học nghề.
- c. Dịch vụ hôn nhân với người nước ngoài.
- d. Cả 3 hình thức trên.

Câu 6 :Hành động nào sau đây bị pháp luật cấm đoán?

- a. Các nhà hàng khách sạn cho thuê địa điểm, tổ chức xem mặt cô dâu
- b. Các tổ chức, cá nhân môi giới bất hợp pháp.
- c. Môi giới mại dâm, tổ chức coi mặt lựa chọn phụ nữ bán ra nước ngoài làm nô lệ.
- d. Tất cả các ý trên

Bước 3: Thi năng khiếu (40 điểm)

- Hình thức biểu diễn: tiểu phẩm, hài kịch, hoạt cảnh, ...
- Thời gian cho mỗi phần thi là 10 phút để trình bày.
- Nội dung chủ đề phòng chống nạn mua bán phụ nữ và trẻ em.

Câu hỏi dành cho cổ động viên

Người dẫn chương trình đọc câu hỏi, khán giả trả lời, nếu trả lời đúng được nhận 1 phần quà từ Ban tổ chức.

- Người lao động và gia đình bắt buộc phải điều này trong đơn tự nguyện đi làm việc ở ngoài nước? (Cam kết)
- Đây là việc làm xấu mà phụ nữ nông thôn khi ra thành phố tìm việc làm hay bị lừa gạt, lôi kéo? (Mại dâm)
- Đây là những rủi ro mà những người lao động thiếu ý chí có thể bị lôi kéo tham gia? (Tệ nạn xã hội)
- Luật hôn nhân và gia đình quy định độ tuổi kết hôn như thế nào? (Nam từ 20 tuổi trở lên, nữ từ 18 tuổi trở lên)
- Luật bảo vệ chăm sóc trẻ em do Quốc hội ban hành năm 1991 quy định lứa tuổi trẻ em là bao nhiêu tuổi? (Dưới 16 tuổi)

Gợi ý cho người sử dụng

- Nên chuẩn bị kỹ về nội dung cũng như hình thức tổ chức.
- Tùy thuộc vào mỗi đơn vị mà có thể thiết kế các bộ câu hỏi khác nhau, các phần thi khác nhau cho phù hợp với thực tế.

Tác phẩm: Trẻ em và phụ nữ bị lừa bán ra nước ngoài
Trung tâm HTCD Bình Mỹ, huyện Châu Phú, Tỉnh An Giang

CÁC TIÊU PHẨM

GIÁC MỘNG PHÙ DU
(Trung tâm HTCD xã Tân Lập - An Giang)

Nhân vật - Diễn viên:
1. Nữ chính: Lan, Thương
2. Nam chính: Mạnh, Phát
3. Nữ phụ: Hồng, Huệ
4. Nam phụ: Toàn, Việt
5. Cha mẹ cô gái: ông bà Tám Thông, Trà

MÀN 1: GẶP GỠ
Trong quán nước nhà cô gái
Mạnh, Lan, ông bà Tám
[1 bộ bàn ghế nhựa, 1 xe nước]

Mạnh bước vào.
Mạnh: Quán xá gì vắng teo vậy ta! Chủ quán, chủ quán đâu!
Cha mẹ cô gái bước ra.
Bà Tám: Mới sáng sớm ai gọi vậy ta (ngáp)
Ông Tám lau bàn ghế
Bà Tám: Cậu muốn uống gì?
Mạnh: Ở đây có cà phê không ?
Bà Tám: Có
Mạnh: Có coca không?
Bà Tám: Có
Mạnh: Có bia không?
Bà Tám: Có
Mạnh: Có đá chanh không?
Bà Tám: Có luôn
Mạnh: Cho con ly trà đá
Bà Tám: Trời!
Bà Tám (lầm bầm quay đi): mới sáng sớm gặp thẳng khùng!
Mạnh: Ủa ai nói gì vậy ta?
Bà Tám: À không, ý bác nói là mới sáng sớm lỗi tai bác bị lùng bùng.
Bà Tám pha nước.
Bà Tám: con Lan, con Lan đâu rồi?
Lan bước ra.
Bà Tám: Bưng nước cho khách kia.
Lan bưng nước ra, cười với Mạnh, làm đồ nước. Mạnh rút hết tiền trong túi ra để trên bàn. Ông bà Tám nhìn ra xuýt xoa. Ông bà Tám bước vào cánh gà
Lan: Anh có sao không (lấy khăn lau lau cho Mạnh)
Mạnh rờ tay Lan. Lan rút tay mắc cỡ.
Mạnh: Em ơi sao tay em trắng thế? (Lan mắc cỡ)
Mạnh: Em ơi sao mắt em đẹp thế? (Lan chớp chớp mắt)
Lan mắc cỡ....
Lan: Anh ơi anh sao anh nhiều tiền thế?
Mạnh (vỗ ngực): Chừng này tiền đã nhiều gì? Anh là doanh nhân từ Sài Gòn về đây đầu tư. Không ngờ ở chỗ heo hút này lại gặp được người đẹp như em.
Lan: Em mà đẹp gì (mắc cỡ, đi vô nhà)
Mạnh cười đều, vừa uống li nước vừa nhìn theo Lan

MÀN 2: TÌNH TỰ
Bên bờ sông
Mạnh, Lan

Mạnh và Lan nắm tay nhau đi qua lại sân khấu 2 lượt rồi ngồi xuống.
Mạnh: Em có biết là anh yêu em nhiều lắm không? Nhưng mà anh sắp phải xa em rồi, ...
Lan: Khi nào anh về thành phố?
Mạnh: Chắc tuần sau anh đi.
Lan: Anh đi sớm thế...[tò ra buồn bã]
Mạnh im lặng cúi đầu
Lan: Em không muốn xa anh chút nào, ...
Mạnh nắm tay Lan
Mạnh: Hay là em lên thành phố với anh đi, anh sẽ chăm lo cho em. Em sẽ sống sung sướng hơn ở đây, ... Ở đó anh có nhà, có công việc ổn định, hai đứa mình lại gần nhau, ... anh sẽ đưa em ra mắt ba má anh và xin ba má em cho anh cưới em.
Lan cúi đầu, mân mê tà áo.
Lan: Em cũng muốn như vậy, ... em yêu anh lắm. Nhưng mà ... (im lặng một lúc). Ba má em ở đây, em đi rồi, ai phụ giúp ba má em. Với lại ...
Mạnh (ngắt lời) Việc đó em không phải lo. Anh sẽ chu cấp cho ba má em đầy đủ. Vì anh yêu em mà. (quàng tay vuốt tóc Lan)
Lan: Anh, sao anh tốt với em quá vậy ... (mắc cỡ)
Mạnh cười, vuốt tóc Lan lần nữa
Mạnh: Anh thấy nhà mình cũng xây lâu rồi, mùa mưa tới này anh sợ nó dột. Anh muốn giúp ba má em sửa lại cái nhà đó ... (Lan ngược nhìn Mạnh).
Mạnh: Tuần sau anh lên thành phố rồi, chắc không ở lại phụ xây nhà được. Thôi anh gửi tiền lại cho ba má em, phụ nhà em sửa nhà ... (rút tiền trong túi ra)
Lan (đẩy ra): Thôi, em không lấy đâu ... lần trước anh đã giúp ba má em mua xe, rồi sửa quán, giờ còn sửa nhà nữa ... em không lấy đâu.
Mạnh: Anh yêu em mà. Trước sau gì mình cũng là người một nhà. Em cứ nhận đi ...
Lan cầm gói tiền, tựa đầu vào vai Mạnh.

MÀN 3: MUA VÀ BÁN
[Trong khách sạn]
Mạnh, Lan, 2 tay chơi(2 nam phụ)

Mạnh và Lan từ cánh gà đi ra, xách giỏ.
Lan: Đi đường xa mệt quá!
Mạnh: Em mệt thôi em đi tắm trước đi. Anh sẽ pha nước cho em.
Lan đặt giỏ xuống, Lan và Mạnh nhìn nhau. Lan đi vào cánh gà.
Mạnh đi ra bàn, rút thuốc mê định bỏ vào li nước (lầm lết).
Vừa lúc đó Lan chạy ra, Mạnh giật mình
Lan: Anh.
Mạnh: Em làm anh giật mình
Lan: Em để quên cái khăn (mở túi lấy khăn)
Lan đi vào cánh gà.
Mạnh (lầm lết) bỏ thuốc vào li nước.
Lan đi ra.
Mạnh: Nước cam anh pha rồi nè. Em uống đi
Lan: Cảm ơn anh (cười với Mạnh. Mạnh vuốt tóc Lan)
Lan: Sao em thấy chóng mặt quá ...
Lan ngã ra
Mạnh cúi xuống, lay thử.
Mạnh rút điện thoại gọi
Mạnh: Xong xuôi rồi. Vào đi.
Hai tay chơi đi vào
Toàn: Trời ơi, khách sạn gì mà tồi tàn thấy ghê
Mạnh: Trả giá bèo quá mà đòi khách sạn sang há?
Việt: Hàng đâu?
Mạnh (chỉ Lan): Nè. Còn nguyên nha. Hàng mới.
Toàn (đẩy Lan để nhìn rõ mặt): Hàng này được đó mày (cười đều)
Việt: Cười đều. (Cười chung với Toàn)
Mạnh: Tiền đâu?
Toàn rút tiền ra.
Việt bế Lan đi vào cánh gà. Toàn đi chung. Mạnh đứng lại đếm tiền.

MÀN 4: BI KỊCH ĐỔI ĐỜI
[Trong phòng khách sạn]

Lan khóc tím tấc. Mạnh bước vào. Thấy Mạnh, Lan bước xuống chạy tới lay Mạnh.

Lan: Tại sao anh lại làm vậy? Em yêu anh thật lòng mà sao anh lừa dối em?

Mạnh đẩy Lan ngã xuống sàn.

Mạnh: Cô nghĩ gì vậy? Tôi chỉ lấy lại những gì của tôi thôi.

Lan hoảng hốt nhìn.

Lan: Tôi đã làm gì anh?

Mạnh: Cô nhanh quên thật (Cười lớn). Không chỉ cô mà cả gia đình cô đều nợ tôi. Cha cô từ đi xe đạp thành đi xe máy, nhà cô ở từ nhà tranh thành nhà gạch, còn cô, cô ăn sung mặc sướng. Đó là nhờ ai vậy? Cô không biết sao?

Lan: Em tưởng anh yêu em, anh muốn lo cho em. Chính anh đã nói thế mà.

Mạnh: (Cười lớn) Cô thật ngây thơ. Ở đời không ai cho không ai cái gì bao giờ. Cô nghĩ tôi bỏ ra ngàn ấy tiền, chỉ vì yêu cô sao? (Cười lớn)

Lan: Anh ... anh dám lừa tôi ...

Mạnh: Lừa à? Cô bảo tôi lừa sao? (đẩy Lan ngã lộn nhào). Tôi chỉ đòi lại những gì của mình mà là lừa à? Tôi nói cho cô biết, những gì cô và nhà cô nợ tôi, tôi sẽ lấy lại cho kì hết. Mà không chỉ lấy lại vốn, tôi lấy lại cả lãi nữa đấy (cười to).

Lan: Anh. Tôi đã làm gì anh mà anh đối xử với tôi như vậy?

Mạnh: Không phải tôi đã giúp cô rồi sao? Cô muốn sung sướng, muốn đổi đời mà? Khi nhận tiền, nhận quà của tôi, sao lúc đó cô không nghĩ đến sẽ có ngày này? Cô nghĩ những thứ đó là tôi cho không sao?

Lan: Anh ... Anh ...

Mạnh: Cô không có tiền trả tôi cũng không sao ... Tôi sẽ bắt cô bán thân trả nợ.

Lan (hét lên): Anh làm thế chưa đủ sao? Còn muốn làm gì nữa hả?

Mạnh: Cô nghĩ bán cô cho 2 thằng đó mua vui là đủ tiền trả cho tôi sao? Không đâu. Tôi sẽ bán cô sang Campuchia. Cũng không lời mấy, coi như tôi làm phúc cho cô.

Lan đứng dậy đánh Mạnh. Mạnh tát Lan 1 cái.

Mạnh bỏ đi ra ngoài.

Lan: Ba mẹ ơi.con có lỗi với ba mẹ ... Chỉ vì nhẹ dạ, cả tin mà giờ con nên nông nổi này. Con đã quá tin vào bề ngoài của hắn ta, quá mong được sung sướng, được đổi đời. Nếu không như vậy, giờ này con vẫn đang ở với ba mẹ, vẫn được ba mẹ yêu thương và chăm sóc ... (Khóc tím tấc)

(Nhạc)
MÀN 5: CHUYẾN XE VẬN MỆNH
Lan, Hồng, Huệ

Hồng: Chị Lan, không biết mình đã đi đến đâu rồi nhỉ?

Lan: Có lẽ gần đến biên giới rồi chẳng ...

Huệ: Chị Lan ơi, em sợ lắm ... em sợ lắm (gục đầu vào vai Lan).

Lan: Đừng sợ em

Huệ: Em không thể tin có ngày mình lại rơi vào hoàn cảnh này. Ngày đó nhà em nghèo lắm, gia đình lại có tới 7 anh chị em, em học tới lớp 6 thì nghỉ ở nhà đỡ đần cho cha mẹ. Rồi có một bà, xưng là ở thành phố xuống tìm người đi làm cho bà ta. Bà ấy hứa với ba mẹ em cho em làm công nhân ở một xí nghiệp rất to, lương cũng khá, có dư tiền gửi về quê nữa. Bà ta còn cho cha mẹ em rất nhiều tiền nên em mới tin đi theo. Ai ngờ ...

Hồng: Chúng ta ai cũng muốn có cuộc sống tốt đẹp hơn thôi ... Ai ngờ đâu lại bị lừa thế này.

Lan: Tại chúng ta quá nhẹ dạ, quá tin vào những lời ngọt ngào, những hứa hẹn viễn vông. Hoá ra ở đời đâu có gì dễ dàng như vậy. Đâu ai mang đến cho không mình cái gì bao giờ.

Ba chị em gục đầu vào vai nhau.

Hồng: Hồi đó nhà em cũng như nhà chị Huệ vậy. Nghèo lắm, làm lụng quần quật quanh năm mà chẳng bao giờ đủ cái ăn cái mặc. Mỗi lần tết đến, mấy đứa em nhỏ của em chỉ mong có 1 tấm áo mới mà chưa bao giờ có. Cơm ăn không bao giờ đủ no, nhà nghèo, tụi em đâu có đi học được, phải ở nhà phụ cha mẹ làm lụng. Rồi cũng như chị Huệ đó, có 1 bà kia xuống nói là có mấy người ở thành phố muốn tìm vợ. Họ tuy giàu có nhưng già rồi nên muốn tìm những cô gái ở quê, hiền lành chịu khó để ở nhà làm nội trợ. Bà ta cũng cho cha mẹ em nhiều tiền, cho tiền cả mấy đứa em của em nữa. Em tưởng là thật, đi theo bà ta thì bị bắt về đây.

Lan: Cứ tưởng mình sẽ được sung sướng ... Ai ngờ đâu lại bị thảm thế này ...

Huệ: Biết đâu ... chị ơi, có khi nào mình sẽ được cứu ra không chị?

Bỗng tiếng còi hú lên ...

X: Đề nghị dừng xe lại. Công an đây.

Lan, Huệ, Hồng: Mình được cứu rồi ... mình được cứu rồi, phải không chị?

HÊN - SUI

(Trung tâm HTCĐ xã Tân Lập - An Giang)

Nhân vật:

Cô giáo

Đức - công an

Hồng

Tài

Liều

Ba Hồng

Mẹ Hồng

Nội dung :

Mở đầu: Sắp kết thúc lớp 9, các học sinh càng ra sức học tập chăm chỉ hơn để có thể đậu vào lớp 10. Các em suy nghĩ, tham khảo ý kiến gia đình, thầy cô để chọn trường học phù hợp với năng lực bản thân.

Cảnh 1:

Trong lớp học, trong khi Tài và Hồng đang trò chuyện, thì Liều vừa đi vào vừa hát: Mỗi năm đến hè lòng man mác buồn

Tài: Chưa tới hè mà bà hát nghe buồn muốn chết.

Liều: Thi cũng sắp tới rồi. Tới lúc đó tui mình không biết có còn học chung trường không nữa? Ừa! Mà hai bạn định chọn thi tuyển 10 vào trường nào vậy ?

Tài: Tui định thi vào trường THPT Chi Lăng

Liều: Còn tui định thi vào trường THPT Nguyễn Trung Trực.

Liều: Còn Hồng, bạn chọn thi vào trường nào ?

Hồng: Mình hả? Mình chưa biết có thi vào lớp 10 không nữa. Mẹ mình không cho đi học nữa. Mình cũng chán học lắm rồi.

Tài: Con gái mà không ráng học, sau này sẽ khổ đó.

Hồng: Hồng dám đâu! May một tui có chồng Đài Loan, tui gởi tiền về cho ba mẹ tui xây nhà lầu giống con của Bác Ba bên sông đó.

Tài: Mình không đồng ý với Hồng, không phải ai cũng “hên” vậy đâu. Cũng có người bị gạt qua bên đó gặp chồng nghèo hoặc làm vợ cho cả gia đình, trên ti vi hay nói đó mà bạn không sợ hả ?

Hồng: Ông nói “sui” không hà.

Liều: Ví dụ như ở trường chúng ta đang phát động cuộc thi tìm hiểu về Di cư an toàn và phòng chống mua bán phụ nữ trẻ em. Mình thấy rất bổ ích vì chúng ta sẽ có thêm những kiến thức cần thiết cũng như cách thức bảo vệ cho bản thân, khi mà sau này chúng ta đi đến nơi khác để tiếp tục việc học hoặc làm việc. Muốn lấy chồng nước ngoài phải hiểu ngôn ngữ, phong tục tập quán của nước đó. Không khéo coi chừng bị lừa qua bên giống như cô giáo nói hôm sinh hoạt dưới cờ.

Hồng: Trời! Hơi sức đâu mà tính nhiều cho mệt. Trời kêu ai nấy dạ thôi. Biết đâu tui “hên” rồi sao?

Cảnh 2:

Sau tiết sinh hoạt CN, cả ba bạn hỏi ý kiến Cô chủ nhiệm. Sau khi nghe cả ba trình bày.

Cô Chủ nhiệm cho lời khuyên :

Cô Chủ nhiệm: Đối với hai em Tài và Liều, cô tin rằng hai em sẽ đạt kết quả cao trong kỳ thi tuyển sinh 10 sắp tới. Bởi vì hai em thấy rõ và đánh giá đúng năng lực của mình, có kế hoạch học tập tốt, bên cạnh đó hai em lại tham gia tích cực các hoạt động của trường, lớp. Còn Hồng, em nên cố gắng học và thi vào lớp 10 hoặc chọn học một nghề nào đó ở trường Cao đẳng nghề ở Long Xuyên, không nên nghỉ học mà ảnh hưởng đến tương lai.

Sau khi nghe ý kiến của Cô Chủ nhiệm, cả ba cùng chào ra về và thảo luận cùng nhau:

Tài: Sau khi nghe Cô tư vấn mình thấy yên tâm, nhưng mình nghĩ cần phải tiếp tục cố gắng hơn nữa để đạt kết quả cao.

Liều: Đồng ý, bởi vì kiến thức mình học ở lớp thôi chưa đủ, cần phải tự học thêm nữa để có thể thi đậu Tốt nghiệp 12 và thi đậu Đại học. Còn Liều hãy suy nghĩ kỹ để chọn cho mình một hướng đi phù hợp.

Hồng: Cảm ơn hai bạn. Nhưng chắc mình không học nữa đâu. Chào nhé.

Cảnh 3:

Đến kỳ thi, Tài và Liễu thi tuyển sinh 10, còn Hồng thì không thi, nghỉ học.

Liễu: Tài, Tài ?

Tài: Ủa Liễu. Bất ngờ quá, được gặp Liễu ở đây.

Liễu: Tui đậu rồi. Còn ông thi sao?

Tài: Tui cũng đậu rồi.

Tài: À Liễu hôm rày có gặp Hồng không?

Liễu: Minh nghe gia đình nói lại, nghe đầu gia đình bạn ấy được người mai mối và sẽ gả nhỏ cho Đài Loan.

Tài: Sao Hồng sẽ lấy chồng Đài Loan hả? Vậy là trúng ý nguyện của nhỏ rồi, cầu mong cho nhỏ “hên” gặp chồng giàu và có tiền rủng rinh trong túi nữa. Chà lúc đó tha hồ mà nhỏ lên mặt.

Liễu: Tài nói vậy sao được, không lẽ lấy chồng nước ngoài là sẽ được xuất ngoại và được giàu có hơn sao. Có nhiều người lấy chồng ngoại mà có được sung sướng đâu, mà họ phải chịu nhiều khổ cực nữa kia. Mỗi lần nhắc tới chuyện của Hồng là mình vừa giận mà vừa thương cho nhỏ, không biết giờ nhỏ có hạnh phúc hay gặp cảnh khổ.

Tài: Biết là vậy nhưng tui mình làm sao thay đổi được.

Cảnh 4:

Bốn năm sau, tại nhà Hồng.

Cha Hồng: Nè bà, hôm rày có tin tức gì của bà Tư Nhanh về việc mai mối cho con Hồng lấy chồng Đài Loan chưa? Tui đang tức trong mình đây nè, mấy bữa nay thằng cha Ba ở bên sông khoe nhờ con gái lấy chồng Đài Loan nên có tiền đầy túi, lại còn sắm xe máy, tivi, cái mặt lúc nào cũng kênh kênh thấy mà ghét.

Mẹ Hồng: Nè con, sau khi theo chồng về bên rồi nhớ mỗi tháng gởi tiền về cho ba má nghe không, để gia đình mình nở mày, nở mặt với bà con chòm xóm

Cha Hồng: Kỳ này đề coi thằng cha Ba còn lên mặt nữa không.

Hồng: Ba má yên tâm, qua tới bên con sẽ gởi tiền về liền, con phải báo hiếu cho ba má chứ, rồi đây ba má không còn làm lụng cực khổ nữa, cứ ngồi không hưởng phước. Còn con, con cũng được sướng tằm thân.

Cảnh 5:

Một năm sau đám cưới

Cha Hồng: Cả năm nay rồi mà sao không thấy tin tức gì của con Hồng hết vậy bà? Trông cho nó gởi tiền về mà tiền thì không thấy còn thư từ gì cũng không có hết. Tui nhớ nó quá bà ơi.

Mẹ Hồng: Tui cũng nhớ nó vậy. Nhưng mà bây giờ biết làm sao. Không biết địa chỉ gì của nó hết, số điện thoại cũng không có, không biết cách nào liên lạc được với con hết. Cũng tại ông ham đua đòi với thằng cha Ba nên mới như vậy.

Cha Hồng: Thì hồi đó bà cũng đồng ý, sao bây giờ đòi thừa tui.

Ngay lúc đó, Liễu bước vào

Liễu: Dạ, con chào hai bác

Mẹ Hồng: Ủa! Liễu đó hả con , vào nhà chơi. Nhìn con mà Bác nhớ con Hồng quá.

Liễu: Dạ hôm rày có tin tức gì của Hồng không bác?

Cha Hồng: Chưa có con ơi. Gia đình bác đang bàn về chuyện tìm tin tức của con Hồng nhưng không biết cách nào. Con học nhiều có cách nào chỉ cho bác với.

Liễu: Hôm rày Bác có gặp bà Tư Nhanh không ?

Cha Hồng: Bà trốn mất tiêu rồi, có thấy tăm hơi gì đâu ?

Liễu: Nếu không thể liên lạc được thì mình phải báo công an thôi bác ơi, để họ có thể liên lạc với đại sứ quán mình ở Đài Loan nếu có tin tức họ sẽ giúp mình. Trước mắt mình cũng phải chờ thôi.

Mẹ Hồng: (khóc tức tưởi), con ơi, Hồng ơi ...!

Cảnh 6:

Ba năm sau...

Chú công an: Có ai ở nhà không ? (đứng trước nhà Hồng)

Mẹ Hồng: trong bếp nói vọng ra, có.

Mẹ Hồng: Ủa chú Đức, bữa nay ghé nhà có chuyện gì không? Ngồi đi chú. Ông ơi, có chú Đức công an ghé nè.

Ba Hồng: Chào chú, ghé nhà có chuyện gì không chú.

Đức: Dạ có, hôm nay cháu cho chú, thím gặp một người. Vào đi.

Hồng bước vào.

Mẹ Hồng: Ai vậy chú Đức ? Sao giống con Hồng quá ? Phải Hồng không con?

Hồng: (Khóc nức nở) con nè má ơi.

Ba Hồng, mẹ Hồng: Hồng con. Sao con tui ra nông nổi thế này. Bấy lâu nay con sống như thế nào ? Ba mẹ nhớ con lắm. Sao mấy năm nay mà con không tin tức gì về nhà hết vậy ? Con ơi. (Khóc hu hu).

Hồng: Qua bên con phải làm lụng rất vất vả từ sáng đến tối, họ nhốt con trong nhà có người trông chừng, không cho ra ngoài, con cũng không biết cách gọi điện thoại về nước. Con cố gắng nhẫn nhịn, chờ dịp, rồi nhân lúc mọi người không chú ý, con chạy trốn càng nhanh càng tốt, con rất sợ chỉ một thân một mình lại không biết tiếng Đài, nếu họ phát hiện và bắt lại chắc con chết mất, may sao lúc đó con gặp được đồng hương đang mua bán và sinh sống tại Đài Loan, con kể rõ hoàn cảnh và được họ hướng dẫn mọi thứ để được về nước. Về tới đây con có cảm giác như từ cõi chết trở về.

Đức: Không phải lúc nào có chồng nước ngoài cũng tốt đâu. Như em Hồng đây còn về được là hên lắm rồi, lắm người bị giết, bị bắt làm nô lệ. Tương lai phải do mình quyết định, phải cố gắng học tập, có nghề nghiệp, việc làm ổn định chứ không thể dựa vào chuyện “Hên suì” được.

Mẹ Hồng: Cám ơn chú, gia đình tôi hồi hận lắm rồi. Tôi hứa sẽ nuôi dạy con cháu thật tốt để làm lại từ đầu.

Bước 3: Người dẫn chương trình mời những người xem nêu cảm nhận về kịch bản vừa được xem.

Sau khi nghe các ý kiến, người dẫn chương trình chốt lại: Qua tiểu phẩm trên, chúng ta thấy rằng tương lai phải do chính chúng ta quyết định dựa trên sự nỗ lực học tập, phải xác định đúng con đường đi sau khi rời ghế nhà trường dựa trên khả năng của chúng ta và điều kiện gia đình. Có thể học tiếp lên THPT hay học nghề để bắt đầu một cuộc sống xa nhà mới. Trong mọi hoàn cảnh chúng ta phải luôn cảnh giác. Hãy trân trọng những gì mình đang có. Không nên hy vọng vào những điều xa vời không do khả năng của mình tạo nên.

Tác phẩm: Công ty ma
Trung tâm HTCD P. Núi Sam, TX. Châu Đốc, Tỉnh An Giang

ƯỚC MƠ VÀ HIỆN THỰC
(Trung tâm HTCD Hưng Phú - Cần Thơ)

Chuyện xảy ra tại một quán cóc ven đường, nơi gặp gỡ của những trẻ em nghèo lang thang bán hàng rong, trong một lần trò chuyện, các em đã cùng nhau chia sẻ những ước mơ giản dị của mình với cái nhìn của những con người cùng cảnh ngộ. Nhưng các em đâu biết đang có một mối đe dọa đang rình rập của những tay buôn người mà các em đang là đối tượng. Trong lúc túng quẫn và nghe những lời dụ dỗ ngon ngọt của bà Hoa, một tay mua bán trẻ em, Liễu trót nhận của bà Hoa một số tiền đưa cho cha. Ngày hôm sau, bà Hoa xuất hiện và yêu cầu Liễu đi với bà ta sang Campuchia để bán hàng, nhưng thực ra là đẩy vào nhà chứa; Liễu đang phân vân thì bị bà ta đe dọa sẽ trừng phạt cả gia đình nếu không nghe theo lời bà ta, bởi vì Liễu đã trót nhận tiền và bà ta yêu cầu nếu không đi thì trả cả vốn lẫn lãi 100%. Trong lúc căng thẳng thì Tèo bánh ú đã biết được câu chuyện và đi báo công an phường để được can thiệp kịp thời. Các em đã rút ra được cho mình một bài học kinh nghiệm trong cuộc sống.

Nhân vật:

Liễu trướng cút: Bán hàng rong trướng cút, hột vịt lộn.

Mai thầy cúng: Bán quán cóc.

Tèo bánh ú: Bán bánh ít, bánh ú, bánh cam.

Bà Hoa: Tay mua bán phụ nữ, trẻ em.

Anh Hoàng: Công an phường

Cảnh 1

Mai: (vừa thấp nhang vừa cầu khấn) Con cầu ông địa, con lạy ông địa! Hôm nay phù hộ độ trì cho con buôn may, bán đắt, mai con mua nải chuối cúng ông. Nam mô a di đà phật, Nam mô a di đà phật.

Liễu: (Quần xắn một bên, đi dép lười, áo gài khuy trên dưới lộn xộn)

Ai trướng lộn, trướng cút không? Ai trướng lộn, trướng cút không?

Ủa mày đang làm gì đó bà nội? Cúng hả ? Có gì ăn không? (Vừa nói, vừa nhìn vào nải chuối, chạy vào bẻ một trái chuối ăn).

Con xin ông địa một trái, mai một chuối nhà con chín con trả cho ông

Mai: Ô! Cái con nhỏ này, tao thấp nhang chưa xong sao mày dám ... trời ơi. Nhỏ này, hôm nay tao mà ế hàng thì mày liệu à nghe.

Liễu: (Cười hề hề): Nhưng tao xin ông địa, ông cho rồi chứ bộ, tao hứa mai mốt tao trả chứ tao có ăn quýt đâu mà sợ.

Mai: (lau quét quán hàng) Mày hứa lần này là lần thứ mấy rồi? Biết chưa?

Liễu: Hình như bảy, tám lần gì đó, mà thôi nhiều quá tao nhớ không nổi. Ủa! Nãy giờ sao không thấy thẳng Tèo bánh ú đâu vậy ta? (ra ghé ngồi đếm trướng cút, trướng lộn, rồi móc tiền ra đếm)

Tèo: (Bước ra áo may vá vài chỗ, đội nón tai bèo, quần xắn ống thấp, ống cao) Ai bánh ít, bánh cam nè? Ai bánh ít, bánh ú, bánh cam nè?

Mai: (ra ngồi chung với Liễu) Ông nội này thiêng thiệt, nhắc cái là có mặt liền à! Phải chi nhắc tiền, nhắc bạc vậy thì đỡ biết mấy.

Tèo: (bước vào kéo ghế ra ngồi chung với Mai và Liễu) Ê! Mai cho anh mày ly nước, đi từ sáng tới giờ khát cháy cả họng rồi.

Mai: (lại sờ trán Tèo) Bộ hôm nay ông ăn nhầm thứ gì mà dám xưng anh với tui này, muốn ăn đòn hả?

Tèo: Đùa tí cho vui đó mà, gì mà nóng dữ vậy?

Mai: Uống gì ông nội? Sáng giờ chưa bán được gì à nghe. Ê hay ông mở hàng cho tui chai tăng lực ướp lạnh nghe!

Tèo: Thôi! Bà biết bụng tui không tốt, uống ba thứ đó vô không được, bà cho tui ly nước lọc, đỡ mất công bà, cũng đỡ tốn tiền tui, hề hề.

Liễu: (đi vòng vòng nhìn Tèo) Nhìn cũng được, cũng sáng sủa ... sao mà keo vậy cha nội?

Tèo: Tui keo kệ tui, mắc mớ gì mà bà xía vô, bày đặt ... hử.

Mai: (Đưa ly nước cho Tèo) Nước nè ông nội, uống đi rồi biến cho tôi bán hàng, gặp thứ gì không.

Liễu: Ê hôm nay ông bán được nhiều bánh không?

Tèo: Ế thấy mờ, chắc kiếm việc gì làm mới được; chiều nay chắc mẹ con tao lại phải ăn bánh ế nữa rồi. Thế còn bà?

Liễu: Hôm nay tớ gặp một ông khách mua dùm 2 bọc hột vịt lộn, trả tao 50.000 đồng lận, ông nói khỏi cần thổi tiền. Tao sợ ông dối ý, liền chạy một mạch về quán Mai luôn. Vui ghê vậy đó.

Tèo: Mày hên ghê, vậy cho tao cái trướng cút ăn đỡ đói nghe? (vừa nói vừa lấy ăn)

Liễu: Ê! Ông nội tao chưa đồng ý sao mày dám ăn. Mày lấy mấy cái vậy?

Mai: Sao hai đứa mày cứ gặp mặt là choảng nhau như chó với mèo vậy ta?

Liễu: Tại nó chứ, để tao đếm xem mày lấy của tao mấy trướng, 1..2..3..4.. há ... sao mày nói xin của tao một cái mà giờ chỉ còn ... mỗi một trướng.

Tèo: Đầu có, tao thề tao chỉ lấy một cái, không tin mày hỏi Mai coi.

Liễu: Để tao xét cho chắc ăn. (chạy lại xét Tèo)

Tèo: Ê! Nhỏ này xét gì kỳ vậy? Này trong người tao chỉ có 2, à mà không có của mày.

Liễu: Hừ, bực cả mình.

Mai: Thôi, thôi hai đứa mày ngồi lại đây, tao nói chuyện này cho nghe.

Liễu, Tèo: chuyện gì vậy? Có quan trọng không?

Mai: Nếu như có một điều ước, hai đứa mày ước thứ gì?

Tèo: Tui ước trúng số. Nếu trúng số tui sẽ dựng lại căn nhà cho mẹ và nuôi hai bạn luôn, khỏi phải đi bán hàng rong, lớn lên tui lấy hai bà làm vợ .. ha ha.

Mai, Liễu: (đánh cho Tèo mấy cái) Ai mà thêm lấy ông, người gì đâu mà tham thấy sợ.

Tèo: Con Mai thì sao? Ước gì?

Mai: Tao ước sẽ trở thành ca sỹ nổi tiếng.

Tèo, Liễu: Thôi đi bà nội, giọng bà như vịt đực, hát ai mà nghe.

Mai: Ê! Tao hát cũng được lắm à. Muốn nghe thử không?

Tèo: Hay tao làm MC, Liễu làm Ban giám khảo kiêm khán giả để chấm điểm cho Mai nghe.

Liễu: Ủ! Được đó, giới thiệu đi.

Tèo: Kính thưa quý vị cùng ban giám khảo! Tiếp theo chương trình, xin giới thiệu thí sinh mang số báo danh 007 đến từ Cần Thơ. Xin một tràng pháo tay dành cho thí sinh Mai thầy cúng, với bài hát ... bài gì vậy?

Liễu: (vỗ tay)

Mai: (cúi chào khán giả) Đến với hội thi “Giọng ca vàng” hôm nay, em xin được trình bày bài hát về Cần Thơ.

Hồ sơ...ờ... Cần Thơ gạo trắng nước trong

Ai đi đến đó... hò sơ...ơ...ai đi đến đó lòng không muốn dĩa.

Liễu: Thôi xuống đi bà nội, hát nữa là ăn dép đó.

Tèo: Kính thưa quý vị, thí sinh Mai thầy cúng số báo danh 007 đã bị loại ngay vòng đầu.

Mai: hai đứa mày kỳ quá, tao hát hay vậy còn chê. À! Còn Liễu, mày ước gì?

Tèo: Ủ! Mày ước gì?

Liễu: (về mặt buồn rầu) Tao ước, tao bán được thật nhiều tiền, đừng bị xua đuổi mỗi khi tao mời chào, đừng có tiền cho mẹ lợp mái nhà, nhiều đêm tao nằm không ngủ được, cứ nhìn lên mái nhà mà ngẫm sao, rồi còn mua thuốc cho ba tao nữa, dạo này ông cứ ho từng cơn dài không ngớt, có nhiều đêm tao nghe mẹ tao cứ trần trọc, khóc một mình hoài, tao cũng khóc nhưng tao dẫu, sao cái nghèo cứ đeo đẳng gia đình tao hoài, chắc tới đây em tao cũng phải nghỉ học thôi.

Mai: Thôi! Mày đừng khóc nữa. Bọn mình đều giống nhau cả thôi, đứa không cha, đứa không mẹ, đứa lại nghèo hèn, phải sớm muộn gì để mưu sinh cuộc sống, mình phải đùm bọc lấy nhau cho qua ngày tháng, chắc cuộc sống sau này sẽ khá hơn.

Cảnh 2

Tại quán của Mai, Bà Hoa xuất hiện.

Bà Hoa: (dáng đi ông ẹo, ăn mặc sang trọng, tay mang túi xách, đeo kính đen). Chào các em! Cho cô ly nước cam, trời nóng thấy sợ.

Tèo, Liễu: (thì thào với nhau) Trông bà này sang trọng quá ta, chắc là đại gia mày ha.

Bà Hoa: (cười) Mấy đứa mua bán thế này thu nhập được nhiều?

Mai: (bung nước ra) Dạ! Ngày được mười lăm ngàn, nhưng bữa có bữa không, mua bán ế ẩm lắm cô ạ!

Bà Hoa: Thế có muốn đổi đời, ăn trắng, mặc trơn không? Cô giúp cho.

Mai, Tèo, Liễu: Dạ có, nhưng làm gì hả cô?

Bà Hoa: (uống ngụm nước) À! Công việc cũng đơn giản thôi, chỉ bung cà phê cho khách, lương tháng 2 triệu đồng.

Mai, Liễu: Thật vậy hả cô?

Bà Hoa: Cô làm chủ mấy quán cà phê lớn ở Campuchia, hôm nay về ghé thăm người nhà, sẵn cô cho mỗi người vài chục triệu làm quà, giờ cô đang cần vài đứa sang phụ giúp hàng quán.

Tèo: Hà! Ở tận Campuchia lận, thôi đừng đi mấy bà.

Bà Hoa: Ê! Thằng ranh con kia. Bà thương bà mới giúp, mà biết gì mà xí vô.

Liễu: Vậy qua đó làm có được về thăm cha mẹ không cô?

Bà Hoa: (giọng nhỏ nhẹ) Tất nhiên là được, và cô còn cho tiền để đi lại quà cáp cho gia đình nữa. Ở với cô, cô coi như con cháu trong nhà, làm tốt và nghe lời thì cái gì cô cũng cho hết. Nếu đứa nào muốn đi, cô sẽ đưa trước cho 5 triệu để mua sắm và giúp đỡ gia đình.

Liễu: Thật vậy hả cô? Ê Mai! Chắc tao đi quá, tao đang cần tiền, mà bà ta cũng tốt, thật là dịp may hiếm có.

Mai: Để tao suy nghĩ và bàn với mẹ tao rồi tính tiếp.

Liễu: Cô ơi! Để con dẫn cô về nhà con, cô đưa tiền cho ba con rồi mai con đi với cô nha.

Bà Hoa: (mừng rỡ). Thế còn nhỏ này, có đi để cô lo luôn.

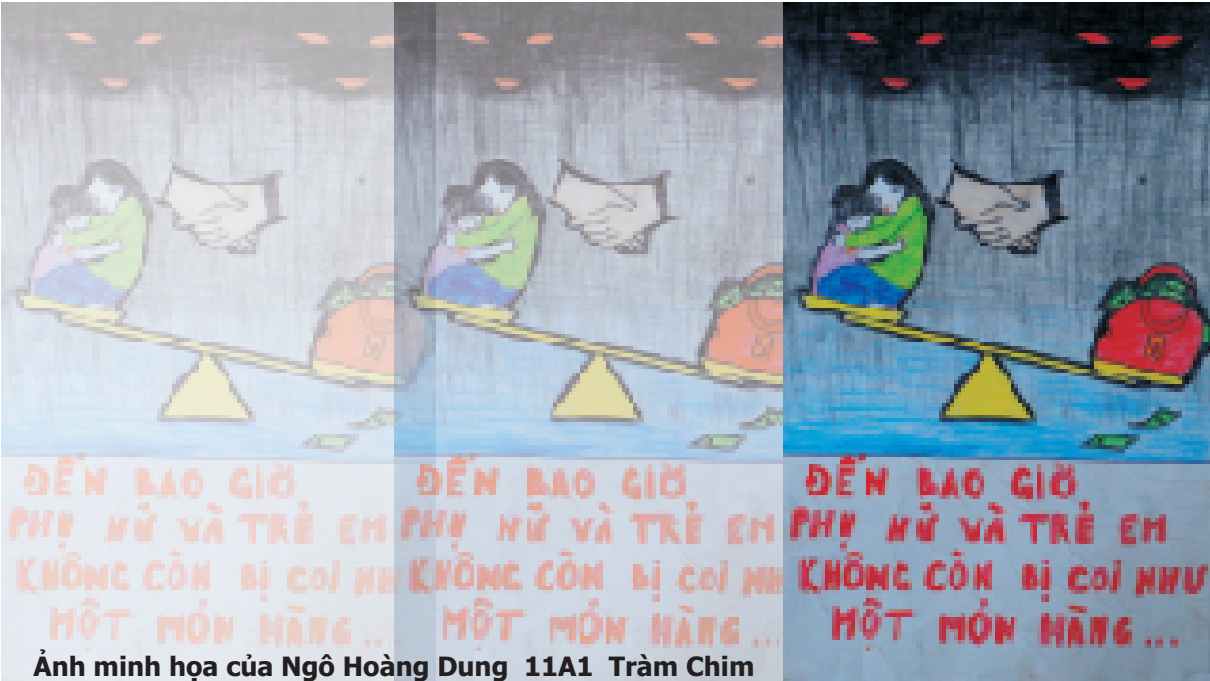
Mai: (ấp ứng). Để về nhà con xin mẹ, rồi mai con trả lời với cô.

Bà Hoa: Mai là cô đi sớm à nghe, nếu không là không có cơ hội nữa đâu. Thôi ta về nhà con nghe. (Bà Hoa và Liễu đi vào).

Tèo: Này ! Sao tao có cảm giác không tốt với bà này, tao cứ ghê ghê làm sao đó.
Mai: mày cứ hay suy diễn lung tung, người ta tốt với mình, chứ mình có mất gì đâu.
Tèo: Thôi tui đi bán đây, hai người cẩn thận đó. Ai bánh ít, bánh ú, bánh cam nè? Ai bánh ít, bánh ú, bánh cam không?

Cảnh 3

Ngày hôm sau tại quán của Mai:
Bà Hoa: (cầm điện thoại, ngó trước, nhìn sau) A lô, Chị Hai hả, em Hoa tú bà nè, chuẩn bị tiếp 2 con mời nghe, chúng nó trẻ người non dạ, giá cả lại quá béo, thôi nghe, hẹn gặp lại ở nhà chứa. Bai bai.
Mai: (đi ra) Chào cô!
Bà Hoa: Sao rồi con? Chắc mẹ đồng ý rồi chứ?
Mai: Dạ Mẹ con nói, Liễu đi thì sẽ cho con đi.
Bà Hoa: Có thể chứ, cô thương mấy đứa biết nghe lời. Ủa sao giữ này mà chưa thấy Liễu.
Liễu: (chạy hốt hải vào)
Hoa: Sao chuẩn bị gì mà lâu vậy? Thôi chuẩn bị đi, xe gần đến đón rồi! Liễu: (áp úng) Dạ con không đi được, mẹ con không cho con đi, kêu con trả tiền lại cho cô.
Bà Hoa: Cái gì, bộ mày dám giỡn mặt với bà hả con. Tiền bà là tiền vàng, tiền ngọc, mày muốn lấy thì lấy, muốn trả thì trả hả.
Liễu: Dạ! Con không dám, tại con sợ ..., mẹ con không cho con đi, con xin cô.
Bà Hoa: Thôi mày không đi bà không ép, nhưng đã cầm tiền của bà thì phải trả cả vốn lẫn lãi là gấp đôi nghe con, nếu không cả gia đình mày mang họa đó.
Mai: Con xin bà tha cho nó, gia đình nó nghèo lắm, cơm lo từng bữa, không có tiền mà lo thuốc thang trị bện cho ba nó, lấy đâu mà trả cho bà.
Bà Hoa: Bà không cần biết, không trả được thì đi với bà, nhanh lên.
Liễu: Dạ! Bà tha cho con, con xin bà.
Bà Hoa: (cầm lấy tay Liễu đánh mấy cái) Tha này. Tha này, mày có đi không? Hãy để tao gọi đàn em tới xử cả nhà mày hả?
Tèo: (chạy vào) Liễu, không cần phải đi đâu cả.
Anh Hoàng: (bước vào) Bà Hoa, bà đã bị bắt theo lệnh truy nã về tội mua bán phụ nữ và trẻ em, theo tôi về trụ sở công an.
Bà Hoa: Há! Trời hại tôi rồi. (ngồi sụp xuống)
Anh Hoàng: Cảm ơn em đã cảnh giác và báo kịp thời, anh sẽ đề nghị công an khen thưởng.
Tèo: Dạ!
Anh Hoàng: Còn hai em, phải hết sức cảnh giác, nếu hôm nay, Tèo không trình báo kịp thời thì các em sẽ trở thành nạn nhân của những kẻ mua bán trẻ em và phụ nữ rồi.
Mai, Liễu: Cảm ơn anh Hoàng, cảm ơn Tèo nha. Từ nay tụi mình phải đoàn kết lại và tuyên truyền cho mọi người về nạn mua bán phụ nữ và trẻ em, để mọi người cảnh giác mới được. Thật là một phen hú vía, đúng là sự thật không như ta nghĩ.

PHÒNG CHỐNG MUA BÁN PHỤ NỮ VÀ TRẺ EM QUA BIÊN GIỚI
(Trung tâm HTCD Phú Lộc An Giang)

(Dẫn truyện) An và Hương nhà ở cạnh nhau đồng thời cũng là đôi bạn học cùng lớp nên xem nhau như chị em nhưng suy nghĩ và cách sống của 2 bạn rất khác nhau. Mặc dù cùng lớn lên ở vùng đất được coi là vùng kinh tế khó khăn nhất của thị xã Tân Châu nhưng An luôn muốn thay đổi cuộc sống của mình theo lối sống của người thành thị và một điều đáng nói là trong suy nghĩ của An, suy nghĩ của một học sinh không có ý thức gì về học tập ,đang học dở dang lớp 8 thì học vẫn không giúp gì được cô nên khi có người bà con xa đang sinh sống ở Sài Gòn về vẽ ra một cảnh sống thật phồn hoa, giàu có nơi phố thị thì cô liền nghe theo đi lên Sài Gòn tìm việc làm.

- Gia đình của An, hàng xóm không ai biết An làm việc gì chỉ thỉnh thoảng thấy cô gởi tiền về giúp đỡ gia đình nhưng chưa lần nào thấy An về thăm gia đình kể cả các dịp lễ, tết hay thậm chí những lần cúng ông, bà.
- Đột nhiên, hai năm sau người ta thấy An về thăm nhà, cùng đi với An còn có một người đàn ông theo An nói thì ông ta là chồng của An, người Trung Quốc rất giàu có.

- Vì là bạn thân với nhau nên An gặp Hương với mục đích giúp đỡ bạn.
An: Ê, Hương mày sao rồi, làm nghề gì?
Hương: Tui còn đang đi học, thấy An dạo này chắc làm ăn khá lắm hả.
An: Nhờ trời thương, cũng đỡ, tới giờ còn đi học nữa hả? Học chi nhiều dữ vậy.
Hương: Học đề sau này có việc làm tốt, ổn định phụ tiếp ba mẹ lúc ông, bà lớn tuổi.
An: Thấy tui nè, có bằng cấp gì đâu cũng làm ra tiền nè, nghỉ học đi theo tui.
Hương: Thôi, thời buổi này tui thấy không học là không làm được gì hết từ từ người ta cũng bắt mình đi học bỏ tức nếu không người ta sa thải lấy gì mà ăn.
An: Cứ đi theo tui, nghỉ học đi đảm bảo không đói đâu mà còn có cuộc sống hết sức sung sướng nữa.
Hương: Thôi, tui đi ba mẹ ở nhà ai lo mà tui còn muốn đi học.
An: Thì mình gởi tiền về cho ông bà sống, xây nhà mới nữa, thấy nhà ba mẹ tui hong có thua nhà ai đâu, bây giờ ba mẹ tui muốn gì là có đó, sống thoải mái.
(Ba mẹ Hương đi làm đồng về)
An: Chào bác ba, bác khỏe hông?
Mẹ Hương: Ủ, hai bác vẫn khỏe, dạo này con sao rồi coi bộ làm ăn được lắm hả, nghe nói có chồng con về nữa hả, nó làm nghề gì vậy?
An: Dạ, con cũng đỡ hơn lúc trước, chồng con là người Trung Quốc qua Việt Nam làm ăn, đợt này con về tính rù con Hương đi theo con để có tiền gởi về cho bác ba đỡ khổ mà nó cứ đi học hoài, con gái học nhiều làm gì bác Ba ơi cũng đi lấy chồng à, lỡ gặp ngay thằng chồng nghèo thì khổ thêm cái thân.
Mẹ Hương: Hương à, nghe con An nói chưa học nhiều làm cái gì, nghỉ học đi theo nó lên Sài Gòn kiếm tiền nghen con.
An: Lên đó con kiếm cho một anh nước ngoài cho đỡ khổ. Thôi, con về, bác khuyên nó giùm con, 3 ngày nữa con qua rước nó cùng đi nghen bác.
Mẹ Hương: Ủ, con về đi để bác khuyên nó, cảm ơn con nhiều lắm.
Hương: Con không đi theo nó đâu.
Mẹ Hương: Sao mày ngu quá vậy con, đi theo nó cho khỏe tấm thân, về còn lo cho ba mẹ nữa.
Hương: Nhưng con còn nhỏ, chưa tới tuổi lấy chồng, mẹ à con An nó đi lâu rồi mình đâu biết nó làm gì ở trên đó. Vả lại, con đi học pháp luật nước mình quy định, con gái phải từ 18 tuổi trở lên, con trai phải 20 tuổi trở lên mới được kết hôn, nó bằng tuổi con mới 17 tuổi đã lấy chồng là nó đã vi phạm pháp luật rồi đó, còn chồng nó là người Trung quốc mình đâu quen biết lỡ nó gạt mình đem con bán luôn rồi sao.
Mẹ Hương: Làm gì có chuyện đó mậy, thân quen với nhau sao nó dám làm vậy.
Hương: Tại mình ở đây ít đọc báo, chứ hàng ngày trên báo người ta viết hoài có khi chị ruột còn bán em mình vì tiền nữa đó.
Mẹ Hương: Mẹ có biết đọc đâu mà có chuyện đó nữa hả con.
Hương: Có chứ sao không mẹ, thấy chưa tại mẹ không biết đọc bởi vậy chậm thông tin nữa đó, thôi mẹ cho con ở nhà, đi học kiếm việc làm ổn định phụ tiếp ba mẹ.
Mẹ Hương: Thôi, con nói vậy thì ở nhà ráng học thôi đi đâu hết.
Hai ngày hôm sau, An và anh chồng người Trung Quốc bị công an bắt vì tội đang dụ dỗ một cô gái ở xã khác nhằm bán qua biên giới kiếm lời đồng thời An cũng hiện nguyên hình là một tú bà và anh chồng của cô là một kẻ chuyên môi giới đội lốt một thương gia nhằm dụ dỗ những cô gái đua đòi, thiếu hiểu biết, ham làm sang.

Qua tiểu phẩm trên, tôi muốn nói với các bạn một điều lứa tuổi học sinh là lứa tuổi của những ước mơ cao đẹp, đừng vì những đua đòi vật chất tầm thường, thiếu tự chủ sẽ dễ dàng rơi vào tầm ngắm của những bọn buôn người nhất là chúng ta đang sinh sống ở một xã vùng biên giới thì sự đề cao cảnh giác, bảo vệ bản thân, bạn bè và gia đình là không thừa chút nào, chúng ta cũng cần phải nghiêm chỉnh, tìm hiểu những quy định của pháp luật để không rơi vào tình trạng phạm pháp giống như bạn An trong câu chuyện trên.

BÀI VỌNG CỔ: NGÂM NGÙI DUYÊN PHẬN
(Trung tâm HTCĐ Tân Lộc - Cần Thơ)

Nói lời:

Đêm đã khuya tôi vẫn còn thao thức
Nơi xứ người vọng tượng quê hương
Nhớ miền quê một nắng hai sương
Nhớ nhịp võng tiếng ầu ơ của ngoại.

Vọng cổ:

1. Bao nỗi nhớ thương làm tâm hồn tôi tê buốt, như cánh chim non lạc lõng giữa phương ... trời. Nhắm mắt đưa chân nơi xứ lạ quê người. Cuộc đời tôi là má hồng phận bạt bị dập dùi khi tuổi mới đôi mươi. Chịu sự cười chê khinh miệt của người đời vì chữ hiếu nên cam đành chấp nhận, ôm đau thương mai rui đục trong, ai hiểu cho mình phải ngỡ ngàng trong mười hai bến nước.

2. Đâu phải tình yêu mà là sự dối chất, tuổi đáng chú đáng cha mà phải gọi bằng chồng. Rồi ái, rồi ân nhưng ngôn ngữ lại bất đồng. Tôi có phải là Thúy Kiều thừa trước bán thân mình báo hiếu chuộc cha. Hay đắm chìm trong vật chất xa hoa, khi tỉnh mộng đời vô vãn cay đắng. Má ơi! Đừng gả con xa, chim kêu vượn hú biết nhà má đâu.

Nói lời:

Tôi muốn làm chim trời không mỗi cánh
Làm áng mây để về với quê hương
Trong vòng tay của những người thương
Cho thỏa nỗi mong chờ bao xa cách

Lý con sáo:

Mây, mây ơi! Mây bay về nơi đâu?
Có qua miền quê tôi
Xin cho tôi thăm hỏi đôi lời
Với bao thương nhớ dập dồn
Kể từ ngày lìa xa cố hương
Ai cảm thông cho nỗi đau niềm riêng
Buồn phận mình bèo dạt mây trôi
Đem xác thân gởi phương trời xa

3. Trong cuộc sống đơn sơ nhưng ngập tràn hạnh phúc đỏ giọt mồ hôi cho lúa thêm xanh cho cây thêm trái, hai tiếng quê hương mãi tha thiết trong lòng. Quê mẹ dẫu yêu giờ xa cách ngàn trùng. Phận làm con đáp đền ơn dưỡng dục, chân bước đi mà lòng se thắt oằn đau. Than thở cùng ai, ai hiểu cho mình, cay đắng ngậm ngùi duyên phận của đời tôi, nửa nhớ quê hương nửa tủi phận mình, cuộc sống ly hương có khác chi là cá chậu chim lồng.

4. Những chiều mưa giăng mờ thành phố tôi cứ ngỡ mình đang sống giữa quê hương. Đi dưới cơn mưa những buổi tan trường nghe âm áp mẹ chờ con bên ngưỡng cửa. Khi vắng con còn ai đâu mẹ đợi, còn ai đâu để mẹ thương yêu. Chiều chiều ra đứng ngõ sau, trông về quê mẹ ruột đau chín chiều. Nói sao hết nỗi lòng người xa xứ, thương sau nguôi những kỷ niệm ngày thơ làm sao quên ruộng vườn xanh bát ngát, quên con đồ quên tiếng hát ầu ơ.

BẢNG CHỨNG SỐNG
(Trung tâm HTCĐ An Phú - An Giang)

Nhân vật:

Cán bộ phụ nữ.
Hoa cô gái bị lừa gạt (bằng chứng).
5 mảnh: kẻ buồn người.
Mẹ mìn.
Một số chị em phụ nữ.

Chuẩn bị: 01 băng rol, 01 thùng bán xôi và một tờ báo.

Tại cuộc họp của phụ nữ xã tuyên truyền phòng chống mua bán phụ nữ và trẻ em tại cộng đồng:

Cán bộ (CB): Xin mời cô bác và chị em ổn định chúng ta bắt đầu làm việc. Thưa bà con cô bác, thưa chị em. Xã ta còn nghèo, đời sống đa số còn nhiều khó khăn, nhiều chị em mong muốn có được việc làm có thu nhập kinh tế để phụ giúp gia đình, lợi dụng thực tế này bọn xấu đã tìm tới gạ gẫm, mai mối lường gạt để trục lợi, do nhẹ dạ, cả tin nhiều chị em rơi vào cảnh sống không bằng chết. Cụ thể là em Nguyễn Thị Hoa là một nạn nhân của bọn buôn người, may mắn thoát nạn trở về (nói vào trong): Xin mời em Hoa (Hoa ra). Hôm nay, em Hoa sẽ kể lại câu chuyện thương tâm của em Hoa đã trải qua để bà con ta nhất là các bà con hiểu rõ hơn và lấy đó làm bài học cho mình (Hai người nói nhỏ với nhau Hoa đi vô).

Hoa: Thưa bà con, thưa chị em chắc mọi người nhận ra tôi phải không ?

(Phía dưới có tiếng xì xào! ủa con Hoa, con anh Tư Lúa mà, ý chị Hoa ở xóm dưới mà, đúng rồi chị Hoa).

Hoa: (nói tiếp) Tôi xin kể lại câu chuyện thương tâm của tôi, cách đây 2 năm. Hôm đó(đi vô nói từ bên trong) tôi đang đi bán xôi (làm động tác bưng thùng xôi ra).

Năm Mảnh: (vừa kêu vừa đi ra) Em ơi! Em gì đó ơi?

Hoa: Chị kêu em mua xôi hả chị ?

Năm Mảnh: Chị ăn sáng rồi, em cho chị thăm em biết nhà của em Hồng ở đâu không?

Hoa: Ủa Hồng nào cà.

Năm Mảnh: Nó hẹn chị tới đưa nó đi nhận việc làm.

Hoa: Nhận việc làm.

Năm Mảnh: Lại nói hôm trước chị có về thăm thấy hoàn cảnh nó nghèo túng quá(chặc lưỡi) chị thấy thương giúp đỡ tìm việc làm thu nhập 4-5 triệu đồng một tháng. Hôm nay, chị về đưa nó đi, mà quên mất nhà nó ở đâu? Nhớ mang máng hình như lối này, ờ mà em ở gần đó không?

Hoa: Nhà em ở xóm dưới lặn, ờ chị ơi nó làm việc gì vậy chị ?

Năm Mảnh: Tại nói chị làm ăn mua bán bên Campuchia, chị quen nhiều hàng quán, chị xin cho nó vô đó làm (đi quan sát Hoa). Má ơi em như vậy mà bán xôi uống quá, chị hỏi em, em bán xôi ngày lời được bao nhiêu ?

Hoa: Có gì chị ơi không đủ ăn, tại nghèo không có được học hành làm gì bây giờ đành phải đi mua gánh bán bưng phụ giúp gia đình .

Năm Mảnh: Bởi vậy người ta nói, ông trời quả là bất công người như em mà qua bên Campuchia làm giàu mấy hồi.

Hoa: Thôi đi chị ơi! Em mà giàu cái nỗi gì? Không có công ăn việc làm, không vốn liếng?

Năm Mảnh: Đó là em ở đây, chớ ở Campuchia thiếu gì việc làm mà lương cao nữa. Em thấy chị không? Nhờ đi qua bên có mấy năm đâu, vậy mà bây giờ em coi chị có thua ai đâu mà còn quen biết lớn nữa chớ.

Hoa: Đó là phước phần của chị, chị giỏi giang nên được như vậy.

Năm Mảnh: Ôi phước phần giỏi giang gì em ơi, hồi trước chị còn tệ hơn em, cũng may có người giúp qua bữa mần ăn, mà nói thiệt nghe chị mà được như em bây giờ còn mau giàu nữa chớ phải chơi.

Hoa: Như em !!!

Năm Mảnh: Cái chỗ này là chỗ quen biết lớn chị nói là được với lại đẹp gái như em dễ ợt, hồng nhan bạc phận mà, ý lộn hồng nhan bạc triệu mà em, nhưng nói trước à ghen giàu có đừng có quên tôi à.

Hoa: (cười) Chị làm như em giàu tới rồi không bằng.

Năm Mảnh: Mấy hồi nói cho em biết, vô chỗ này mỗi ngày em kiếm vài trăm, hên hên có khi bạc triệu nữa.

Hoa: Bạc triệu !!... tiền đâu mà dữ vậy?

Năm Mảnh: Thì đó, đâu phải như ở đây đâu? ở bên người ta thoải mái lắm, mà thôi đi hay không là em quyết định, còn chị phải đi tới nhà nhỏ Hồng đặt đưa nó đi cho kịp thôi chị đi ghen (giả bộ đi).

Hoa: Chị ơi... (Năm Mảnh dừng lại) (Hoa suy nghĩ nói một mình, mình sẽ có tiền lo cho ba má lo cho các em học hành) chị ơi hay chị tới nhà em, em xin phép ba má coi sao nghe chị.

Năm Mảnh: (giả bộ chân dừ coi giờ) không được rồi, không kịp giờ chị phải đi liền, à hay là vậy khoảng một tiếng nữa em đi thẳng vô bên xe Tịnh Biên chị đón ở đó sẵn đi luôn.

Hoa: (suy nghĩ: 01 tiếng, biết ba má có cho đi hay không?) thôi được chị đón em nghe.

Năm Mảnh: Rồi. yên tâm, chị đi nghe em ... (tắt cả đi vào).

Hoa nói từ trong : chuyện gì đến phải đến

Mẹ mìn: (đẩy Hoa ra) Mày chống tao hả, tao cho mày biết tay. (đánh)

Hoa: Con lạy đi, dì cho con làm gì cũng được, đừng bắt con tiếp khách làm cái chuyện ô nhục đó.

Mẹ mìn: Bà mua mày về để tiếp khách kiếm tiền cho bà, mày không tiếp khách là tiền tao bỏ sông bỏ biển hả, mày phải tiếp khách (đánh Hoa sợ hãi xiêu) tại bây đầu thay đồ cho nó đưa nó vào phòng A Sin

Tất cả đi vào, tiếng vọng từ trong của Hoa): Từ đó từ ngày này qua ngày khác tôi phải tiếp đủ hạn người đến rồi rồi thân xác, muốn chết không được, cam sống trong tuổi nhục ê chề, rồi một hôm tôi may mắn chốn thoát trở về Việt Nam.

CB + Hoa: Đi ra.

Hoa: Đó là những gì tôi phải trả giá của sự nhẹ dạ cả tin ham muốn có tiền phụ giúp gia đình, không kịp suy nghĩ để rơi vào cạm bẫy của bọn buôn người.

CB: Thừa bà con và các chị em. Qua câu chuyện của Hoa đây tôi xin nhắc bà con và các chị em (đưa tài liệu) đây là tài liệu giúp cho bà con và các chị em hiểu rõ hơn về thủ đoạn của bọn buôn người và những việc mà bà con và các chị em biết cách để bảo vệ mình (phát tài liệu và tiếp tục tuyên truyền).

Hoa: (đọc phần cuộc sống của những người bị mua bán).

CB: (đọc phần biết cách bảo vệ và địa chỉ hỗ trợ) Mong rằng cuộc hợp này bà con ta và các chị em của tệ nạn mua bán phụ nữ và trẻ em trong cộng đồng và chúng ta hãy cùng nhau hỗ trợ và phòng chống nhằm hạn chế rủi ro.

(Căng băng rôn: “Đoàn kết phòng chống mua bán phụ nữ và trẻ em vì tương lai cộng đồng”: Cả 02 cùng hô khẩu hiệu băng rôn).

TÌM HIỂU XUẤT KHẨU LAO ĐỘNG (Trung tâm HTCTĐ Tân Phú - Cần Thơ)

Diễn viên:

Thành An: trong vai Cán bộ TTHTCTĐ

Thanh Hương: Trong vai Hương người đi tư vấn về xuất khẩu lao động.

Lan Anh: Vai mẹ Hương.

Cảnh 1:

Tại nhà Hương (nhà lá đơn sơ, cũ kỹ)

Mẹ Hương bên bếp lửa đang nấu cơm cơm chiều. Hương từ ngoài sân chạy vào.

Hương: Mẹ! Con muốn nói việc này cho mẹ nghe, mẹ xem có được hôn.

Mẹ Hương: Con có đưa bạn rũ con đi xuất khẩu lao động.

Mẹ Hương: Ý không được đâu con, mẹ nghe nói nhiều người xuất khẩu lao động phải tốn nhiều tiền, phải vai ngân hành để thế chấp mẹ còn nghe nhiều người nói qua bên đó không những không có tiền về cho gia đình mà còn bị đánh đập nữa. Ở xứ lạ quê người con sống ra sao, thôi đi mẹ không cho đâu.

Hương: Không sao đâu mẹ ơi! Con của bác năm xóm trên đang làm việc tại Hàn quốc hàng tháng gửi tiền về cho bác Năm, nghe bác nói anh Hùng bên đó làm việc cũng không cực lắm, yêu cầu phải thực hiện đúng nội quy của công ty và luật pháp ở đó là được rồi.

Mẹ Hương: mẹ không an tâm cho con đi đâu.

Hương: mẹ an tâm đi, con sẽ hỏi anh Thành An làm ở TTHTCTĐ phường bước vào là sẽ biết như thế nào. Thôi con đi nha mẹ

Cảnh 2:

Tại Trung tâm học tập cộng đồng phường

Tại phòng làm việc, Thành An đang lui cui soạn một số giấy tờ. Hương bước vào

Hương: Chào anh An.

Thành An: Ủa, Hương em đi đâu đấy, gặp anh có chuyện gì vậy?

Hương: Anh cho em hỏi một số vấn đề về xuất khẩu lao động có được không?

Thành An: Tất nhiên rồi, em ngồi xuống đi uống nước rồi hãy nói.

Hương: Em nghe nói muốn xuất khẩu lao động thì phải thế chấp tiền cho công ty, làm nhiều thủ tục lắm có phải không em.

Thành An: Đúng rồi. Mà em muốn xuất khẩu lao thiệt hả?

Hương: Em nói thiệt đó. Em muốn ra nước người lao động để giúp má em, nhà em túng thiếu hoài mà không sao khá nổi.

Thành An: Hiện nay có nhiều thanh niên xin ra nước ngoài làm việc lắm. Vậy em muốn đi lao động ở nước nào?

Hương: Em muốn lao động ở Hàn Quốc. Vì có một anh ở xóm em đi lao động ở Hàn Quốc được một năm rồi, mỗi tháng đều gửi tiền cho bác năm.

Thành An: Vậy em muốn biết điều gì?

Hương: Anh cho em biết, muốn làm việc ở Hàn Quốc phải thế chấp cho công ty bao nhiêu tiền? Thủ tục cần những gì? Cần biết gì trước khi xin đăng kí?

Thành An:

- Tiền thế chấp cho công ty là 630USD;

- Thủ tục gồm có:

- Hộ chiếu (còn giá trị từ 12 tháng trở lên tính từ ngày nộp hồ sơ).

- 01 bản Đơn tự nguyện đăng ký dự tuyển đi làm việc tại Hàn Quốc;

- 01 bản Đăng ký dự tuyển đi làm việc tại Hàn Quốc;

- 02 bản Giấy khám và chứng nhận sức khỏe (01 bản tiếng Việt và 01 bản tiếng Anh);

- Bản sao có chứng thực: Giấy chứng minh nhân dân; bằng tốt nghiệp THPT- hoặc THCS, bằng hoặc chứng chỉ nghề, chuyên môn liên quan đến ngành nghề. Ngoài ra, người lao động cần nộp kèm theo hồ sơ các loại giấy tờ sau:

- Sơ yếu lý lịch có xác nhận của UBND xã/phường nơi thường trú và bản sao sổ hộ khẩu (có chứng thực) : đối với những người lao động thường trú tại địa phương;

- Sơ yếu lý lịch có xác nhận của Cơ sở đào tạo hoặc Thẻ học sinh, sinh viên: đối với những người là học sinh, sinh viên đăng ký kiểm tra tiếng Hàn tại Sở LĐTBXH các tỉnh, thành phố nơi đang học tập;

- Sơ yếu lý lịch có xác nhận của UBND xã /phường nơi thường trú hoặc của cơ quan, đơn vị nơi đang học tập, công tác, Quyết định xuất ngũ (bản sao có chứng thực): Đối với những người lao động đăng ký kiểm tra tiếng Anh hoặc tiếng sở tại.

- Gia đình và người lao động khi xuất cảnh được ngân hàng cho vay tiền làm chi phí XKLD. Nghĩa vụ người vay là phải trả đúng hạn và trả đủ 100% vốn và lãi phát cố gắng dành dụm tiền lương gởi về trả ngân hàng càng sớm càng tốt, để ngân hàng tiếp tục cho người khác vay XKLD

Một số điều cần biết khi xuất khẩu lao động ở Hàn Quốc:

- Người lao động và gia đình lao động phải có nhận thức đúng đắn về công tác XKLD phải hiểu rằng đi lao động ở nước ngoài là góp phần cải thiện cuộc sống gia đình, phải cố gắng phấn đấu vươn lên vì tương lai sự nghiệp của mình, phải chịu khó lao động, phải chịu tốn hao một ít chi phí ban đầu để làm thủ tục đi lao động ở nước ngoài, phải học ngoại ngữ và học nghề, phải kiên nhẫn chờ đợi để làm các giấy tờ cần thiết.

- Phải học và biết các tập quán ở nước Hàn. Phải đăng ký nơi có uy tín cao:

- Trung Tâm giới thiệu việc làm của Quận huyện, Tỉnh, Thành phố. Hoặc nơi mà được nhà nước khuyến cáo.

- Trung tâm Lao động ngoài nước thuộc Bộ Lao động- Thương binh và Xã hội.

- Liên hệ mua hồ sơ đăng ký dự tuyển tại LĐTBXH Cái Răng, Cần Thơ.

- Khẩn trương làm thủ tục xin cấp hộ chiếu;

- Khám sức khỏe theo hướng dẫn của Sở LĐTBXH hoặc Trung tâm giới thiệu việc làm quận huyện, Tỉnh(TP) nơi mình đăng ký tạm trú.

- Kê khai và trực tiếp nộp hồ sơ (kèm theo các giấy tờ liên quan) cho Sở LĐTBXH hoặc trung tâm giới thiệu việc làm của quận, huyện, tỉnh, TP Hồ sơ đăng ký dự tuyển của người lao động sẽ được chuyển về Trung tâm Lao động ngoài, ...

Hương: Sao nhiều thủ tục dự vậy làm sao em nhớ hết.

Thành An: Thôi để anh cho tài liệu này về xem, có thắc mắc gì thì đến đây anh tư vấn cho.

Hương: Cảm ơn anh! Thôi em xin phép về.

Thành An: Ừ em về nhớ xem kỹ tài liệu, có vấn đề gì không hiểu đến đây anh chỉ dẫn cho.

Hương: Dạ, cảm ơn anh.

MC: Xuất khẩu lao động là một chủ trương của nhà nước ta, nhằm tăng thu nhập cho mọi người, giải quyết việc làm dư thừa ở trong nước, nhằm góp phần giải quyết xóa đói giảm nghèo, phát triển đất nước. Nhưng người muốn xuất khẩu lao động phải nhớ rằng: Phải được đi tư vấn ở TTHTCĐ, TTGTVL nơi cư trú để biết rõ nơi mình đến và đăng ký thủ tục nhằm tránh bị lừa gạt bởi những công ty không làm ăn chính đáng. Chúc các bạn thành công.

SỰ HỐI HẠN MUỘN MÀNG (Trung tâm HTCĐ Châu Phong An Giang)

Diễn viên:

Chị Năm: Yên

Anh Tư: Hữu Chí

Bé Lan: Ngọc

Công an: Huy

Nhạc nền

Chị Năm: (chạy vô nhà anh Tư nói ồng ẹo) Anh Tư ơi có nhà không vậy anh Tư ơi!

Anh Tư : (Từ trong nhà đi ra) Trưa nắng như thế này ai mà la ó om xòm vậy?

Chị Năm: (Cười đồng đành) Tôi đây chứ ai

Anh Tư: (Giật mình) Ý trời đất ơi! Qua đây làm gì sớm giữ vậy bà nội! Tôi đang nằm chiêm bao bà la hết hồn làm số nó chạy đầu mất tiêu, chiều nay lấy số ở đâu ra mà đánh!

Chị Năm: Ủi hí hí hí! Anh khỏi lo có tin nóng hổi đây. Chắc ăn như bắp

Anh Tư: Tin gì mà chắc ăn như bắp?

Chị Năm: Hồi sáng nay tôi đi chợ tôi nghe mấy bà bán rau cái xì xào nói con Hợi, con bà Sáu ở xóm trên, nó chết mấy ngày nay, mà nghe nói nó linh lắm, hôm rày trong xóm nó người ta trúng số rần rần mà ở ngoài này mình có hay biết gì đâu!

Anh Tư: Nó chết mà người ta trúng số, sao chị nói tôi không hiểu gì hết vậy.

Chị Năm: Cái anh nầy chậm hiểu, nó hiện về cho số người ta đánh trúng đó, hồi này mới nghe bà đi nó đi xin số, nó cho con số 21, mà bà giấu kín lắm không cho ai biết chỉ cho tôi biết, chỗ mình làm ăn lâu năm với nhau, tui mới chạy qua cho anh hay nè.

Anh Tư : (Cười) vậy hả! Chị cho tin nóng không, bây giờ tài sản chỉ còn căn nhà, đánh vô chắc ra ngoài đường ở quá!

Chị Năm: Anh cứ đánh đi, chiều nay anh sẽ đổi đời. Bây giờ ghi bao nhiêu lẹ đi để tui còn đi bán nữa ...

Anh Tư: Bây giờ tui nói thiệt với chị, tui nghe chị nói tui cũng tin lắm nhưng không có tiền, chỉ còn căn nhà ...

Chị Năm: (cắt ngang) Anh cứ ghi đi có gì tôi giúp anh có số tiền lớn để anh đổi đời.

Anh Tư : Chị nói chị giúp tôi là giúp làm sao!

Chị Năm: Con Lan nhà anh nó sẽ giúp được anh mà, anh cứ cho con Lan nghỉ học qua phụ bán cà phê với chị tôi ở thành phố mỗi tháng cũng được 10 triệu rồi sẽ trả từ từ cho tôi cũng được không sao đâu, anh cứ đánh đi.

Anh Tư: Con nhỏ còn đang đi học bắt nó nghỉ học sao được

Chị Năm: Nếu không cho nó nghỉ học thì anh lấy tiền đâu mà trả cho tôi, anh tính cho kỹ đi nếu không thì đừng có trách. Bây giờ có ghi không?

Anh Tư : Ghi thì ghi đi, còn con Lan để tôi về khuyên nó xem sao

Chị Năm: Anh ráng mà lo liệu đó, tôi về à (đi ẹo lả)

Cảnh nhà Anh Tư

Lan: Thưa ba, con đi học mới về!

Anh Tư: Ủ! Vô thay đồ xong rồi ra đây tao nói chuyện một chút (anh Tư ngồ uống nước trà đợi con)

Lan: Dạ có chuyện gì vậy ba.

Anh Tư: Ngày mai mày nghỉ học, đi thành phố phụ bán cà phê cho chị Sáu!

Lan: Rồi chuyện học hành của con ...

Anh Tư: Ủ! ... Thì nghỉ học kiếm tiền về phụ tiếp tao chứ, không lẽ tao nuôi mày hoài sao và lại mày đã lớn rồi đi làm về phụ giúp tao chứ, nghe lời ba đi con.

Lan: Ba ơi! Con nghe người ta nói ở thành phố bây giờ họ lừa gạt giữ lắm mà từ đó tới giờ con lên đó lần nào đâu, con không đi đâu.

Anh Tư: Mày nói cái gì. Mày không đi hả được rồi để tao chết cho mày vừa lòng, đồ con bất hiếu (anh Tư giả vờ đập đầu vào tường, bé Lan can ngăn)

Lan: (khóc) Ba ơi đừng làm vậy, con đi, con đi.

Anh Tư: Ủ! Như vậy mới được không thôi đi vô thu xếp đồ đạc đi sáng ngày mai ba đưa con đi.

Lan: Dạ ... (khóc thút thít)

Anh Tư: (Cầm điện thoại gọi cho chị Năm) A lô, chị Năm ơi, con bé Lan nhà tôi nó chịu đi rồi sáng ngày mai tôi đưa nó lên nhà chị, chị nhớ là đưa tôi trước số tiền mà chị đã hứa đó nghe.

Chị Năm: Anh cứ an tâm tôi hứa là chắc ăn mà (tắt máy). Chuyện nầy mình giàu to rồi hí hí ...

1 tháng sau tại nhà anh Tư

Công An: Bác có phải là bác Tư đề không?
Anh Tư: Dạ phải nhưng chú là ai mà biết tên tôi vậy?
Công An: Tôi là công an khu vực ở Thành phố Hồ Chí Minh, tôi đến đây để đưa em Lan về nhà.
Anh Tư: Con Lan nhà tôi nó đi bán cà phê cho chị Sáu, sao lại ...
Công An: Anh đã bị lừa rồi, vừa qua chúng tôi bắt quả tang một đường dây mua bán phụ nữ qua biên giới trong đó có em Lan. Qua điều tra chúng tôi được biết quán cà phê của bà Sáu chỉ là trá hình, đằng sau quán là một âm mưu lớn, thường xuyên tuyển nhân viên chủ yếu là nữ để lừa gạt nhất là phụ nữ ở nông thôn đó bác.
Anh Tư: (hối hận bật khóc) Trời ơi, tôi là thằng khốn nạn nè trời, tôi đã hại con tôi rồi (khóc)
Lan: (chạy lại ôm ba khóc) Ba ba ...
Công An: Cũng may là phát hiện kịp em Lan không xảy ra gì nếu không bác sẽ phải hối hận suốt đời
Anh Tư: Cũng vì ham mê cờ bạc, số đề mà tôi trở thành người mất nhân tính, một chút nữa là tôi đã hại con tôi rồi
Công An: Đây cũng là bài học cho bác. Từ đây trở về sau Bác ráng mà lo làm ăn đừng dính vào cờ bạc nữa. Thôi xin phép bác cháu về.
Anh Tư: Bác cảm ơn cháu nhiều lắm, bác xin hứa với cháu là bác sẽ làm lại từ đầu và sẽ lo cho con Lan ăn học đến nơi đến chốn.
Công An: Bác nghĩ được như vậy là tốt, thôi cháu về còn lo công việc nữa, chào bác, anh về nghe Lan.
Anh Tư và bé Lan (cùng nói): Dạ anh về, con về.

Nhạc nền.

Tác phẩm: Mưu sinh
Trung tâm HTCD TT. Long Bình, huyện An Phú, Tỉnh An Giang

LỰA CHỌN SAI LẦM
(Trường Nguyễn Hữu Cảnh - Trương Thị Mềm - Tổ Ngoại Ngữ)

- Nhân vật:**
- Cô chủ nhiệm
 - Tâm
 - Hiền
 - Linh
 - Cha Hiền
 - Mẹ Hiền
 - Bà Tám Lẹ

Mở đầu: chỉ còn một vài tháng nữa là kết thúc năm học, các học sinh càng ra sức học tập chăm chỉ hơn để cho kỳ thi cuối kỳ đạt kết quả cao. Bên cạnh đó, các em ấy suy nghĩ, tham khảo ý kiến gia đình, thầy cô để chọn ngành học phù hợp với năng lực bản thân cho kỳ thi đại học sắp tới. Nhóm ba bạn: Hiền, Linh, Tâm cũng đang ráo riết học tập, tham khảo ý kiến để chọn ngành học phù hợp cho mình.

Cảnh 1: trong lớp học, trong khi Tâm, Linh đang trò chuyện, thì Hiền chạy vào

Hiền: Chào, may quá, không bị trễ giờ học
Tâm: Chỉ tại cái tội lười không chịu dậy sớm để chuẩn bị. Ủa mà Hiền cầm gì nhiều vậy?
Hiền: **Hồ sơ thi đại học. Tui vừa mới mua ở văn phòng đó. À mà hai bạn chọn ngành nghề nào để ghi vào hồ sơ?**
Tâm: À mình thích ngành kinh tế, mình muốn sau này trở thành nhà kinh tế giỏi để giúp cho việc kinh doanh của gia đình, nên hồ sơ mình ghi khối A.
Hiền: Uhm, Tâm chọn ngành này cũng thích hợp lắm, bạn cũng học giỏi nhất những môn tự nhiên, lại rất tích cực trong mọi phong trào, chắc Tâm sẽ đậu cho coi. Còn Linh, bạn chọn thi ngành gì?
Linh: Mình hả? mình chọn sư phạm tiếng Anh, bởi các môn xã hội mình trội hơn các môn tự nhiên, nhất là môn tiếng Anh.
Tâm: Mình thấy Linh chọn ngành sư phạm tiếng Anh hợp lý đó. Trong lớp, giờ học tiếng Anh bạn luôn nổi trội, hiểu hầu hết nội dung bài, nói và nghe cũng giỏi.
Linh: Quá khen, mình phải luôn luyện tập thêm ở nhà, bên cạnh đó còn tham gia hoạt động ngoại khóa mới được như vậy đó.
Tâm: Mình đồng ý với Linh, để học tốt chúng ta không những phải siêng năng chăm chỉ học tập mà còn tích cực tham gia thêm phong trào do toàn trường phát động để chúng ta có thêm kiến thức xã hội và sẽ tự tin hơn để khi tốt nghiệp lớp 12 chúng ta sẽ không ngỡ ngàng, nhút nhát và tránh những cạm bẫy để hòa nhập với cuộc sống.
Hiền: Ví dụ như trường chúng ta đang phát động cuộc thi tìm hiểu về “ dự án di cư an toàn và phòng chống nạn buôn bán phụ nữ và trẻ em”. Mình thấy rất bổ ích vì chúng ta sẽ có thêm những kiến thức cần thiết cũng như cách tự bảo vệ mình, khi mà sau này chúng ta đi đến nơi khác để tiếp tục việc học hoặc việc làm.
Linh: Còn Hiền, bạn dự định chọn ngành nào chưa?
Hiền: Mình hả? hai bạn biết mình thi ngành gì không?
Du lịch đó
Tâm và Linh: Hả? du lịch?
Hiền: Đúng vậy, mình muốn sau này sẽ trở thành một hướng dẫn viên du lịch, có cơ hội được đi mọi nơi, có khi được đi sang cả nước ngoài nữa, rồi mình sẽ kiếm một người chồng ngoại quốc giàu có để sau này được ấm ấm thân.
Tâm: Mình nghĩ Hiền nên chọn ngành khác đi, thi du lịch rất khó, trong khi đó lực học của bạn chỉ trung bình, quá sức đối với bạn đó.
Linh: Ủ, Tâm nói đúng đó. Hiền nên chọn ngành khác cho phù hợp với năng lực của mình, đừng mơ mộng chuyện xa vời.
Tâm: Hay tiết chủ nhiệm ngày mai, mình sẽ hỏi ý kiến của cô chủ nhiệm về việc chọn ngành của tui mình và xin cô cho ý kiến.

Cảnh 2: sau tiết sinh hoạt CN, cả ba bạn hỏi ý kiến của cô chủ nhiệm. Sau khi nghe cả ba bạn trình bày, cô chủ nhiệm cho lời khuyên:

Cô chủ nhiệm: Đối với hai em Tâm và Linh cô tin rằng hai em sẽ đạt kết quả cao trong kỳ thi tuyển sinh quốc gia. Bởi hai em thấy rõ, định hướng và đánh giá đúng năng lực của mình, có kế hoạch học tập tốt, bên cạnh đó hai em lại tích cực tham gia các hoạt động của trường, lớp. Còn Hiền, so với năng lực hiện nay của em thì ngành du lịch sẽ quá sức đối với em. Nên chọn ngành nào phù hợp với bản thân.

Sau khi nghe ý kiến của cô chủ nhiệm, cả ba cùng chào ra về và thảo luận cùng nhau.

Tâm: Sau khi nghe cô tư vấn mình thấy yên tâm hơn, nhưng mình nghĩ cần phải tiếp tục cố gắng hơn nữa để đạt kết quả cao trong kỳ thi.

Linh: Đồng ý, bởi vì kiến thức mình học ở lớp vẫn chưa đủ, cần phải tự học thêm nữa thì mới có đủ kiến thức thi đậu tốt nghiệp lớp 12 và thi đậu đại học. còn Hiền hãy suy nghĩ kỹ để chọn cho mình một ngành phù hợp khác.

Hiền: Cám ơn hai bạn. nhưng mình vẫn quyết định thi du lịch, biết đâu “học tài thi phận, nhờ bạn kể bên” chào nhé.

Cảnh 3: Tâm, Linh gặp lại nhau sau một thời gian dài, cả hai hiện là sinh viên năm thứ nhất ở TP Hồ Chí Minh

Linh: Tâm, Tâm phải không?

Tâm: Ủa, Linh! bất ngờ quá, được gặp Linh ở đây.

Linh: Gặp Tâm mình mừng lắm, vậy là có người đồng hương rồi. À, mình đang đi chợ về, Tâm hiện giờ đang làm gì?

Tâm: Mình đang là sinh viên năm thứ nhất của ngành kinh tế, vừa tan học xong, đang định đi mua một vài thứ để đãi bạn bè.

Linh: Vậy là Tâm đã thi đậu vào ngành kinh tế theo đúng nguyện vọng của mình. Ủa, mà bạn trúng số hay sao mà khao bạn bè?

Tâm: Không phải, do mình mới lĩnh học bổng của học kỳ này.

Linh: Ô, bạn giỏi quá. Mà nè mình cũng không thua bạn đâu nhé. Trong lớp tiếng Anh hiện nay mình chỉ thua sít sao một bạn thôi nhé. Chắc chắn học kỳ này mình cũng nhận học bổng coi. Ngoài ra mình còn là thành viên của CLB tiếng Anh và tham gia các hoạt động ngoại khóa khác như thể dục thể thao, văn nghệ. Còn Tâm có tham gia hoạt động nào không?

Tâm: Có chứ, bên cạnh việc học, mình còn thích tham gia các hoạt động ngoại khóa: như chơi thể thao, giao lưu với những doanh nhân thành đạt để học hỏi kinh nghiệm của họ. À, Linh có nghe tin tức gì về Hiền không?

Linh: Mình nghe gia đình nói lại sau khi thi rớt đại học, nghe đâu gia đình bạn ấy mai mối và gả Hiền cho người Đài Loan.

Tâm: Sao Hiền lại lấy chồng Đài Loan? Vậy là trùng với ý nguyện của nhỏ rồi, sẽ được đi nước ngoài và có tiền rủng rinh nữa, tha hồ mà nhỏ lên mặt.

Linh: Tâm nói vậy sao được, đâu phải ai lấy chồng nước ngoài thì cũng có được cuộc sống sung sướng, có khi còn phải chịu nhiều khổ cực nữa kia. Mỗi lần nhắc tới chuyện của Hiền là mình vừa giận vừa thương cho nhỏ, không biết giờ này nhỏ hạnh phúc hay gặp cảnh khổ.

Tâm: Chuyện ra sao Linh kể nghe coi?

Linh: Ủ, để mình kể cho Tâm nghe. Khi nghe tin có kết quả đại học, mình sang nhà nhỏ Hiền để rủ ra tiệm internet coi điểm thi cho chính xác, khi qua nhà Hiền, đúng lúc nghe gia đình Hiền đang bàn tán việc gả chồng cho nhỏ. Câu chuyện như vậy nè:

Cảnh 4: Linh kể lại cảnh qua nhà Hiền và nghe câu chuyện đang bàn bạc giữa Hiền và mẹ Hiền.

Cha Hiền: Nè bà, mấy hôm nay có tin tức gì của bà Tám Lẹ về việc mai mối cho con Hiền lấy chồng Đài Loan chưa? Tui đang tức trong mình nè, mấy bữa nay thẳng cha Năm Râu ở xóm trên khoe nhờ con gái lấy chồng Đài Loan nên có tiền đầy túi, lại còn sắm xe máy, ti vi mặt lúc nào cũng kênh kênh nhìn thấy ghét.

Mẹ Hiền: Tui còn sốt ruột hơn ông nữa kia, hôm bữa chỉ hứa sẽ kiếm một chỗ ngon lành cho con Hiền và hẹn bữa nay sẽ trả lời cho mình.

Hiền: Không biết Di Tám kiếm cho con anh chồng sao đây nữa? Có đẹp trai, có giàu có không? Con cũng đang sốt ruột nè.

Mẹ Hiền: Con yên tâm, má thấy Tám Lẹ mai mối mát tay lắm, con không thấy mấy đứa ở xóm trên cũng nhờ bà ấy mai mối lấy chồng Đài Loan nên có tiền gửi về cho gia đình mua sắm nhà cửa. Nè con, sau khi theo chồng về bên nhỏ mỗi tháng gửi tiền về cho ba mẹ nghe không, để gia đình mình mở may mở mặt với bà con chòm xóm.

Cha Hiền: Kỳ này để xem thẳng cha Năm Râu còn lên mặt nữa không?

Hiền: Ba má yên tâm, qua tới bên con sẽ gởi tiền về cho ba má, ba má không phải làm lụng vất vả nữa, cứ ngồi không hưởng phước. Còn con, con cũng được sướng tẩm thân.

Ngay lúc đó, Linh bước vào

Linh: Dạ, con chào hai bác, Hiền đi với mình ra chợ không?

Mẹ Hiền: Ủa , Linh đó hả con qua rù Hiền đi có chuyện gì vậy?

Linh: Dạ, con nghe có kết quả thi đại học nên qua rù Hiền đi coi điểm cho chính xác đó hai bác, hy vọng cả hai đều đậu. Hiền vào chuẩn bị rồi mình cùng đi nhé.

Cha Hiền: Con Hiền chắc không đi với con được rồi. Gia đình bác đang chờ bà Tám Lẹ tới để bàn chuyện gả chồng cho con Hiền.

Linh: Hiền sẽ lấy chồng sao hai bác? Nhưng bạn ấy còn nhỏ mà, còn chuyện học đại học nữa.

Cha Hiền: Con gái cần chi học nhiều hà con, chữ nghĩa đâu có nuôi sống mình được, và lại nhà bác cũng không có đủ khả năng để lo cho Hiền học tiếp lên. May nhờ bà Tám Lẹ làm mối cho một chỗ tốt rồi. Con Hiền sẽ được ấm cái thân và gia đình bác cũng được nhờ.

Hiền: Ba má mình nói đúng đó, mình không đi coi kết quả đâu, với lại mình sẽ không đậu đâu vì mình làm bài không tốt lắm. Còn Linh chắc sẽ đậu cho coi vì bạn học giỏi và chăm chỉ nữa.

Linh: Mình khuyên Hiền đừng nên lấy chồng sớm, tui mình còn nhỏ và còn cả một tương lai phía trước, thi đại học không được thì Hiền chọn ngành nghề khác phù hợp với năng lực của mình để học, có một cái nghề nuôi bản thân sau này và còn giúp đỡ gia đình nữa.

Cha Hiền: Con và con Hiền đều 18 tuổi rồi còn nhỏ nữa đâu. Hai bác tính gả chồng Đài Loan cho nó, hay con chờ chút bà Tám Lẹ tới sẽ giới thiệu cho con một mối luôn.

Mẹ Hiền: Ủ, cũng được đó, con và con Hiền nhà bác cũng xinh gái đấy, lấy chồng nước ngoài cho nó ấm cái thân.

Linh: Không được đâu bác ơi, tui con còn nhỏ, còn bao nhiêu dự định sẽ làm trong tương lai, với lại hiện nay có nhiều người lấy chồng nước ngoài không những không có hạnh phúc mà còn bị hành hạ, bạo lực gia đình, phải làm việc quần quật suốt ngày, thậm chí có khi chết ở xứ người nữa, hay có khi rơi vào tay bọn buôn người. Chúng ta không biết rõ về hoàn cảnh gia đình cũng như đất nước của họ. Nếu hai bác gả Hiền sẽ rất nguy hiểm. Ở trường con qua các buổi sinh hoạt về “ Di cư an toàn” do Đoàn trường tổ chức đã cung cấp những thông tin cũng như số liệu về việc lấy chồng nước ngoài cũng như các trường hợp bị lừa gạt. Họ thật tội nghiệp, cho nên hai bác cũng cần phải tỉnh táo và cần tìm hiểu đầy đủ các thông tin về người mà bà Tám Lẹ mai mối.

Cùng lúc đó, bà Tám Lẹ bước vào

Tám Lẹ: Có gì đâu mà nguy hiểm, họ qua đây cưới vợ cho mình, Tám Lẹ này mai mối cho người thì được vợ, còn một bên được tiền trang trãi, sắm sửa vật dụng trong nhà, còn hãnh diện với bà con hàng xóm như con Hồng, con Hoa...nhờ Tám Lẹ này mà được chồng bảo lãnh đi xuất ngoại, gia đình có tiền tiêu xài.

Linh: Nhưng vụ chị Ngọc xóm mình cũng do đi Tám mai mối, bà nói chú rể là người giàu có, khỏe mạnh nhưng khi về nhà chồng mới hay đó là người đóng thế còn chú rể thật là người tàn phế, đã vậy chị ấy còn phải làm việc quần quật cả ngày, bị bạo lực gia đình may nhờ mấy chủ công an cứu thoát và giúp đỡ cho về nước. Hai bác và Hiền cũng nên suy nghĩ lại.

Tám Lẹ: Nè, con kia, đây là công việc làm ăn của bà, không chịu bà mai mối cho thì đi về, đừng có ở đây mà làm lở việc của bà.

Mẹ Hiền: Thôi con về đi, bác biết chị Tám đây làm ăn uy tín lắm, với lại chỗ quen biết với bác, nên mai mối cho Hiền chỗ tốt lắm, phải không chị Tám?

Tám Lẹ: Tất nhiên rồi, để lo được mối này cho Hiền tui phải chạy tới chạy lui, nói tốt đủ điều về con Hiền cho bên đảng trai, họ ưng ý lắm, đòi sang gặp mặt rồi tính chuyện đám cưới luôn. Nè họ đưa trước 1000 đô để gia đình sắm sửa cho cô dâu tương lai.

Hiền: Thiệt hả di Tám? Được vậy con mừng lắm. Còn Linh về nhà đi, mình không đi được với bạn rồi. Mỗi người có một sự lựa chọn riêng, coi như đây là cách mình báo hiếu với bố mẹ , bản thân mình rồi sẽ có cuộc sống giàu sang, còn Linh hãy cố học tập thật tốt.

Linh: Một lần nữa con mong hai bác suy nghĩ lại, đừng nghe lời đường mật của bà Tám Lẹ, có nhiều cô gái đã chịu nhiều tù cực, có khi phải chết nơi xứ người vì sự lừa gạt của những người như bà Tám đây. Thưa hai bác con về, quay sang bà Tám Lẹ, Linh nói thêm: còn bà, những việc lường gạt của bà có ngày sẽ bị sa lưới pháp luật cho coi.

Tám Lẹ (giận giữ) Con kia tính trừ ẻo bà hả, để coi mai một thấy người ta lấy được chồng giàu sang mà tới nhờ bà mai mối thì đừng hòng bà giúp cho nghe con.

Quay sang gia đình Hiền bà Tám nói tiếp: sẵn đây tui bàn tính với anh chị coi cần mua gì để chuẩn bị đám cho con Hiền sắp tới, kéo không kịp để đảng trai họ chê cười cho.

Mẹ Hiền: Ủ, chị tính sao tui nghe vậy, miễn sao đám cưới của con Hiền rình rang cho nở mày nở mặt với mọi người.

Cảnh 5: Trở lại cảnh Tâm và Linh trò chuyện:

Linh: Đó Tâm nghĩ coi có bực mình không? Mình cố gắng thuyết phục gia đình Hiền nhưng họ vẫn khư khư ý định gả Hiền cho mấy ông Đài Loan để hy vọng có được giàu sang.

Tâm: Còn bạn Hiền sao không ngăn cản, khuyên cha mẹ đừng ham lợi mà rơi vào bẫy của người xấu?

Linh: Không những Hiền không can ngăn cha mẹ mình mà còn chấp nhận theo sự sắp đặt của họ, mà Tâm nhớ lúc còn học phổ thông nhỏ lúc nào cũng mơ mộng là sẽ lấy chồng giàu sang giống như trong phim vậy, mình nói cạn lời mà nhỏ vẫn không nghe.

Tâm: Bạn ấy thật nông nổi, đáng nhẽ ra phải đem những kiến thức đã học về “ di cư an toàn” cũng như các thông tin trên báo đài để khuyên ngăn, đằng này lại nghe theo gia đình.

Linh: Hôm trước mình về thăm nhà, nghe ba má nói mấy tháng nay kể từ khi đám cưới rồi được bảo lãnh sang Đài Loan, Hiền chỉ thư từ về có vài lần, thời gian gần đây thì bặt tin, hai bác ấy đang lo lắng lắm, không biết có chuyện gì xảy ra cho Hiền?

Tâm: Cách xa nhau quá về địa lý, không biết địa chỉ nhà chồng con Hiền, còn Hiền chỉ có một mình nơi đất khách quê người, hy vọng mọi chuyện sẽ tốt đẹp với Hiền.
Linh: Mình cũng mong như vậy. Thôi cũng trễ rồi, hẹn Tâm khi khác mình nói chuyện tiếp, chiều mình có giờ học. Bye!
Tâm: Minh tạm biệt ở đây, hẹn khi khác mình nói chuyện tiếp.

Cảnh 6: Trong quán ăn, Linh gặp lại Hiền khi đang làm việc tại đó.

Linh: Chị ơi cho em tô bún Huế.
Hiền (bưng tô bún ra) Bún chị đây ạ.
Linh: (ngước nhìn lên và nhận ra bạn): Hiền, Hiền phải không?
Hiền: (nhận ra bạn mình nhưng cô tình phủ nhận) Xin lỗi chị nhìn lầm người rồi.
Linh (đứng lên kéo tay bạn lại) Không, mình không nhìn lầm người đâu, Hiền đây mà, lại đây ngồi xuống, kể cho mình nghe sao Hiền ra nông nổi này?
Hiền: Xin lỗi Linh, mình còn phải làm việc khách đang chờ.
Linh: Không làm gì hết nữa, đi về nhà trọ với mình. Gặp lại Hiền mình mừng lắm, hai bác ở nhà trông tin Hiền nhiều lắm.
- Chủ quán tính tiền ạ!

Cảnh 7: Tại nhà trọ của Linh:

Linh: Nói mình nghe tại sao Hiền ở đây, còn chồng của bạn đâu?
Hiền: (khóc) Tất cả tại mình, tại mình thiếu hiểu biết, ham lấy chồng giàu, ham xuất ngoại, không chịu tìm hiểu kỹ nên mới ra cơ sự này, mình còn về nước là may mắn lắm rồi. Phải chỉ lúc đó mình nghe theo lời khuyên của bạn và cứng rắn ngăn cản ba má lại thì mình không rơi vào cảnh khổ, chịu bao tủi nhục như bây giờ.
Linh: Hiền uống miếng nước đi, rồi từ từ kể cho mình nghe cuộc sống của Hiền ở bên đó ra sao, và tạo sao Hiền lại về được bên này?
Hiền: Sau khi đám cưới và được bảo lãnh theo chồng sang bên Đài Loan, lúc đó mình mới biết chồng mình và chú rể là hai người khác nhau, chồng mình thực ra là một người bị dị tật, không đi lại được phải ngồi xe lăn, chú rể đám cưới với mình là người được họ mượn. mình phải làm việc quần quật cả ngày ngoài đồng, trong khi đó gia đình chồng thì đông người nhưng không ai phụ giúp, họ xem mình như con ờ, có gì không vừa ý họ đánh đập và bỏ đói. Mình muốn liên lạc với gia đình nhưng không được, họ giám sát mình rất kỹ, không cho đi một mình, trong khi đó nhà lại xa thành phố nên không có cách nào báo tin về cho gia đình.
Linh: Họ giám sát cậu kỹ vậy, làm cách nào Hiền về được đây?
Hiền: Mình cố gắng nhẫn nhịn, chờ dịp đi chợ rồi nhân lúc mọi người không chú ý, mình chạy trốn càng nhanh càng tốt. Mình rất sợ chỉ một thân một mình lại không biết tiếng Đài Loan, nếu họ phát hiện và bắt lại chắc mình chết mất, may sao lúc đó mình gặp được đồng hương đang buôn bán và sinh sống tại Đài Loan, mình kể rõ hoàn cảnh và được họ hướng dẫn mọi thứ để được về nước. Về tới đây mình như từ cõi chết trở về, mình không dám về nhà vì sợ ba má buồn thêm.
Linh: Hiền bình an trở về là tốt quá rồi, mấy tháng nay hai bác rất mong tin tức của bạn, không biết có chuyện gì xảy ra cho Hiền không? Thấy bạn về hai bác sẽ rất vui không la mắng đâu. A! ngày mai mình và Hiền cùng về quê, ba má Hiền chắc sẽ mừng lắm. Còn bà Tám Lệ, Hiền biết không đã bị công an bắt vì có liên quan tới đường dây buôn người, hiện đang ngồi tù giờ lịch. Làm chuyện phạm pháp sẽ bị pháp luật trừng trị.
Hiền: Đôi khi nhớ lại tình cảnh lúc đó, mình vừa sợ hãi vừa giận bản thân mình, cứ theo đuổi những điều viển vông, thiếu hiểu biết, không cố gắng học tập để có được một nghề ổn định.
Linh: Hiền còn may mắn hơn một số người khác, có khi họ không có cơ hội để về nước. Thời gian còn dài, Hiền có thể làm lại cuộc sống với với bao điều cần làm phía trước.
Hiền: Đúng vậy, qua biến cố này mình càng trân trọng những gì mình có, càng phải cố gắng học hỏi, phấn đấu hơn nữa để có được một công việc nuôi sống bản thân, đồng thời phải tuyên truyền để thức tỉnh các cô gái nhẹ dạ và mơ có được cuộc sống sung túc mà không phải do sự lao động chân chính của mình tạo ra. Bên cạnh đó, cần phải trau dồi kiến thức để có thể tự bảo vệ mình và cho mọi người.
Linh: Mình rất hoan nghênh về quyết tâm làm lại của Hiền, qua một lần vấp ngã chúng ta cần phải biết đứng dậy và can đảm đương đầu với những khó khăn cùng thách thức để có một cuộc sống tốt với một nghề ổn định. Hiền biết không, để ngăn chặn tệ nạn buôn bán phụ nữ và trẻ em, nhà nước ta có nhiều chương trình cũng như dự án để tuyên truyền sâu rộng trong nhân dân, để mọi người có kiến thức phòng tránh và ngăn chặn hành vi lừa gạt hay buôn bán người như dự án “ di cư an toàn, phòng chống buôn bán phụ nữ và trẻ em..”
Hiền: Mình đồng ý với Linh, hiện nay bọn buôn người có rất nhiều thủ đoạn tinh vi để lừa gạt những cô gái trẻ, mình mong sẽ có thêm nhiều chương trình như thế để mọi người có thể tự trang bị kiến thức cho mình và đừng bao giờ trở thành nạn nhân giống như mình.

Linh: Mình hoàn toàn nhất trí với Hiền, được tiếp thu kiến thức trước tiên mọi người sẽ tự bảo vệ bản thân, bên cạnh đó có thể tố giác với cơ quan chính quyền những hành vi lừa gạt , dụ dỗ hay buôn bán phụ nữ và trẻ em. Mà thôi gác chuyện không vui qua một bên, sáng giờ chắc Hiền chưa ăn gì, để mình đi chợ về làm mấy món để bồi dưỡng cho Hiền, ở bên ấy chắc không có dịp thưởng thức món ngon quê mình.
Hiền: Đúng vậy, đôi khi mình thèm lắm bữa cơm gia đình với món canh chua, cá kho tộ nhưng nào có được, nghĩ lại không đâu bằng quê mình, dù có khổ cực nhưng còn tình làng nghĩa xóm. Nghĩ lại thấy sao mình khờ dại khi từ bỏ cái đáng quý trước mắt để mơ tưởng một cái gì đó không có thật.
Linh: Thôi đừng buồn nữa còn thời gian để Hiền làm lại từ đầu. Còn bây giờ đi chợ với mình nhé.
Hiền: Đồng ý.

Ảnh minh họa của Đình Xong Pha Lon - 11CB4 - Tràm Chim

GIÁC MỘNG ĐÔI ĐỜI
(Huỳnh Thái Hòa - Lớp 12C1 - THPT Nguyễn Hữu Cánh)

Giữa một vùng quê nghèo có ba người bạn chơi cùng với nhau rất thân, Thơ và Hạnh là hai cô thiếu nữ xinh đẹp, Hạnh là một cô gái có cá tính trong khi Thơ là một cô gái hiền hậu rất dễ tin người, Khang một chàng trai rất mạnh mẽ, giỏi giang. Ba người chơi thân với nhau từ khi còn nhỏ, họ cũng từng được đi học như bao người khác nhưng do hoàn cảnh gia đình nên ba người phải nghỉ học từ khi còn lớp 5. Hạnh và Khang là đôi trai tài gái sắc từ thừa còn thơ, Khang lúc nào cũng hết lòng lo lắng, chiều chuộng và nghe lời người yêu vì anh sợ người yêu buồn.

Chiều hôm nay cũng như mọi buổi chiều khác Hạnh và Thơ cùng ngồi bên bờ sông tâm sự, nhưng hôm nay trông hai người hơi buồn.

Thơ: Ê! Hạnh

Hạnh: Gì?

Thơ: Sao dạo này tao thấy chán đời quá mày ơi?

Hạnh: Ừ, tao cũng vậy, nhưng tao không biết là tại sao nữa?

Thơ: Không biết phải làm gì để cho hết chán.

Hạnh: Thơ nè!

Thơ: Gì hả?

Hạnh: Sao tụi mình cứ sống mãi trong cái vùng quê heo hút này, trong khi ở thế giới bên ngoài lại luôn nhộn nhịp và hiện đại hơn nhiều.

Thơ: Ý mày là sao?

Hạnh: Tụi mình sẽ đi tìm một bến bờ khác tốt hơn nơi này để đổi đời, mày chịu không?

Thơ: Mày đang nói chơi đó hả?

Hạnh: Nãy giờ tao tính thiệt đó chứ.

Thơ: Mày tính đi, mà đi đâu, làm gì để sống?

Hạnh: Mấy chuyện đó tao tính xong hết cả rồi, mà mày có đi với tao không?

Thơ: Chuyện này để tao về xin ý kiến ba má tao cái đã.

Hạnh: Chuyện này tao với mày đi đổi đời về cho ông bà già ngán luôn, khỏi xin xỏ làm gì cho mệt.

Thơ: Nhưng tao sợ ba má tao buồn.

Hạnh: Sao mày không chịu suy nghĩ vậy, mình lớn rồi, có những chuyện mình phải tự quyết định để chứng tỏ với mọi người là mình không còn nhỏ nữa.

Thơ: Ừ, mày nói cũng có lý.

Hạnh: Vậy hai đứa mình đi chung nhé.

Thơ: Nhưng mà đi đâu mới được?

Hạnh: Tao suy nghĩ kỹ rồi, tụi mình sẽ đi Sài Gòn.

Thơ: (ngạc nhiên) Sài Gòn? Từ nhỏ tới lớn mình chưa từng bước chân lên tới đó, và lại mình cũng không có thân thuộc gì ở trên đó rồi làm sao mà sống ?

Hạnh: Tao có người quen ở trên đó

Thơ: Người quen? Sao hồi đó tới giờ tao đâu có nghe mày nói là mày có người quen trên đó.

Hạnh: Trời ơi, hồi đó không có bây giờ có.

Thơ: Ừa, vậy là sao?

Hạnh: Thì tại vì người này không phải bà con thân thuộc mà là bạn tao quen trên mạng (nói về khoe khoang), ảnh đẹp trai lắm mày.

Thơ: Trời ! con quỉ, bạn trên mạng thôi mà.

Hạnh: Ừ, bạn trên mạng, mà ảnh tốt lắm, bữa chat với ảnh, tao than chán đời và đang thất nghiệp, ảnh nói chỗ anh đang cần tuyển nhân viên nữ, việc nhẹ nhàng, lương cao, bao ăn ở.

Thơ: Trời, vậy thì còn gì bằng? Nhưng mà bạn của mày rồi mày rủ tao theo làm gì?

Hạnh: Tao chưa nói hết mà, ảnh nói còn là nhân viên với số lượng nhiều nên nếu có bạn thì rủ đi chung cho vui.

Thơ: Rồi mày nói sao?

Hạnh: Tao nói để tao về rủ coi có đứa nào chịu đi không. Cái ảnh đó nói ừ, rồi tao mới hỏi vậy chừng nào mới đi thì ảnh nói khi nào thích thì lên, càng sớm càng tốt, nhưng phải cho ảnh biết trước một ngày.

Thơ: (về mặt suy nghĩ, lăm bắm) Quen trên mạng thôi hả? Đáng tin không trời?

Hạnh: Có gì đâu? Mình cứ coi đây là thử thách đầu tiên trong đời, và lại nếu làm được thì mình làm, không làm được thì thôi, ok.

Thơ: Kệ cái đầu mày, con quỉ, thì mày nói cũng cùng đi , nhưng rồi mày bỏ thằng cha Khang ở nhà hả, tội nghiệp thằng cha đó lắm.

Hạnh: Sao mày lo xa quá à, mình đi rồi cũng về, với lại lâu lâu tao gửi thư về cho ảnh chứ, có bỏ ảnh luôn đâu.

Thơ: Ồ he, với lại chuyện này mình thử thách lòng dạ thằng cha đó luôn.

Hạnh: Hớ, người yêu của tao mà còn phải thử thách sao?

Thơ: Tự tin quá hê?

Hạnh: Chớ sao (về nghiêm túc) nói thiệt, chuyện này tao đã suy nghĩ kỹ lắm rồi, mới rủ mày đi đó.

Thơ: Vậy hả ? Ê mà việc nhẹ lương cao là việc gì vậy?

Hạnh: Anh nói là đi làm quán, tao nghĩ chắc là bán quán rượu

Thơ: Vậy hả ? Tao nghe người ta nói là lên Sài Gòn bán quán là kiếm được nhiều tiền lắm đó, với lại mình được ăn mặc đẹp lắm.

Hạnh: Tất nhiên rồi !

Thơ: Mày nhớ con Diễm với con Phương ở đầu xóm không? Hồi đó tụi nó đen thui xấu quá à, mấy thằng con trai gặp tụi nó là trề môi à, vậy mà nó lên Sài Gòn có mấy tháng trời trở về là mấy thằng con trai cứ tò tò bu theo riết à.

Hạnh: Ừ, ý định của tao cũng vậy đó, mình đi chuyển này về cho mấy thằng con trai bu lại mình như ruồi bu đường vậy.

Thơ: Mày làm tao nôn nóng quá à, vậy mày tính chừng nào đi?

Hạnh: Cứ từ từ, để coi sao. Hai bữa nữa đi chịu không?

Thơ: Ừ, sao cũng được, vậy tao về chuẩn bị đồ đạc nhé.

Hạnh: Ừ, mày đừng có cho ai biết đó nghe.

Thơ: Ừ (đi về)

Khang đi ngang qua chỗ Hạnh

Hạnh: Anh Khang, anh Khang !

Khang dừng lại, Hạnh chạy tới bên Khang.

Khang: Có chuyện gì vậy em?

Hạnh: (kéo Khang đến chỗ lúc nãy ngồi) anh qua đây.

Khang: Có chuyện gì hả em?

Hạnh: Dạ có chứ.

Khang: Ừ, vậy em nói đi.

Hạnh: Anh Khang nè.

Khang: Hà ?

Hạnh: Nếu như chúng ta xa nhau trong một thời gian dài anh có còn yêu em nữa không?

Khang: Sao bữa nay em nói chuyện kỳ vậy? Sao chúng ta phải xa nhau? Em sắp đi đâu à?

Hạnh: Thì anh cứ trả lời câu hỏi của em trước đi.

Khang: Em à, không biên giới nào có thể ngăn cách được tình yêu của chúng ta và lúc nào anh cũng yêu em nồng thắm như lúc ban đầu.

Hạnh: Nghe anh nói vậy thì em an tâm rồi, em sắp đi Sài Gòn rồi anh ạ, em phải đổi đời, em không thể sống mãi như thế này được.

Khang: Em đi Sài Gòn làm gì? Khi nào em về? Rồi em sống ra sao?

Hạnh: Anh không cần phải lo cho em, trước khi đi em đã tính toán kỹ rồi, còn khi nào về em cũng chưa dám chắc.

Khang: Nếu em đã quyết thì anh không dám cản, nhưng rồi em sẽ sống với ai? Sống ra sao nơi đất lạ quê người?

Hạnh: Em có một người bạn ở trên, ảnh hứa lo cho em một công việc nhẹ nhàng lương cao mà bao ăn ở luôn.

Khang: Người bạn nào vậy, sao anh chưa từng nghe em nhắc tới?

Hạnh: Em quen ảnh trên mạng

Khang: Quen trên mạng thôi hả, có đáng tin không em?

Hạnh: Có sao đâu anh ơi, nếu công việc phù hợp thì em ở lại làm, nếu không phù hợp thì em sẽ về, chớ mình đâu có mất mát gì đâu mà sợ.

Khang: Tùy em vậy, nhưng mà anh nhắc em một điều là ở trên đời không ai cho không cái gì đâu hết.

Hạnh: hi hi, em biết rồi mà, anh cứ khéo lo.

Khang: Cũng tại anh, tại anh nghèo quá không thể lo cho em được sung sướng như người ta, để cho em phải bôn ba xứ người.

Hạnh: Thôi anh đừng có buồn nữa em sẽ nhanh chóng về với anh mà, với lại mỗi tháng em sẽ gửi thư về cho anh nghe, để có gì anh dễ lên thăm.

Khang: Ừ, chịu! Mà lên trên nhớ gửi địa chỉ chỗ em ở về cho anh để lúc nào anh lên chơi nhe.

Hạnh: Ừ, người ta biết rồi mà

(Có tiếng gọi từ đằng xa “ Khang ơi về tưới rẫy”)

Khang: (quay lại trả lời) dạ con về liền. (quay sang Hạnh) thôi anh phải về tưới rẫy đây (hai tay nắm hai tay Hạnh) em đi xa nhớ giữ gìn sức khoẻ, chúc em thượng lộ bình an.

Hạnh: Ừ , biết rồi mà, anh ở nhà cũng phải giữ gìn sức khoẻ nha.

Khang: Ừ , anh về nhé.

Hai ngày sau, hai người bạn thân thiết của dòng sông đã rời bỏ dòng sông quê hương và anh bạn thân cùng xóm đi lên với một bến bờ xa lạ.

Thơ: Ê , Sài Gòn đẹp qua mây ha!
Hạnh: (mặt quay giáo dác tìm ai đó) ừ (lằm bằm) áo đồ quần đen, áo đồ quần đen (phía xa có một chàng trai đang giáo dác , lòng nhùng tìm kiếm ai đó, bỗng Hạnh reo lên)
Hạnh: Anh Trung, anh Trung tụi em nè (vừa nói vừa vẫy tay về phía chàng trai)
Trung: Ủ , anh tới rồi, anh tới liền.
Thơ: Lấy tay gạt mồ hôi trên trán trời ơi mệt quá.
Hạnh: (kéo Thơ ra và chỉ tay về phía Trung) Đây Thơ, anh Trung đó.
Thơ: Trời ơi, đẹp trai quá à.
Trung: Chào hai người đẹp, sáng giờ đi xe có mệt không?
Hạnh: Dạ, cũng không mệt lắm đâu ạ.
Thơ: (bầu môi) Một muốn chết bày đặt xạo.
Trung: (chỉ tay vào hai người đẹp) Hình như hai người là chị em hả?
Thơ: (áp mặt sát với mặt Hạnh) Dạ, nhìn giống không anh?
Hạnh: (cười) Cái con này?
Trung: Nhìn hai em tựa như Thúy Vân, Thúy Kiều vậy.
Thơ: Ô, nếu hai đứa em là Thúy Vân, Thúy Kiều thì anh là Sở Khanh hả ha ...ha..(Trung giật mình)
Thơ: Em chỉ giỡn thôi, anh Trung là người tốt bụng mà.
Trung: Thôi bây giờ anh dẫn hai em tới chỗ làm luôn nhê
Hạnh: Dạ
Trung dẫn hai cô gái trẻ vào một quán bar, Hạnh chăm chú cái địa chỉ để gửi thư về cho người yêu.
Trung: (nói với cô tiếp viên) Gọi di Hoa ra giùm anh.
Tiếp viên: Dạ (quay vào trong) Di Hoa ơi, anh Trung tới rồi nè.
Bà Hoa: Ủ , đi ra liền (bước ra nhìn thấy Trung) tới rồi hả?
Trung: Giới thiệu với đi đây là Hạnh, còn đây là Thơ, hai cô bạn mà con nói với đi hôm đó.
Bà Hoa: Ủ
Trung: Giới thiệu với hai em đây là di Hoa, di là chủ quán bar này và kể từ bây giờ hai em sẽ làm việc và sống tại đây với di Hoa.
Hạnh: Dạ, em biết rồi.
Bà Hoa: (nhìn hai cô gái tỏ vẻ ưng ý) Hai cô này ngon đó (quay qua Trung và đưa cho Trung 1 cái phong bì) của con nè, di cho thêm 5% đó.
Trung: Dạ, con cảm ơn di, thôi con phải về lo công việc, con tạm biệt di.
Bà Hoa: Ủ!
Trung : (quay sang hai cô gái): Hai em ở lại làm cho tốt nghe, hôm nào rảnh anh ghé thăm.
Hạnh: Dạ, cảm ơn anh.
Bà Hoa: Hai đứa ngồi xuống đây.
Hạnh: Dạ!
Bà Hoa: Chắc hai đứa lần đầu tiên lên đây hả?
Hạnh: Dạ, lần đầu.
Bà Hoa: Thật ra công việc này cũng không khó cũng không nặng nhọc, chỉ cần hai đứa biết lấy lòng khách, chiều ý khách vì khách hàng là thượng đế mà.
Hạnh: Dạ, con hiểu rồi, tụi con sẽ cố gắng mà.
Thơ: Vậy còn lương thì sao hả di?
Bà Hoa: Lương hả? Cố gắng làm tốt đi di không bạc đãi đâu.
Hạnh: (quay sang Thơ) Cái con này, chẳng lẽ di Hoa không trả lương sao mà mày sợ.
Thơ: Tao chỉ hỏi cho biết thôi sao chứ bộ.
Bà Hoa: Không sao đâu, di hiểu mà. Thôi hai đứa vào trong nghỉ ngơi, tắm rửa đi, tối còn thức khuya để làm nữa.
Hạnh: Dạ!

Hai người đi vào trong, lát sau Hạnh trở ra gặp bà Hoa

Hạnh: Dạ, di Hoa cho con ra ngoài một chút.
Bà Hoa: Có việc gì mà phải ra ngoài vậy con?
Hạnh: Dạ, con gửi thư về quê cho gia đình an tâm.
Bà Hoa: Ủ , gửi xong thì phải về liền đó nghe.
Hạnh: Dạ, con biết rồi, thưa di con đi.

Hạnh đi gửi thư về gặp Thơ

Thơ: Ê con qui, đi đâu vậy, sao đi mà không rù tao?

Hạnh: Sống ở nhà người ta muốn đi đâu thì đi hả. Con qui, mà tao đi gửi thư rồi về mau chứ có đi đâu đâu mà phải hỏi. đi theo để làm gì?
Thơ: Ô, vậy hả, ai biết đâu. Mà mày viết gì cho thằng cha đó vậy?
Hạnh: Tao ghi địa chỉ quán với lại cái thẻ VIP của quán.
Thơ: Đưa thẻ VIP cho thằng cha đó làm gì vậy?
Hạnh: Thì làm vậy cho nó đặc biệt.
Thơ: Thấy gớm không?
Hạnh: Thôi mình vô nghỉ sớm đi, tối còn thức khuya làm việc nữa
Thơ: Ủ!
Hai cô gái đi vào trong; Tối hôm đó:
Bà Hoa: Hạnh ơi, ra bàn số 2 tiếp khách đi con.
Hạnh: Dạ

Hạnh ra bàn số 2 gặp ông khách

Hạnh: Dạ, ông dùng gì ạ?
Ông khách: (nhíu mày nhìn cô gái) Ấy da, nhìn hoa già lắm hả?
Hạnh: Dạ con xin lỗi, chú dùng gì ạ?
Ông khách: Ấy da, hoa còn trẻ lắm vậy mà em lại gọi hoa bằng chú thiệt là tội cho hoa quá.
Hạnh: (bối rối) Dạ, vậy con phải xưng hô như thế nào cho đúng ạ?
Ông khách: Hehe, thì em cứ gọi hoa bằng anh là được.
Hạnh: (giật người, áp ứng) Dạ dạ, vậy anh dùng gì?
Ông khách: Hehe, vậy phải được không? Em cho hoa chai Vodka đi .
Hạnh: Dạ, vậy anh chờ con chút.
Ông khách: Ê, cô kia đứng lại
Hạnh: Dạ, có chuyện gì không ạ?
Ông khách: Em định chọc tức hoa hả? Kêu hoa bằng anh mà xưng con là sao?
Hạnh: Dạ dạ, xin lỗi anh, anh chờ em một chút
Ông khách: Hehe, phải vậy chứ.

Hạnh bung chai rượu ra để trên bàn cho ông khách rồi quay lưng định đi vào trong thì bị ông khách kéo lại, và kéo cô ngồi xuống ghế.

Ông khách: Định đi đâu hả? Ngồi xuống đây với hoa nè!
Hạnh: (đẩy tay ông khách ra) Anh đừng làm vậy kì lắm.
Ông khách: Thôi mà, ngồi xuống đi mà, ngoan đi hoa thương.
Hạnh: (vùng dậy) Ông có buông tôi ra không?
Ông khách: Ngồi xuống đi hoa cho em tiền (nhét một xấp tiền vào tay Hạnh)
Hạnh: Vứt xấp tiền vào mặt ông khách tôi không cần thứ bẩn thỉu này, mong ông hãy tôn trọng tôi để tôi còn tôn trọng ông.
Ông khách: Đù rồi nghen, đồ con điếm, làm cái nghề này cũng đòi tôn trọng hả (quay vào trong gọi lớn) bà chủ đâu rồi, ra đây coi.
Bà Hoa: (chạy ra) Dạ có chuyện gì vậy anh?
Ông khách: Con này làm tui mất hứng quá, tính tiền đi. Quán xá kiểu này thà đẹp tiếp luôn đi còn hơn.
Bà Hoa: Dạ, anh đừng có giận, để em gọi đứa khác ra tiếp anh. Anh thông cảm con này mới vô làm, để từ từ em dạy nó lại, châu này để em giảm giá cho anh 10%.
Ông khách: Vậy cũng được, bà cũng biết điều lắm đó.
Bà Hoa: Anh cứ dùng thoải mái, em xin phép (kéo Hạnh đi vào trong) Ông khách: Ủ!
Hạnh: (khóc) Hồi nãy ông sàm sỡ con sao đi còn xin lỗi ông đó?
Bà Hoa: Mày im đi, chút xíu nữa là đã làm mất mối của tao rồi. Đã làm cái nghề này rồi mà làm như gái nhà lành không bằng. Tao nói cho mày biết cho dù ông đó có muốn làm gì thì mày cũng phải chiều ông ấy tới bến luôn nghe con.
Hạnh: Di nói gì mà nghe kỳ vậy? Vậy chẳng khác nào một con điếm hả?
Bà Hoa: Vậy mày tưởng tao cho mày vô đây là gì?
Hạnh: Di..di..nếu di đã nói như vậy thì tôi không làm ở đây nữa, ngày mai tôi sẽ về quê, bà không cần phải tính lương cho tôi đâu.
Bà Hoa: Mày nói chuyện để nghe quá nhi? Mày tưởng chỗ tao là nơi mày muốn tới thì tới mà muốn đi thì đi hả? Mày không cần lương hả, có cơm cho mày ăn là phúc đức lắm rồi lại còn đòi hỏi lương nữa hả?
Hạnh: Sao bà nói chuyện ngang ngược quá vậy? Vả lại tội là bạn của cháu bà à?
Bà Hoa: Mày nói thằng Trung là cháu tao hả? Mày lắm rồi, nó là cô bán gái đó.
Hạnh: (ngước lên trời, ướt nước mắt) Trời ơi sao tôi lại khổ thế này. Không, bà đang gạt tôi đúng không?
Bà Hoa: Hớ, tao gạt mày làm chi, sẵn đây tao cũng nói thiệt cho mày nghe, hồi sáng tao mua 2 tụi bay với giá 30 triệu đó.

Hạnh: (quì sụp xuống khóc) Trời ơi! cha mẹ ơi! anh Khang ơi! em sai lầm rồi.
Bà Hoa: Tao cũng cảnh báo tụi bay, tụi bay đừng có mơ tới chuyện trốn đi, nếu khôn hồn thì ngoan ngoãn làm việc nếu không tao kêu mấy thằng xù đẹp luôn đó.

Nói xong bà Hoa bỏ đi ra ngoài, Thơ nhìn thấy Hạnh khóc nên chạy tới chỗ Hạnh

Thơ: Chuyện gì vậy Hạnh? Mày bị làm sao vậy?

Hạnh: Tao xin lỗi mày Thơ ơi, tao sai rồi, tao đã làm liên lụy tới mày rồi.

Thơ: Mà chuyện gì? Mày nói tao không hiểu gì hết.

Hạnh: Thơ ơi! Hai chúng mình đã bị thằng Trung khốn nạn đó bán vào cái động chứa này rồi.

Thơ: Mày giỡn tao hả? Tao với mày là con người chứ có phải là món đồ đâu mà bán chác.

Hạnh: Tao nói thiệt đó, kể từ bây giờ tao với mày phải tiếp khách và làm theo yêu cầu của khách thì mới được yên ổn còn nếu không sẽ bị mấy thằng bảo vệ nó hành hạ.

Thơ: Trời đất ơi, vậy giờ mình tìm cách trốn đi.

Hạnh: Hợ, con ruồi còn không lọt được ra ngoài huống chi tao với mày.

Thơ: Chẳng lẽ tao với mày chịu cảnh bị vùi dập trong cái địa ngục trần gian này hả?

Hạnh: Bây giờ tao với mày chỉ biết phó thác cuộc đời cho số phận thôi.

Thơ: Bây giờ tao thấy nhớ nhà, nhớ ba má, nhớ dòng sông nữa,...hu hu ...

Hạnh: Anh Khang ơi! Giờ này nơi quê nhà anh có nhớ em không? Em khổ lắm anh ơi, em nhớ anh nhiều lắm, anh ơi!

Hai cô gái ôm nhau khóc

Hai tháng sau, cảnh ở làng quê

Khang: (lo lắng, đi tới đi lui, đứng ngồi không yên) Trời ơi là trời, hai tháng rồi mà sao không thấy gửi thư cho mình? Không biết có chuyện gì không nữa? mình phải lên trên mới được, sẵn đi cho biết Sài Gòn luôn. Ha ha... lên Sài Gòn mình phải ăn mặc cho oách mới được.

Khang: Đúng là Sài Gòn đẹp thiệt, hèn chi ai cũng muốn lên đây để đời (chắc lười) toàn là xe hơi với lại nhà lầu (mở túi lấy thư của Hạnh ra đọc) để coi, tới địa chỉ này, nếu bị hai thằng bảo vệ chặn lại thì đưa thẻ này rồi đi vô trong.

Ha ha... thì ra thẻ này cũng như là lệnh bài.

Khang cần tờ địa chỉ, bước tới quán bar, bị hai tên bảo vệ chặn lại, anh rút cái thẻ VIP đưa ra rồi đi vào trong.

Tiếp viên: Chào anh, mời anh ngồi.

Khang: (đưa mắt nhìn khắp nơi) Dạ

Tiếp viên: Chẳng hay anh đi một mình hay còn đi với bạn bè gì không?

Khang: Ồ, tôi đi một mình

Tiếp viên: Vậy anh dùng gì? Có cần gọi người ra tiếp chuyện không ạ?

Khang: Ồ, cô gọi cô Hạnh ra giùm tôi.

Tiếp viên: À, thì ra là khách quen của con Hạnh, vậy anh chờ chút để em gọi con Hạnh ra tiếp anh.

Khang: Ừ!

Tiếp viên (đi vào trong) Hạnh ơi ra quầy số 1 tiếp khách của mày kia

Hạnh: Dạ (lấm bầm) ai mà tới giờ này vậy kia? (bước tới bàn số 1, Hạnh sững người khi gặp Khang) trời ơi anh Khang, cuối cùng em cũng gặp được anh . Ua sao mà anh vào trong này được vậy?

Khang: Thì anh làm y như lời em dặn, bị hai thằng ngoài đó chặn lại, anh đưa cái thẻ ra là nó cho anh vào liền à.

Hạnh: Thật ra bữa nọ em gửi cái thẻ đó cho anh là chỉ muốn nỏ anh thôi, ai dè nó cứu được em rồi.

Khang: Cứu đời em là sao?

Hạnh: Nếu anh mà không vào đây được thì chắc suốt cuộc đời này mình cũng không gặp được nhau, rồi cuộc đời em và con Thơ cũng bị chôn vùi nơi cái địa ngục này luôn.

Khang: Em nói chuyện sao nghe ghê quá vậy? Ua mà Thơ đâu rồi em?

Hạnh: Nó bận tiếp khách, chút nữa khách về em kêu nó ra.

Khang: Mà em nè, sao hai tháng nay em không gửi thư về cho anh? Mọi người lo cho em và Thơ lắm đó.

Hạnh: Em khổ lắm anh à, đề từ từ đi rồi em kể anh nghe.

Khang: Ừ!

Hạnh vào trong lấy chai rượu tây ra để lên bàn.

Khang: Thôi anh không uống đâu đừng lấy ra mất công.

Hạnh: Ai lấy ra cho anh uống đâu mà mất công.

Khang: Chớ em lấy ra để làm gì?

Hạnh: (nói nhỏ) Em lấy ra để che mắt tụi nó, tụi nó mà biết anh là người nhà của em ở dưới quê lên thì anh khỏi bước ra cửa

Khang: Trời ơi, sao tàn nhẫn quá vậy?

Hạnh: Sờ dĩ hai tháng nay em không viết thư về cho anh là do em bị giam lỏng trong cái quán này nè.

Khang: Tội nghiệp em quá.

Hạnh: Em nói thật với anh chuyện này, nhưng anh phải hứa không được ruồng bỏ em đó nghe.

Khang: Lòng dạ anh từ trước tới giờ vẫn vậy dù có chuyện động trời lở đất gì xảy ra thì anh cũng vẫn yêu em cơ mà.

Hạnh: Anh nói vậy thì em yên tâm rồi, cái người tốt bụng trên mạng mà em nói với anh lúc trước anh còn nhớ không?

Khang: Ừ, nhớ rồi, sao vậy em?

Hạnh: Nó là thằng khốn nạn, nó là cái thằng chuyên đi lừa con gái nhà lành để bán vô những cái quán như thế này nè.

Khang: Trời đất, vậy nó là thằng...

Hạnh: Lừa em với con Thơ bán vô đây để làm gái...

Khang: Sao hai người không tìm cách trốn ra?

Hạnh: Cái động này vô thì dễ ra thì khó.

Khang: Vậy bây giờ mình tính sao hả em?

Hạnh: Bây giờ em chỉ biết trông vào anh.

Khang: Anh phải làm thế nào? Em nói đi.

Hạnh: Bây giờ anh phải ra ngoài tìm cách báo công an.

Khang: Nhưng mà mình không có chứng cứ gì hết làm sao báo công an được, phải có bằng chứng mới vạch tội bọn chúng được.

Hạnh: Anh đừng lo (móc chiếc điện thoại trong túi để lên bàn) em đã chờ cái ngày được giao những chứng cứ trong cái điện thoại này cho cộng an lâu lắm rồi.

Khang: Vậy thì được rồi, anh sẽ ra ngoài tìm cách báo công an, em ở đây đợi anh nghe.

Hạnh: Ừ, cẩn thận nghe anh.

Khang: Ừ!

Thơ từ trên bước ra

Hạnh: Ê Thơ, lại đây nói nghe nè.

Thơ: Gì nữa vậy bà?

Hạnh: Ngồi xuống đây đi

Thơ: Có gì thì nói đi

Hạnh: Chuyện vui mày ơi, anh Khang lên đây rồi.

Thơ: Thiệt hả, sao mày biết?

Hạnh: Hồi nãy ảnh ngồi cùng tao nè

Thơ: Vậy ảnh đâu rồi?

Hạnh: Anh đi tìm cách cứu mình rồi, tao với mày ngồi đây chờ tin của ảnh.

Thơ: Ừ!

Một lúc sau công an đến bắt hai tên bảo vệ rồi ập vào trong quán bắt luôn cả tiếp viên, bà Hoa và hai cô gái trẻ, những người khác thì sợ sệt, khóc lóc khi bị bắt còn hai cô gái trẻ thì vẫn bình tĩnh như không có chuyện gì xảy ra.

Khang: (chỉ tay vào hai cô gái) Đây chính là người nhà của tôi, họ đã bị giam lỏng trong quán này hơn hai tháng rồi.

Bà Hòa: Ê, cậu kia ăn nói cho đàng hoàng nghe, ai giam lỏng người nhà của cậu chớ?

Khang: Hớ, không những giam lỏng hai cô mà bà còn là chủ của một đường dây buôn bán phụ nữ.

Bà Hoa: Ê, thằng kia, nói có sách, mách có chứng, bằng chứng đâu? (quay sang mấy anh công an) còn mấy ông nữa thả tôi ra làm gì mà bắt tôi hả?

Công an: Kể từ giờ phút này bà có quyền im lặng, nhưng những gì bà nói sẽ là bằng chứng trước toà (quay sang chỗ hai cô gái) thả hai cô gái đó ra đi (Hạnh và Thơ được thả ra liền chạy lại chỗ Khang, Hạnh chồm tới ôm cổ Khang, Thơ đứng nhìn mỉm cười)

Hạnh: Anh Khang ơi! Tụi em được cứu rồi, cảm ơn anh nhiều lắm, nếu không có anh chắc tụi em sẽ không bao giờ thoát ra khỏi chốn địa ngục này mất.

Khang: Em đừng nói vậy, đó chỉ là trách nhiệm của anh mà.

Hạnh: Giờ em rất hối hận, em hứa từ nay sẽ không dễ tin người lạ như vậy nữa, nhất là những người quen trên mạng. từ giờ trở đi em sẽ không chát chít nữa.

Khang: Em hiểu được như vậy là tốt rồi anh mừng lắm. Anh mong là các bạn gái cũng hiểu được như em, đừng vội tin vào lời đường mật của kẻ xa lạ để rồi mất tất cả. Chúng ta hãy cùng nhau góp sức đề phòng chống nạn buôn bán phụ nữ và trẻ em.

Hạnh: Dạ, chúng ta hãy bảo vệ phụ nữ và trẻ em vì một tương lai tươi đẹp và vì một cuộc sống bình yên.

Công an 2: (chạy vào) Thừa Sếp, chúng tôi vừa bắt được một tên cò gái chuyên lừa gạt các cô gái nhẹ dạ bán vào các quán bar.

Công an 1: Giải hẩn vào đây.

Hạnh: (chồm tới Trung, nhưng bị Khang giữ lại) Thằng khốn nạn, mày đã hại đời tao.

Khang: Thôi mà em, để công an và pháp luật trừng trị chúng.
Bà Hoa: (hốt hoảng khi nhìn thấy Trung) Trời ơi, thằng Trung..màymày..
Trung: (gục xuống) Chúng ta đã sa lưới rồi di Hoa ơi, con đã khai hết mọi chuyện rồi
Bà Hoa: Trời ơi, thằng khốn nạn, tài sản của tao, công sức của tao bao năm nay đã bị đập nát hết rồi.
Công an: Giải hết về đồn.

Ảnh minh họa của Nguyễn VănDương - 11A5 - Mỹ Hới Đông

Ảnh minh họa của Nguyễn Thị Xuân Thảo - 9A7 - Mạc Đĩnh Chi

TIỂU PHẨM: MỘT PHÚT SAI LẦM
(Thái Thị Bích Thuận - Lớp 9A2 - Trường THCS Mỹ Đức)

Tóm tắt nội dung: Mai là một học sinh lớp 9, gia đình bé Mai trở nên cơ cực hơn khi ba của Mai đã mất trong khi đang làm việc. Kể từ đó, mẹ Mai (Sáu Lân) lâm bệnh nặng, không còn sức khỏe để làm việc. Mai có một em trai là Nam đang học lớp 3. Hằng ngày, khi đi học về, hai chị em cùng ra đồng bắt cua, bắt ốc, hái rau để bán lấy tiền mua thuốc cho mẹ và lo cho 2 bữa ăn hàng ngày. Những khi trời mưa, đi bắt ốc về bé Nam lại bị sốt, không có tiền mua thuốc cho mẹ. Thương em và mẹ cơ cực quá, Mai quyết định nghỉ học lên thành phố tìm việc. Chỉ có cách này mới có tiền chữa bệnh cho mẹ và cho em ăn học em.

Cảnh 1: Trong một túp lều nhỏ

Mẹ: (đang ho)
Mai: (rót nước đưa cho mẹ và vuốt lưng mẹ)
Mẹ...con....con định nghỉ học mẹ ạ!
Mẹ Mai: (nét mặt buồn) Tại mẹ không lo được cho hai chị em con như người ta. Tội nghiệp con tôi quá!
Mai: Mẹ đừng buồn! Con định tìm việc làm để lấy tiền chữa bệnh cho mẹ và lo cho em con nữa.
Nam: Mẹ và chị đừng lo cho con, con sẽ đi làm hồ kiếm thêm tiền nuôi mẹ.
Mẹ Mai: Không được, Nam à! Con phải đi học thì sau này con mới có cuộc sống tốt được! Chị con đã nghỉ học nuôi con và mẹ, thì giờ con phải cố mà học cho nên người nghe chưa?
Nam: Con biết rồi ạ!

Ngày hôm sau biết tin Mai lên thành phố tìm việc. Một người đàn bà tên là Tư Sương cùng quê với Mai đến tìm (cũng tại nhà Mai)

Tư Sương: Chị Sáu ơi! Có nhà không chị Sáu?
Mẹ Mai: Ai kêu tôi đó?
Tư Sương: Chị Sáu, chị nhớ em không? Lâu quá mới gặp lại chị.
Mẹ Mai: Hình như...đây là... Tư Sương phải không? Cô đi thành phố làm gì giờ mới về? Nhìn sang trọng quá!
Tư Sương: Lúc trước khi mới lên, em làm trong xưởng may, thấy cực quá em mới chuyển qua làm trong quán cà phê. Còn bây giờ thì em là bà chủ quán rồi đó.
Mẹ Mai: Chắc làm ăn cũng được cô nhỉ?
Tư Sương: Dạ, cũng khá khá. Em về đây là để thăm bố mẹ và hàng xóm cũng định tìm thêm người lên đó phụ em.
Mẹ Mai: Hay quá, con bé Mai nhà tôi định đi tìm việc. Hôm nay gặp cô, xin cô cho cháu một việc làm ổn định trên thành phố.
Tư Sương: Chuyện này dễ thôi chị ạ, miễn theo em là đảm bảo có việc làm à! Hàng tháng nó sẽ gửi tiền đều đều về cho chị nhưng công việc cũng không cực lắm đâu.
Mẹ Mai: Vậy cảm ơn cô nhiều! Khi nào cô trở về trên đó nhớ dắt nó theo nha.
Tư Sương: Chị yên tâm đi, mà chị kêu nó ra cho em xem mặt cái nào.
Mẹ Mai: Bé Mai à...? Bé Mai...ơi! Ra mẹ bảo?
Mai: Dạ mẹ kêu con ạ?
Mẹ Mai: Đây là cô Tư Sương người sẽ tìm việc cho con đó
Mai: Dạ con chào cô.
Tư Sương: (chăm chú và gật đầu) Ừ, cũng xinh! Con chuẩn bị đồ ngày mai đi luôn với cô.
Mai: Sao mau vậy cô? Cháu chưa biết chuẩn bị gì hết.
Tư Sương: Thì cô còn nhiều việc ở thành phố, đi lâu không được con ạ!
Mẹ Mai: Mai chuẩn bị đồ đi con.
Tư Sương: Vậy mai 6 giờ cô qua đón con. Em về chị nhé.
Mai: Dạ, con chào cô.

Cảnh 2: Tại quán cà phê Ngọc Sương

Tư Sương: (đưa Mai túi quần áo) Mai, thay đồ đi con nhìn quê quá à!
Mai: Cô ơi, Sao đồ hờ hơ vậy cô, làm sao con mặc được.
Tư Sương: (cười) Đã lên thành phố thì phải vậy thôi con ạ. Con nhìn thấy mấy chị ở đây chưa?
Mai: Dạ, con sẽ đi!
Tư Sương: (gọi điện thoại) Tú hà cưng! Đến liền đi! Chị có hàng mới, đảm bảo còn nguyên! Vậy hê (cười)
Tú: (khách của bà Sương) Sao chị! Hàng đâu?
Tư Sương: Sao gấp vậy cưng! Mai à, ra đây chị biểu.
Mai: Chị gọi em?

Tú: Được quá! Bao nhiêu đủ chưa vậy? (vừa nói vừa móc một cục tiền đưa)
Tư Sương: Đủ..đủ..đủ rồi cưng! Mai phục vụ anh đi con!
Mai: Cô cô dám bán con cho hân ta hả!
Tú: Đi thôi em.
Mai(kháng cự không chịu đi và khóc nức nở) Sao bà nói tìm việc đàng hoàng cho tôi mà.
Tư Sương: Con dại quá! Việc này là ngon lắm còn gì?
Tú: (lôi kéo Mai đi) Chiều anh đi cưng!
Mai: (la lên và cầm cái bình đập vào đầu Tú)
Tư Sương: Tụi bay đầu nhốt nó lại cho tao! Tức quá đi.
Tú: Vậy là sao? Bầy đưa tiền lại đây? (bỏ đi về)
Tư Sương: Chị xin lỗi. Chị sẽ bồi thường cho cưng mà.
Mai bị nhốt vào trong phòng. Cô cô tìm cách mở cửa sổ và may mắn là đã thoát ra ngoài. Cô chạy đi, sau 2 tiếng thì tới đồn công an.

Cảnh 3: Tại đồn công an.
Mai: Mấy chú ơi! Ở quán Ngọc Sương có chứa ổ mại dâm (vừa nói vừa thở hì hục)
Công an: Được! Con dẫn các chú tới đó!

Cảnh 4: Tại quán cà phê
Khi công an đến quán cà phê, bà Tư Sương và những người ở đó chạy trốn mà không kịp đã bị công an tóm được. Từ đó, quán cà phê bị cấm không cho hoạt động nữa. Nhờ đó Mai được mấy chú tìm được việc làm ổn định, Mai được trở về quê thăm mẹ và em Nam. Mấy chú còn cho thêm tiền để chữa bệnh cho mẹ Mai. Từ đó, cả nhà Mai có cuộc sống khá hơn trước và hạnh phúc hơn.

Ảnh minh họa Nguyễn Trung Thành - 10A5 - Lap Vo